

چارهسەريا قورئانى و سوننەتى بۆ وان ئارىشىن ژ شيانا مىشكى د قەدەر

كومكرن و نڤيسين:

ئالان ادريس سمرادري

پێشەكى

ب ناقی خودایی مهزن و دلوقان، و سوپاسی بو خودانی دهستپیک و دووماهیان، و سلاق ل سهر ههمی پیغهمبهران.

سهره پرای وی چهندی کو باوه ریئینانا ب قهده ری ستوینه که ژ ستوینین باوه ریا مروّقی موسلمان، د سهرده می مه یی نه قرو دا گهله ک ژ مه ب دروستی د قهده ری ناگه هن، به لکی هنده ک ژ موسلمانان هه ما نه و بابه ت ب ته مامی یی پشت گوه قه ها قیتی و بتنی یا خو هیلایه ب هی یا بکارئینانا نه گه رانقه بیی کو پشتا خو ب خودی گهرم بکه ت ژبه ر قی چهندی ژی دی بینی نه گه ر کاره کی وی قیای چینه بوو هینگی دی کاره کی که ت کو خودی حه شوی کاره کی وی قیای چینه بوو هینگی دی کاره کی که ت کو خودی حه شوی کاری ناکه ت، و هنده کین دی به روقاژی وانا بتنی خو دهیلنه ب هی قیا خودی قه و نه گه ران بکارنائین ب هیجه تا هندی کو قهده ریا نقیسیه، ژبه ر قان نه گه ران و گهله ک نه گه رین دی ژی من ب فه ر دیت نه ز ب نانه هیا خودی ب تیگه هشتنه کا دروست و ب شیوه کی ب ساناهی نه قی بابه تی بیخمه به رده ستیت هه وه ، ژ خودی دخازم نه قی کاری مه یی بچویک بو خو به مه ژمیریت.

- كارى من ل سەر ئەقى پەرتوكى:

بابهتی قهدهری بابهته کی گهله که ههستیاره، و دبیت ئیک خهله ت تیگه هشتنا مروّقی بن قهده ری ببیته ئه گهری دسه رداچوونا مروّقی یان ری بهرزه بوونا مروّقی، و داکو ئهم ژ قی چهندی بهیینه پاراستن من ئه شمه مهرجین ل خواری ههمی د قی پهرتوکیدا بجهئیناینه:

۱- دویڤچوون و پێگیریکرن ب گوتن و نڤیسینێن مهزنه زانایێن ئیسلامێ
ههر ژ ئهصحابیان بگره و تاکو مهزنه زانایێن مهیێن ئهڨی سهردهمی.

Y- ههر ئايهته كا ههبيت ل دور قهده رئ من ب ئينك ث قان ته فسيران يا ته فسير كرى (تفسير الطبري، تفسير القرطبي، تفسير ابن كثير، تفسير السعدي، ته فسيرا الشيخ مصطفى العدوي، ته فسيرا ب ساناهى يا ماموستا ته حسين دوسكى).

٣- همر فمرمووده يمكا همبيت من ب شروقه كرنا ئينك رث قان زانايان يا شروقه كرى (ابن حجر العسقلاني، عبدالعزيز ابن باز، محمد بن صالح العثيمين، شيخ مصطفى العدوي، عبدالعزيز الطريفي).

٤- بوّ زانينا وي چهندي كا ههر فهرمووده يه ك يا دروسته يان نه يا دروسته، من مفا يى ژ قان زانايان وهرگرتى (ئيمامي بوخارى، الدارقطني، أبو حاتم الرازي، ابن أبي حاتم، مقبل بن هادي الوادعي، شيخ مصطفى

العدوي، أبو علي الحارث بن علي الحسني، عبدالعزيز الطريفي، عبدالله السعد، سليمان العلوان، د.ماهر ياسين الفحل) خودي ژوان ههميان رازى بيت.

0- باشترین پهرتوک کو ل دور قهده ری هاتینه نقیسین من ئهو ههمی کومقه کرینه و مفا ژوان پهرتوکان ههمیان وه رگرتییه، وه کی ئه قان پهرتوکان (شفاء العلیل یا ابن قیم الجوزي، الجامع الصحیح فی القدر یا مقبل بن هادی الوادعی، القدر یا الشیخ مصطفی العدوی، الإیمان بالقضاء و القدر یا محمد بن إبراهیم الحمد)، ههروه سا گهله کین دی ژی، بهلی یین سهره کی ئه قهنه.

۲- من پێڮوڵێن کرين ب کورترين شێوه ئهڨى بابهتى ب شێوهکێ باش شروڨهبکهم، بهلێ من نههێلايه ژى ئهڨ کورتيا وێ کارتێکرنێ ل ڕامان و تێگههشتنا ئهڨى بابهتى بکهت.

۷- پینگاڤ پینگاڤ و ب شیوه کی پلانکری من بابهت یی دایه دیارکرن داکو ل بهر خوانده قانی نالوز نهبیت کا دهستپینک و دووماهیکا بابهتی کیشکه و گههشته کیشه.

۸- بهری کو ئهز چاپ بکهم من ههمی ههوڵ داینه ئهز بگههینمه بهر دهستی هژمارهکا باش یا ماموستایین ئاینیین هیرا و رهخنهگران داکو ههر

خهلهتیه کا من کربیت ئهز بزانم و راستقهبکهم، خودی خیرا وان ههمیان بنقیسیت و ثبی کاری بکهته د میزانیا خیرین واندا.

پیشهکیا پهرتووکی

ب ناقی خودایی مهزن و دلوقان، ئیک ژ قهنجیین ههره مهزنین خودی گا دگهل بهنده بین خو کرین ئهوه کو پیغهمبهر بو وان هنارتینه داکو دینی دروست کو دینی ئیسلامییه نیشا وان بدهن و بیروباوه رین وان راستقه بکهن، و گازیا وان ههمی پیغهمبه ران بو باوه ریئینانا ب خودی بوویه، و دیار کرنا ستوینین باوه ریی بو وانا داکو به ری وانا نه که قیته دسه رداچوونی، ههروه سا باوه ریا مروقی تمام نابیت هه تاکو باوه ریی به همر شهش ستوینین باوه ریی نهئینیت.

و باوهریا ب قهدهری ئیک ژستوینین باوهریی یه و باوهریا مروّقی موسلمان تمام نابیت ههتاکو باوهریی ب قهدهرا خودی نهئینیت، ئه شجا ئهگهر مروّقی باوهری ب قهدهری ئینا دی دلی وی ئارام بیت و دی میشکی وی ژهزرکرنا زیده رزگاربیت و دی تورهبوونا وی کیم بیت، ههروهسا بی هیقی نابیت ژی ژ ژیانی و ژ وی تشتی بدهستقه نههاتی.

و ژبلی قی چهندی ئهگهر مروّث ب دروستی د قهدهری گههشت دی ژ سهرداچوونی رزگاربیت و دی بیروباوهریّن وی موکوم بن، و ههر تشتی خودی و پینغهمبهری وی شه فهرمان پی لی کری دی ل دویڤ چیت، دیسان دی بیرا خوّل وی چهندی ئینینه هه کو ههر کهسه کی ل دویڤ قورئانی و

سوننه تا پیغهمبهری ﷺ بچیت چ خهله تی د بیروباوه رین ویدا دروست نابن دهرباره ی قهده ری.

یا پیدشیه بیروباوهرین مروّقی ب قهدهری ههروه کی بیروباوهرین پیغهمبهری هه و هه قالین وی بن، باوهریا وان ئهوبوو کو ههر کاره کی ههی ب قهدهرا خودی بریشهدچیت، و ب فهرمانا خودی و حهزکرنا وی بریشهدچیت، و دگهل قی چهندی ژی کار ب وی چهندی دکر یا خودی پی فهرمان ل وان کری، ئه قبحا خودی ئه و دا وانا یا نهدایه کهسی پشتی وانا ژ سهرفهرازیی د دونیا و ئاخره تیدا، بهلی هنده ک دهسته کی پشتی وان ها تن و رینکا وان بهردا و باوه ریا وانا ب قهده ری لاواز بوو ئه قبحا دسهرداچوون و رینکا خو گوهوری ژ رینکا راست بو گفتوگویا زیده و فهلسه فی و نه دوی شچوونا قورئانی و سوننه تی، ئه قه ههمی ژی ژ ئهگهری تینهگه هشتنا قهده ری.

ژبهر قی چهندی ژی مه بیروباوهرین دروست و تیگههشتنا دروست دهربارهی قهدهری ل دویف قورئان و سوننهتی کومقهکرینه و مه کریه ئه پهرتوکا نوکه دناف دهستین تهدا داکو ئهم ژ ئهگهری تینهگههشتنا قهدهری وه کی دهستهکین دسهرداچووی دسهردانهچین ب هنده ک گوتگوتکین ساده، داخازی ژ خودی دکهین بیروباوهرین مه موسلمانان ب قهدهری و ههر پینج ستوینین دی یین ئیسلامی موکوم بکهت، و ئه شی کاری مهیی بچویک بو خو بهه ژمیریت.

بەشى ئىكى:

نياسينا قددهري

پشکا ئیّکی: هوشداریه کا گرنگ بهری کو ئهم بچینه دناف بابهتی قهدهری دا.

پشکا دووی: پیناسا قهزا و قهدهری و کهنگی قهدهر هاتیه نقیسین.

پشکا سین: به لگه و باوهری ئینانا مروّقی موسلمان ب قهدهری.

پشکا ئێکێ:

هوشداریه کا گرنگ بهری کو ئهم بچینه دناث بابه تی قهده ری دا.

بابهتى ئىكى: قەدەر نېنىا خودىيە.

بابهتى دووى: ئەرى راستە كو نابىت ئەم ل دور قەدەرى باخقىن و بخوينىن؟

بابەتى ئىكى:

قەدەر نەينىا خودىيە

ههمی مروّث ب خوّرستیا خوّ دزانن کو ئهو قهده را خودی نقیسی د لهوحی پاراستیدا بتنی ئهو وی قهده ری ههمیی و ب تمامی دزانیت و چ کهسین دی ژبلی وی ب دروستاهی و ب تمامی د قهده ری ناگههن و نزانن، ههروه سا مروّث ب خوّرستیا خوّ دزانیت کو ئهو تشتی خودی نقیسی کاره کی غهیبییه و یا قهشارتیه ل بهرچاقین مروّقی و ث بهر چ ههستین مروّقان نهکه قیت ژبه ر هندی ژی نه یا بهرئاقله مروّث ئهوی تشتی بزانیت ئهوی ث بهر ههستین مروّقی نهکه قیت شهر همستین مروّقی دشیّت ب ریّکا وی وه حیی ئهوا خودی بوّ پیغهمبهری خوّ هنارتی هنده کی ژ وی قهده ری بزانیت و تیبگههیت، و ده رباره ی ئه قیّ چهندی ئیمامی طهحاوی دبیّژیت: ((بنیاتی تیبگههیت، و ده رباره ی ئه قیّ چهندی ئیمامی طهحاوی دبیّژیت: ((بنیاتی تیبگههیت، و ده رباره ی ئه قیّ چهندی ئیمامی طهحاوی دبیّژیت: ((بنیاتی

https://www.youtube.com/watch?v=86tBl05DIHs&feature=y outu.be

https://www.youtube.com/watch?v=nnCFV23hIQw

⁽١) بهرئ خوّ بده وانا شيخ صالح آل شيخ،

ههروهسا بهرئ خوّ بده وانا شيّخ عبدالعزيز الطريفي،

قەدەرى ئەوە كو نهينيا خودىيە، و نە مەلائىكەتەكى نىزىكى خودى قى چەندى دزانىت و نە يېغەمبەرەكى ھنارتى ئەقى نېنىپى دزانىت))(١١). شىخ خالد المصلح دەربارەي ڤێ گوتنا ئيمامێ طەحاوى دبێژيت: ((ئانكو ئەو بنیاتی قهده رل سهر دهیته ئاڤاکرن ئهوه کو قهده رنهینیا خودییه و یا دیار و ئاشكرايه كو هنديكه نهيّنيه يا ڤهشارتيه و بيّدهنگه، ئانكو خودي ﷺ ئەڭ چەندە يال مە قەشارتى و كەسەك ژ ئافراندىين خۆ ب وى چەندى ئاگەھدار نەكريە، ئەۋجا ئەگەر تو نەشياي د ئەۋى نەپنىيى بىگەھى و د وى چەندى بگەھى يا كو قەدەر بخۆۋەدگريت(٢)، يا پيدڤيە ل سەر تە تو خۆ رادەستى خودى كىلى بكەي، و تو باوەريەكا موكوم بۆ خۆ چىكەي كو ھندىكە خوديّيه دادوهرهكيّ دادپهروهره، وهكي خوداييّ مهزن دبيّژيت: ﴿وَمَا رَبُّكَ بِطَلَّمِ لِّلْعَبِيدِ ﴾ [فصلت:٤٦]، ئانكو: (و خودايي ته بو بهنيان يي زوّردار نينه)، ئەقجا ئەگەر باوەرى ل دەڤ مرۆڤى پەيدا بوو كو خودى چ زۆردارىيى ل مروّقان ناکهت، و خودی زورداری یا ل سهر خوّ حهرامکری الله وی دهمی دی دلی وی ئارام بیت و چ خهم دهربارهی ئهڤنی چهندی د دلی ویدا نامینن.

⁽١) العقيدة الطحاوية، أبى جعفر الطحاوي الحنفى، ص١٧.

⁽۲) بو نموونه مروق نهشیّت چ جاران د وی چهندی بگههیت کا خودی بوّچی مروّق دایه رهش یان سپی یان کورد یان عهره بیان کورت یان دریّژ یان کیّم ئهندام یان کیّم شیان و لاواز، و پسیارا ئه قیّ چهندی ژی ژ خودی ناهیّته کرن چونکی خودایی مهزن دبیّژیت: ﴿لَایُسْتَلُ عَمّایِفَعَلُ وَهُرَ یُسْتُلُونَ ﴿ اللّٰنِیا عَنْ کو نهو دناڤ بهنییّن یُسَالُونَ ﴿ اللّٰنِیا عَنْ کو نهو دناڤ بهنییّن خودا دکهت، و ههمی چیکرییّن وی پسیار ژی دهیّته کرن).

⁽۳) و ههر نهخوشیه کا بگههیته مروّقی دی گونههین وی هینه ژیبرن پیش وی چهندیقه، وه کی پیغهمبهری مه هدید دبیّرت: ((نینه نهخوشیه ک بگههیته مروّقی موسلمان ئیلا دی خودی ژبهر وی نهخوشیی گونههین وی ژیبهت، ئهگهر خو ستریه ک ژی بچیته د تبلا مروّقیدا))،((عن أم

ئەڤجا ژ ڤێ چەندێ دوو مفا بدەست مەڤە دھێن:

مفایی ئیکی: نهبهریخودان و کویر نهچوونا دناث قهدهریدا، چونکو ئهو ناگههیته چ زانینا و راستیین رهها، چونکو قهدهر نهینیه، و نهینی یا قهشارتیه، ئه قجا چ ریک نینن داکو مروّث بشیّت تشتی قهشارتی بدهستخوّقهبینیت.

مفایی دووی: خو رادهستکرن بو خودی گی پی چونکو ئهگهر تو نهشیای تشته کی قهشارتی بزانی، و ته باوه ری ههبیت کو خودی یی دادپهروه ره گی بازی وی دهمی تو دی خو ژ وان جوره ئاخفتن و گهنگهشین دهبارهی قهده ری دویرئیخی ئهوین ته بهره شئالوزییشه دبهن))(۱).

المؤمنين عائشة رضي الله عنها قال:قال رسول اللة صلى الله عليه و سلم:ما من مُصِيبَة تُصِيبُ المُسْلِمَ إلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بها عنْه، حتَّى الشَّوْكَةِ يُشاكُها))(بوخارى (٥٦٤٠) و موسلم (٢٥٧٢) قَهدگوهيّزنَ).

⁽١) شرح العقيدة الطحاوية، خالد بن عبدالله المصلح، ص١٢٤.

بابەتتى دووى:

ئەرى راستە كو نابىت ئەم ب ئىكجارى ل دور قەدەرى باخقىن؟

بهری کو ئهم ب هویری بچینه دناف بابهتی قهزا و قهدهریدا، یا پیدفیه کو ئهم ل دور پرسهکا گرنگ باخفین کو د کهفن دا و ههتا نوکه دهیته ئازراندن ئهو ژی ئهوه دهمی کو دهیته گوتن: ب ئیکجاری نابیت کو ئهم ل دور پرسین قهدهری باخفین، ب هیجهتا هندی کو ئهف چهنده مروقی بهره گومانی و مهندههوشییقه دبهت ههتا کو بهره نهزانینیقه ژی دبهت، و هندیکه ئهف بابهتهیه بابهتهکه کهس تیناگههیت و گهلهک کهس ییت دسهرداچووین ژ ئهگهری قی چهندی.

بینگومان ئه ثن ناخفتنه و گوتنه ب چ رهنگان د دروست نینن، ژبهر گهله ک ئهگهران و ئه قه ژی هنده ک ژوانه:

۱- هندیکه باوهریا ب قهدهریّیه ستوینهکه ژ ستوینیّن ئیمانیّ، و ئیمانا مروّث بیّی وی تمام نابیت، ئه قبعا مروّث چهوا دی د قی بابه تی گههیت و زانیت ئهگهر ل دور نه ئاخقیت و پسیار نهکه ت، و دی چهوا ئهوی چهندی بو خهلکی روون که ت؟

۲- هندیکه باوهریا ب قهدهریّیه د مهزنترین فهرموودا ئیسلامیّدا بهحسیّ وی هاتیهکرن، کو ئهو ژی فهرموودا جبریلییه الیّ و ئه څ چهنده د دووماهیکا ژیانا پیخهمبهریدا بوو ه، و ل دووماهیکا فهرموودیّ پیخهمبهری ها گوت: ((هندیکه ئهو کهسه بوو ئهو جبریل بوو، هاتبوو ده شهوه داکو دینیّ ههوه نیشا ههوه بده ت) (۱۱)، ئه څجا ژ قی گوتنا پیخهمبهری هموه دیاردبیت کو زانینا قهدهری ژ دینی ئیسلامییه، و زانینا وی گهرکه ل سهر مروقیّ موسلمان ئه گهر خو ب کورتی ژی بیت نه ب هویری.

۳- هندیکه قورئانا پیروزه کو ئاخفتنا خودییه گل یا تژییه ژ ئاخفتنان دهربارهی قهده ری و هویرکاریین وی، و خودایی مهزن فهرمان یا ل مه کری کو خو د قورئانی بگههینین و هزرا خو تیدا بکهین، ههروه کی خودایی مهزن دبیژیت: ﴿ کِتَبُ أَنْلُنُ إِلَیْكَ مُبْرَكُ لِیّدَبِّرُوٓلُ اَیْتِهِ وَلِیَتَدَد کُوْلُوْلُ اَلْاً لَبْبِ ﴿ کِتَبُ اَنْلُنُ اللّٰهُ اِلْدَا لَهُ اللّٰهُ الللّٰهُ الللّٰهُ اللّٰهُ الللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ الللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ الللّٰهُ اللّٰهُ الللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ الللّٰهُ اللّٰهُ اللللللّٰهُ الللّٰهُ الللّٰهُ الللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰ

⁽١) ((بيْنَمَا نَحْنُ عنْدَ رَسولِ الله صَلَى اللَّهُ عليه وسلَّمَ ذاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عليْنا رَجُلُ شَديدُ بَياضِ الثَّيَابِ، شَديدُ سَوادِ الشَّعَرِ، لاَ يُرَى عليه أَثَرَ السَّفَرِ، ولا يَعْرِفُهُ منَا أحَدٌ، حتَّى جَلَسَ إلى النبيَ صَلَّى اللَّهُ عليه وسلَّم، فقالَ رَسولُ الله صَلَّى فأَسْنَدَ رُكُبَيَّهُ إِلى رُكُبَيْهِ إِلى رُكُبَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ على فَخذَيْه. وقالَ: يا مُحَمَّدا رَسولُ الله صَلَّى اللَّهُ عليه وسلَّمَ، وشَعْرَ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدا رَسولُ الله صَلَّى اللَّهُ عليه وسلَّمَ، وتُقيمَ الصَّلاةَ، وتُوثِيّ الزَّكاةَ، وتَصُومَ رَمَضانَ، وتَحُجَّ البَيْتَ إِنِ اسْتَطَعْتَ إلَيْه سَبِيلًا، قَالَ: صَدَقْتَ، قالَ: فَعَجِبنا له يَسْأَلُهُ، ويُشِه، ورُسُّله، والْيوم الآخرِ، وتُؤْمْنَ بالقَدَر ويُصَدِّقْتَ، قالَ: فَخُجِبنا له يَسْأَلُهُ، ومُسلَّه، وأَسُله، والْيوم الآخرِ، وتُؤْمْنَ بالقَدَر ويُصَدِّقَتَ، قالَ: فَأُخْبِرِنِي عَنِ الإِعانِ، قالَ: أَنْ تُؤْمِنَ باللَّه، ومَلائكَته، ورُسُّله، وأَسُّله، والْيوم الآخرِ، وتُؤُمْنَ بالقَدَر خَيْره وشَره، قالَ: صَدَقْتَ، قالَ: فَأَخْبِرِنِي عَنِ الإِعالَةَ وَعَلْ الْإَحْسانَ، قالَ: أَنْ تَعْبِدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَراهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَراهُ فَإِنَّه عَنِ السَّاعِلُ وَلَى عَنِ السَّاعِلِ وَلَى عَنْها اللهُ عَلْمَ مَن السَّاعِلِ قالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثْتُ مَلَيا، ثُمْ قالَ اللَّمَةُ رَبَّتِها، وأَنْ تَرَى الحُفاةَ العَراةَ العالَة ورَعاء الشَّاء يَتَطاولُونَ فِي البُنْيَانِ، قالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثُتُ مَلِيا، ثُمْ قالَ لي: يا عُمَرُ أَتَدْرِي مَنِ السَّائِلُ؟ قُلْتُ: اللَّهُ ورَسُولُهُ أَعْلَمُ، قالَ: فإنَّه جِبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ،)) تَيمامي عَلَى: يا عُمَرُ أَتَدْرِي مَنِ السَّائِلُ؟ قُلْتُ: اللَّهُ ورَسُولُهُ أَعْلَمُ، قالَ: فإنَّه جِبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعلَمُكُمْ دِينَكُمْ،)) تَيمامي موسلم (٨) قُددُكُوهِيزِيت.

هیدایه تا وی بکهن، و دا خودانین عهقلین دروست وی ل بیرا خو بینن یا خودی فهرمان یی ل وان کری).

دیسان خودایی مهزن دبیزیت: ﴿ أَفَلایتَدَبَرُونَ ٱلْقُرُوانَ آمُعَلَى قُلُوبٍ أَقَفَالُهَا ۞ ﴾ [محمد: ۲٤] ئانكو: (ئهری قیجا ئه ث دوورییه هزرین خو د شیره ت و دهلیلین قورئانیدا ناکهن ؟ بهلکی ئه ث دله گرتینه و چ ژ قی قورئانی تیدا ناچیت، و ئهو هزرا خو د شیره تین خودیدا ناکهن)، ئهری ئهگهر ئهم ل دوی ثنه ثه قان ئایه تین بهری خو بده ینه ئایه تین قورئانی دی چ ژی دهرکه قیت ژبلی زانینا قهده را خودی ؟

أَعَطَى وَٱتَّقَىٰ ۞ وَصَدَّقَ بِٱلْحُسْنَىٰ ۞ فَسَنُيسِّرُهُ لِلَيُسُرَىٰ ۞ وَأَمَّا مَنُ بَخِلَ وَٱسْتَغْنَىٰ ۞ وَكَذَّبَ بِٱلْحُسْنَىٰ ۞ فَسَنُيسِّرُهُ لِلَيُسُرَىٰ ۞ وَأَمَّا مَنُ بَخِلَ وَٱسْتَغْنَىٰ ۞ وَكَذَّبَ بِٱلْحُسْنَىٰ ۞ فَسَنُيسِّرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ۞ (١٠) [الليل: ٥-١٠]))(٢).

0- هندیکه هه قالیّن پیخه مبه رینه هی (ئانکو صه حابینه) خودی ژوان هه میان رازی بیت قوتابیین خو (ژتابعیان) یین فیرکرینه ئه قی چه ندی و پسیار یین ژوان کرین داکو وان تاقیبکه نو هزرا وان هشیاربکه نه هم وه کی د صه حیحا موسلمیدا هاتی کو ئه بو ئه سوه د ئه ددوئه لی گوتی: عوم رانی کوری حوصه ینی گوته من: ((ئه ری ئه ق کاری ئه قروکه خه لک دکه ن و خو پیقه دوه ستین نئه ری ئه قه قه زایا خود ییه بو وان، و قه ده را وانه ئه وان پی هاتی و هیجه ت ل سه روان رابوو؟ ئه قبحا من گوتی: پیخه مبه ری وان پی هاتی و هیجه ت ل سه روان رابوو؟ ئه قبحا من گوتی: ئه و قه زایا خود ییه ل سه روان، وی گوت: ئه ری ئه قه نابیته زورداریکرن ل وان؟ ئه بو ئه سوه دی گوتی: ئه قبحا پسیار ژوان کو به می تشت یین ئافراندین و ملکی وینه، ئه قبحا پسیار ژوی ناه یته کرن کا ئه و چ دکه ت و و پسیار ژوردان ده یته کرن، ئه قبحا وی وی ناه یته کرن کا ئه و چ دکه ت و و پسیار ژوردان ده یته کرن، ئه قبحا وی

⁽۱) (ئەڤجا ھەچيى ماڭى خۆ مەزاخت بىت و تەقوايا خودى د وى چەندىدا كربىت (٥) و باوەرى ب حسيبى و جزادانا ل سەر كرياران ئىنابىت (٦) ئەم دى بەرى وى دەينە ئەگەرىت خيرى و چاكيى و كارى وى ل يەر ب ساناھى كەين (٧) و ھەچيى چرىكى ب ماڭى خۆ كربىت و خۆ ژ جزادانا خودايى خۆ بى منەت كربىت (٨) و درەو ب حسيب و جزادانى كربىت

⁽٩) ئەم دى ئەگەرىن بەخرەشىتى بۆ وى ئاشكەرا كەين (١٠))

⁽٢) ((كَانَ رَسُولُ الله صَلَّى اللَّهُ عليه وَسَلَّمَ، ذَاتَ يَوْم جَالسًا وفي يَده عُودٌ يَنْكُتُ به، فَرَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ: مَا منكُم مِن نَفْسٍ إِلَّا وَقَدْ عُلِمَ مَنْزِلُهَا مِنَ الجَِنَّةَ وَالنَّارِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهَ، فَلَمَ نَعْمَلُ؟ أَفْلا نَتَّكُلُ؟ قَالَ: لَا، منكُم مِن نَفْسٍ إِلَّا وَقَدْ عُلِمَ مَنْزِلُهَا مِنَ الجَنَّةَ وَالنَّارِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهَ، فَلَمَ نَعْمَلُ؟ أَفْلا نَتَّكُلُ؟ قَالَ: لَا، اعْمُلُوا، فَكُلُّ مُيسَّرٌ لِما خُلِقَ له ثُمَّ قَرَّأ: {فَأَمَّا مَن أَعْطَى وَاتَّقَى، وَصَدَّقَ بِالحُسْنَى}، إلى قَوْلِهِ ﴿فَسَنِيسَرَهُ للْعُسْرَى})). ئيمامي موسَلم (٢٦٤٧) قددگوهيزيت.

گوته من: خودی رهحمی ب ته ببهت، ب قی پسیارکرنا خو من چ ژ ته نهدقیا بتنی داکو میشکی ته هشیاربکهم))(۱).

۲- هندیکه زانایین چاکین پیشینه، نقیسین یین ل سهر ئهقی بابهتی نقیسین، ههتاکو ژبهر قی چهندی نهخوشی ژی یین هاتینه سهری وان، ئهقجا ئهگهر مه گوت نابیت ئهم ل دور قهدهری باخقین، ئهقه هینگی مه ریکا وان بهردا.

۷- ئەگەر مە ئاخفتنا دەربارەى قەدەرى ھىلا، و مفايىن وى
پشتگوھقەھاقىتن، ئەقى ھىنگى مە زانىنەكا مەزن و خىرەكا مەزنىر ۋ وى
ژدەستدا.

۸- و ئهگهر هاته گوتن پا ئهم دی چهوا ریدککهفتنی دنا شهرا شی چهندیدا و گونهها گهنگهشهکرنی ل دور قهده ری کهین، وه کی پیغهمبه ری مه شی ئهم ری داینه پاش و وه کی د فهرموودیدا هاتی ئهبو هوره بره (خودی ژی رازی بیت) دبیژیت: ((پیغهمبهر شی روژه کی ژروژان هاته ده ثه مه و ئهم دنا شهرا خودا ل سهر قهده ری دئاخفتین و مه گهنگهشه ل سهر دکر(۲)، ئه شجا پیغهمبه ری خودی هوسا توره بوو هه تاکو نا شیافین سور بووین ههروه کی

⁽١) ((قَالَ أَبَا الأَسَوَد الدَّيلِيَّ قَالَ لِي عَمْرَانُ بنُ الحُصَيْنِ، أَرَأَيْتَ ما يَعْمَلُ النَّاسُ اليومَ وَيَكْدَحُونَ فِيه، أَشَيَّ قُضِيَ عليهم وَمَضَى عليهم من قَدَرِ ما سَبقَ؟ أَوْ فيما يُسْتَقْبَلُونَ به ممَّا أَتَاهُمْ به نَبِيهُمْ، وَثَبَت الحَجَّةُ عَليهم؟ فَقُلْتُ: بَلْ شِيَّ قُضَي عليهم، وَمَضَى عليهم، قَالَ فَقَالَ: أَفلا يَكُونُ ظُلْمًا؟ قَالَ: فَفَزِعْتُ مِن ذَلكَ فَزَعًا عَليهم؛ وَقُلْتُ: كُلُّ شِيء خَلَقُ الله وَملْكُ يَده، فلا يُسْأَلُ عَمًّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ، فَقَالَ لِي: يَرْحَمُكَ اللَّهُ إِنِّ لَمْ أَرَدْ مِا سَأَلْتُكَ إِلَّا لأَحْزَرَ عَقْلَكَ)) يُيمامي موسلم (٢٦٥٠) قهدگوهيزيت.

⁽۲) (ئانكو مه گهنگهشه ل سهر دكر و ئهم ل سهر قهدهرئ ب خيلاف چووبووين و مه https://dorar.net/hadith/sharh/68752 . ژيدهر:

دندکیّت هناری ژ رویی وی دهرکهفتین و گوت: ئهری ما من فهرمان ب قی چهندی بر هموه هاتیمه هنارتن؟ قی چهندی بر هموه هاتیمه هنارتن؟ هندیکه مللهتیّن بهری هموهنه ئهو ژناڤچوون چونکو ئهوانا گهنگهشه ل سهر ئهڤی چهندی دکر، من گوتبوو ههوه کو هوین گهنگهشی ل سهر نهکهن))(۱).

د بەرسقا قى پسيارىدا دى بىزيىن پىغەمبەرى ، ئەم يىن ۋ قى چەندى داينە پاش ۋبەر قان ئەگەران:

۱- گەنگەشەكرنا ل سەر قەدەرى بى زانىن و بەللگە؛ و بەللگە ل سەر قى گوتنى ئەوە خودايى مەزن كى و پىغەمبەرى وى كى بى بى مە بەحسى قەدەرى يى كرى و يا بى مە روونكرى، ھەروەسا دەمى كو ھەڤالىن پىغەمبەرى كە دھاتنە دەڤ و پسيارا قەدەرى ژ وى دكر، ئەوى بەرسڤا وان ددا چونكو ئەو پىغەمبەرى خودى بوو كى و ئەو زاناترىن كەسە دەربارەى دىنى خودى و قەدەرا وى، بەلى د فەرموودا بورىدا دەمى پىغەمبەرى كى ھەڤالىن خۆ دىتىن دەمى كو ئەو ل سەر قەدەرى ب خىلاف چوويىن و بىنى زانىن و بەللگە دىتىن دەمى كو ئەو ل سەر قەدەرى بوو و ئەو ژ وى چەندى پاشقەلىندان و ھىسياركرن.

۲- بۆ زانىنا قەدەرى ئەگەر پشتبەستىن ل سەر مىنشكى مرۆقى بەيتەكرى،
ئەوى كو چ جاران نەشىت بگەھىتە قورئانى و سوننەتى؛ چونكو مىنشكى

⁽۱) ((عن أبى هريرة قال: خرجَ علينا رسولُ اللَّه صلَّى اللَّهُ عليه وسلَّمَ ونحنُ نتَنازعُ في القَدرِ فغَضبَ حتَّى احمرَّ وجههُ ، حتَّى كَأُهَّا فُقِئَ في وجنتيه الرَّمَّانُ ، فقالَ : أبِهَذا أُمرتُمْ أم بِهَذا أُرسلتُ إليكم إهًّا هلَكَ من كانَ قبلكُم حينَ تَنازعوا في هذَا الأمرِ ، عزَمتُ عليكم ألَّا تتَنازَعوا فيه)) ئيمامي ترمذي ب في شيّوهي قهدگوهيّزيت (٢١٣٣)، ههروهسا البزار (٦٠٤٠) ثي قهدگوهيّزيت، و ههروهسا أبو يعلى (٦٠٤٥) ثي قهدگوهيّزيت.

مروّقی ههمی کارین گریدای ب قهدهریقه ب هویری نزانیت، بتنی دی گههیته دهرئهنجامه کی کو وی باوهری پی ههبیت و ژبهر قی چهندی دبیت کو دسهردا بچیت و ژ ریکا راست بده رکه قیت.

٣- خۆنەرادەستكرن بۆ قەدەرا خودى ﷺ؛ چونكو قەدەر ژ غەيبىيە، و پىدڤيە مرۆڤ خۆ بۆ رادەست بكەت و باوەرىي پى بىنىت.

3- لیّگهریان ل لایهنی قهشارتی یی قهدهری، ئهوی کو نهیّنیا خودیّیه د ئافراندنییّن ویدا، ئهو نهیّنیا کو چ بهندهییّن وی ژی زانین پی نهههی، همتاکو پیّغهمبهران ژی چ زانین پی نه ههی، و ئه څ چهنده دی بیته ئهگهرا هندی کو مروّث کیّماسیی بکهت بهرامبهرا تیّگههشتن و زانینا قهدهرا خودیّ.

0- گەنگەشەكرنى ل سەر قەدەرى؛ ئەوا كو بەرى مرۆۋان ددەتە بۆچوونىن جوداجودا و بەرى وان ددەتە خىلافى دناۋبەرا خۆدا، و پارچەپارچەبوونا وان، ژبەر قى چەندى ئەم يىت ژى ھاتىنە پاشقەبرن.

بهلی پا دەمی مرۆث گەنگەشی دگەل كەسەكی یان دەستەكەكا دسەرداچووی دكەت ل دور قەدەری ناكەڤیتە دبن ڤی خالیقه چونكو ئەوانا بیی زانین و بهلگه باوەریا خو یا ئاڤاكری و پیدڤیه مروّث وی چەندی بو راستقەبكەت و خەلەتیا وان بو ئاشكەرا بكەت.

و ل دووماهیی بو مه ئاشکه را بوو کو پاشقه برنا ژ ئاخفتنا ل سه و قهده ری نه کو ئه وه نابیت ئهم ب ئیکجاری ل سه ر باخقین، به لکو ژبه ر هنده ک ئهگه رین تایبه تن ئه وین کو نه د به ژه وه ندیا مروّقان دانه.

دیسان هندیکه لیّگه ریانه ل وی چهندی یا کو میّشکی مروّقی ب سهر هلدبیت و تیدگههیت ژ قورئانی و سوننه تی وه کی لیّگه ریانی ل پلهییّن قه ده ریّ (۱)، و به شیّن ته قدیری، و ئافراندنا کریاریّن به نده یان و هه تا دووماهیی ژ قان جوره پرسان یا دروسته مروّث پسیار بکه و ل سهر باخقیت به لی پا یا راست ئه وه پید قیه مروّث بزانیت پشتی لیّگه ریانی و خواندنا ئه قی چهندی ژی مروّث هه ر ب هویری و ب تمامی د قه ده ری ناگه هیت، چونکو وه کی به ری نوکه مه گوتی قه ده ر نهینیا خودییه و یا ئاشکه رایه کو که سه ک ژبلی خودی وی نهینیی ب دروستی و هویری و ب تمامی نانیت.

و یا کو پتر بو مه قی چهندی دووپات دکهت، ئهوه کو د فهرمووده یا بوریدا ئهوا کو ئهبو هوره یره ی قهگوهاستی، ئهگهری توره بوونا پیغهمبهری شه ئهوبوو کو هه قالین وی دنا قبه را خودا ب هه قرکی چووین و ب خیلاف چووین ل سهر قهده ری، و ئه قه وی چهندی دگههینیت کو لیکهریانا ل قهده ری ب میتوده کا (مهنه جه کی) زانستی یا دروست نه یا حه رامه و یا ریپیدایه، و یا حه رام و یا کو ئهم ژی هاتینه پاشقه برن گهنگه شه کرن و ب خیلاف چوونه ل سهر قهده ری.

⁽۱) د لاپهرين بهيتدا دي ب دريزي ل سهر ئاخڤين، ههکه خودي حهزبکهت.

کورتیا قی بابهتی ئهوه کو ئاخفتنا ل دور قهدهری نه ب تمامی دهیته قهکرن و نه ب تمامی دهیته قهکرن و نه ب تمامی دهیته گرتن، و ئهگهر ئاخفتنا ل دور قهدهری ب حهقیی بیت هینگی ئهرکه ل سهر موسلمانی کو ئهو لیبگهریت و باخقیت، و ئهگهر ژی ئاخفتنا ل دور قهدهری ب نهحهقیی بیت هینگی ئهم ییت ژی هاتینه پاشقهبرن.

يشكا دووي:

پیناسا قهزا و قهدهری و کهنگی قهدهر هاتیه نقیسین.

بابهتى ئىكى: قەدەر چىه ؟

بابهتى دووى: قەزا چيە ؟

بابهتی سیی: پهیوهندی دناڤبهرا قهزا و قهدهریدا.

بابهتی چواری: کهنگی قهدهر هاتیه نقیسین ؟

بابەتى ئىكى:

قەدەر چىيە ؟

ل دهستپیکی یا پیدفیه ئهم بزانین ژلایی زمانیفه د زمانی عهرهبی دا پهیفا (القدر) گهلهک واتایین نیزیکی ئیک بخوقهدگریت و بو گهلهک رامانان بکاردهیت، بهلی یا کو مه مهرهم پی ههی قهدهر ژلایی زارافیفه یه ئهوا کو بو قهدهرا خودی شد دهیته گوتن؛ و ب دیتنا من باشترین پیناسه ئهقهیه: ((قهدهر ئهوه یا کو بهری ههبوونا وی زانینا وی ل ده فخودی ههی و پینوسی ئهو زانینه نقیسیه، بو وی تشتی کو دی ههبیت خودی ههی و پینوسی ئهو زانینه نقیسیه، بو وی تشتی کو دی ههبیت ده دهمهکی ده شداههتایی، و ههروهسا خودی یا زانی کو ئهو تشت دی ل دهمهکی دهستنیشانکری و ب هنده ک سهخلهتین تایبهت روویده ت، ئه شجا ئهو تشت دی ل سهر قهده را خو روویده ت) (۱).

ههروهسا پسیارا قهدهری ژ ئیمام ئهحمهدی (خوّدی دلوڤانیی پی ببهت و ژی رازی بیت) هاته کرن و گوتنی قهدهر چیه؟ ئه ڤجا وی گوت: ((قهدهر

⁽١) الإيمان بالقضاء و القدر، محمد بن إبراهيم الحمد، لاپدره ٢٨.

شیانا خودییه) (۱۱)، ئانکو ئهو شیانه یاکو ب فهرمانا خودی هاتیه نقیسین د (اللوح المحفوظ)دا، و ههر تشته کی د ههبوونیدا یی ب وی شیانی یی هاتیه ههبوونی یا کو خودی دایی، بگره ژههبوونا ههر تشته کی و روویدان و گوهورین و ژنا فیحوون و هه تا دووماهیی.

نهبو داود ژ عوباده یی کوری صامیتی قهدگوهیزیت کو دبیژیت: پیغهمبهری خودی هدوی دبیژیت: پیغهمبهری خودی هدوی دبیژیت: (ائیکهمین تشت خودایی مهزن پینوس (قهلهم) دروستکر، پاشی گوتی: بنقیسه، گوتی: یا خودایی من چ بنقیسم؟ گوتی: قهده را ههمی تشتان بنقیسه ههتاکو قیامهت رادبیت))(۲). ئانکو قهده ری ژ نوکه و ههتا روژا قیامهتی بنقیسه.

⁽١) إسحاق بن ابراهيم النيسابوري، مسائل الإمام أحمد، بمركي ٢ لايمره ١٥٥.

⁽۲) ((قال رسولُ اللهِ صلَّى اللهُ عليه وسلَّم: إنَّ أولَ ما خلق اللهُ القلمُ، فقال لهُ: اكتبْ، قال: ربُ وماذا أكتبُ ؟ قال: اكتُبْ مَقاديرَ كلِّ شيء حتى تقومَ الساعةُ .)) ئهبو داود (٤٧٠٠) ب ڤى شيّوهى قهدگوهيّزيت، ههروهسا ئيماميّ ترمذى ژى (٣٣١٩) قهدگوهيّزيت، و ئيماميّ طهبهرى ژى د (التاريخ الطبري)دا (١/٣٢) قهدگوهيّزيت، و ابن وزير اليماني د (العواصم و القواصم)دا (١/٣٦) قهدگوهيّزيت، و ئيماميّ ئهلبانى دبيّژيت فهرمووده كا دروسته (صحيح)ه.

دروسته.

بابەتى دووى:

قهزا (القضاء) جييه؟

پسیار ژ زانایی مهزن (ابن عثیمین)ی هاته کرن و گوتنی چ جیوازی دنا قبه را قه زا و قهده ری دا ههیه؟ ئه قجا ئه وی ئه ث به رسفه دا: ((قه زا ژی هه ر قه ده ره ئه گه ر بتنی هاته گوتن، و قهده ر ژی هه ر قه زایه ئه گه ر بتنی هاته گوتن، به لی ئه گه ر ئه و هه ردوو پیکفه هاتنه گوتن ب فی شیوه ی (قه زا و قه ده ر) هینگی قه زا ئه و تشته ئه وی خودی فه رمان پی کری کو روویبده ت، و قه ده ر ئه و تشته ئه وی نقیسی هه رل ده ستی یکی) (۱).

و د هندهک ژیدهرین دی دا هاتیه کو مهبهست ژ قهزایی ئافراندنه (۲).

⁽۱) محمد بن صالح العثيمين، فتاوى نور على درب، رقم الشريط (۲٦٤)، https://binothaimeen.net/content/۱، ۹۸

⁽۲) بهرئ خوّ بده: تأويل مشكل القرآن لابن قتيبة، ٤٤٦-٤٤١، ههروهسا: لسان العرب، ٥١/١٥، و: القاموس (١٧٠٨) يهكا: قضى، و ههروهسا بهرئ خوّ بده: مقاييس اللغة، ٥/٩٩.

و ئە ھەردوو رامانين قەزايى د ژيك جودا نىنن چونكو ئەو تشتى خۆدى فەرمانى پى دكەت ئەو دى تشتە دى روويدەت و ھىتە ئافراندن.

بابەتى سىيى:

پهپوهندي دناڤبهرا قهزا و قهدهري دا

زانايين ئيسلامي د بهرسقدانا ئەقى پرسيدا ل سەر سى بەشان دابەش بووينه:

۱- هاتیه گوتن کو: ((مهبهست ژقهدهری تهقدیره، و مهبهست ژقهزایی فافراندنه، وه کی کو خودایی مهزن دبیژیت: فقصَهٔ سَمَوَتِ هَافراندنه، وه کی کو خودایی مهزن دبیژیت: فقصَهٔ سَمَوَتِ هَافراندن و دروستکرنا ههر حهفت افصلت:۱۲] ئانکو: (ئه فتجا خودی ئافراندن و دروستکرنا ههر حهفت عهسمانان د دوو روّژان دا پیکئینا)، ئه فتجا قهزا و قهدهر دوو تشتین پیک فه گریداینه، چ ژوانا ژیی دی ناهیته جوداکرن؛ چونکو ئیک ژوانا بیناته کو قهدهره، و یا دی ژی ئافاهیه کو ئهو ژی قهزایه، ئه فتجا هه چیی ئیک ژوانا ژیی دی فه کهت ئه فی ئافاهی ههمی ژنافیر))(۱).

۲- ههروهسا بهروڤاژی ئهڤێ چهندێ ژی هاتیه گوتن: ((هندیکه قهزایه ئهو زانینا کو زانینا کو

⁽١) لسان العرب: ١٨٦/١٥، النهاية: ٧٨/٤.

خودی د ههتاههتایی (ئهزهل) دا حوکم پی کری، و قهدهر روویدانا ئافراندییه ل دویث وی چهواییی ئهوا کو خودی بهری هینگی حوکم پی کری))(۱).

۳- ههروهسا هنده ک زانایین دی ههمان گوتنا (ابن عثیمین)ی دبین نهوا کو مه بهری نوکه ئاماژه پیدای، ئانکو دبین نهگهر ئهو ههردوو پیک قه هاتنه گوتن ههر ئینک ژوانا رامانه کی دده ت ئهو ژی ئهو رامانن ئهوین کو مه بهری نوکه به حس کرین ل دوی شریده ران، و ئهگهر ههر ئینک ژوانا جودا هاته گوتن ههردوو ئینک رامان ددهن ئانکو ئهگهر ئینک ژوان بتنی هاته گوتن یا دی ژی بخو قه دگریت (۲).

⁽١) القضاء و القدر: الشيخ د. عمر الأشقر ، ٢٧.

⁽٢) بهرئ خوّ بده: الدرر السنية ، ١٢/١ ٥-١٣٥.

بابەتى چوارى:

كەنگى قەدەر ھاتيە نڤيسين؟

قهده را مروقی یا هاتیه نقیسین به ری کو عه رد و عه سمان هه بن به مرد و می سالان، وه کی کو پیغه مبه ری مه هدمی نافراندیان یین نقیسین به ری کو نه سمانان و نه ردی بنافرینیت به پینجی هزار سالان، و عه رشت وی ل سه رئاقی) (۱۱).

⁽١) ((قال رسولُ الله صلَّى اللهُ عليه وسلَّم: كَتَبَ اللَّهُ مَقَاديرَ الخَلَاثقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَات وَالأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَة، قالَ: وَعَرْشُهُ علَى المَاء. وفي رواية : بِهذا الإَسْنَادِ مِثْلَهُ، غيرَ أَنَّهُما لَمْ يَذْكُراً: وَعَرْشُهُ علَى المَاء.)) تيمامي موسلم (٢٦٥٣) قهدگوهيزيت.

پشکا سین:

به لکه و باوه ریئینانا مروقی موسلمان ب قهده ری.

بابهتی ئیکی: پیدفیه مروفی موسلمان باوهری ب قهدهری ههبیت و ئه شهده روکنه که روکنین باوهریی.

بابهتى دووى: به لگه ل سهر باوهريئينانا ب قهدهري.

بابهتى سيى: قەدەر چەند پلەيە ؟

بابهتی چواری: دروستکرنا کریارین بهندهیان.

بابهتى پينجى: بەشين تەقدىرى (قەدەركرنى).

بابهتی شهشی: یا ل سهر مروّقی پیدقیه چ بکهت دهربارهی قهدهری و باوهریا وی یا چهوا بیت ؟

بابەتى ئىكى:

پید شیه مروقی موسلمان باوهری ب قهدهری ههبیت و نه ش چهنده روکنه که ژ روکنین ئیسلامی.

باوه ریئینان ب قهده ری روکنه که ژ روکنین باوه ریی، و یا پید شیه (واجبه) ل سهر ههر موسلمانه کی کو باوه ری ب قهده را خودی شی هم همبیت، باشیا وی و خرابیا وی، و ههر موسلمانه کی باوه ریی ب قهده ری نه ئینیت، باوه ریا وی یا تمام نابیت.

وه کی د فهرمووده یه کا دریزدا هاتی ده می جبریل الی دهیته ده ث پیغه مبه ری ه و پسیار ژی دکه ت و دبیزیتی باوه ری (ئیمان) چییه ؟، پیغه مبه رسی ه و دبیزیتی ب خودی و مهلائیکه تین وی و پیغه مبه رین وی و پیغه مبه رین وی و پیزا دووماهیی و ب قه ده ری، باشیا وی خرابیا وی بینی) (۱۱).

⁽١) ((بيْنَما نَحْنُ عنْدَ رَسولِ الله صَلَّى اللَّهُ عليه وسلَّمَ ذاتَ يَوم، إذْ طَلَعَ عليْنا رَجُلُ شَديدُ بَياضِ الثَّيابِ، شَديدُ سَواد الشَّعَرِ، لاَ يُرَى عليه أَثَرِ السَّفَرِ، ولا يَعْرِفُهُ منَّا أحَدٌ، حتَّى جَلَسَ إلى النبي صَلَّى اللَّهُ عليه وسلَّم، فأَسْنَدَ رُكْبَتَيْه إلى رُكْبَتَيْه ووَضَعَ كَقَيْه علَى فَخذَيْه. وقالَ: يا مُحَمَّدُ أُخْبِرْنِي عَنِ الإسْلام، فقالَ رَسولُ الله صَلَّى اللَّهُ عليه وسلَّمَ، وتُقيمَ الصَّلاة، اللَّهُ عليه وسلَّمَ، وتُقيمَ الصَّلاة، وتَقْيمَ الصَّلاة، وتَصُومَ رَمَضانَ، وتَحُجَّ البَيْتَ إنِ اسْتَطَعْتَ إليْه سَبِيلًا، قَالَ: صَدَقْتَ، قالَ: فَعَجِبْنا له يَسْأَلُهُ،

بابەتتى دووى:

بەلگە لسەر باوەرى ئىنانا ب قەدەرى

گەلەك بەلگە ژ قورئانى و سوننەتى ھەنە ل سەر باوەريئينانا ب قەدەرى:

- ژ قورئانى

۱- ژماره کا مهزن یا به لُگهیان د قورئانیدا ههنه و ژوانا گوتنا خودایی مهزن: ﴿ وَكَانَ أَمْرُ ٱللّهِ قَدَرًا مَّقَدُولًا ﴾ [الأحزاب: ۳۸]، ئانكو: (و كاری خودی قهده ره کا پیکهاتی بوویه دقیت ههر بهیت). رامانا وی ئهوه ئهو فهرمانا خودی كری قهده ره که یا هاتیه نقیسین و دقیت ههر پیکبهیت.

۲- و دەمى خودايى مەزن ﴿ لَا كُلُ گوتى: ﴿ إِنَّا كُلُ شَيْءٍ خَلَقْنَهُ بِقَدَرِ ۞ ﴾
[القمر: ٤٩]، ئانكو: (هندى ئەمين هەر تشتەكى هەى مە ب قەدەرى پىڤانەكى ئافراندىيە، و ئەم پى د زاناينە).

ويُصَدِّقُهُ، قالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الإِمَانِ، قالَ: أَنْ تُؤْ مِنَ بِاللَّه، ومَلائكَته، وكُتِّبِه، ورُسُله، والْيَوم الآخر، وتُؤْمِنَ بِالقَدَرِ خَبْره وشَرَه، قالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الإِحْسانِ، قالَ: أَنْ تَعْبِدَ اللَّهَ كَأْنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّه يَرَكُ، قَالَ: فَأَخْبِرْ فِي عَنِ السَّاعَة، قالَ: مَا الْمَسْؤُولُ عَنْها بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ قالَ: فَأَخْبِرْ فِي عن أَمارَتِها، قالَ: أَنْ تَلدَ اللَّهَ رَعاء الشَّاء يَتَطاوَلُونَ فِي البُنيَانِ، قالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُم قالَ الأَمَةُ رَبَّتِها، وأَنْ تَرَى الحُفاةَ العَراةَ العالَةَ رِعاء الشَّاء يَتَطاوَلُونَ فِي البُنيَانِ، قالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُم قالَ لِي: يا عُمَر أَتَدْرِي مَنِ السَّائِلُ؟ قُلتُ: اللَّهُ ورَسولُهُ أَعْلَمُ، قالَ: فإنَّه جِبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعلِّمُكُمْ دِينَكُمْ.)) ئيمامي موسلم (٨) قهدگوهيزيت.

٣- و ههروهسا گوتیه: ﴿ وَإِن مِّن شَیْءٍ إِلَّا عِندَنَا خَزَابِنُهُ وَمَا نُنَرِّلُهُ وَ إِلَّا بِقَدَرِ مَّ عُلُومِ شَ ﴾ [الحجر: ٢١] ، ئانكو: (و تشته كانينه خهلك مفاى ژي ببینیت ئه گهر گهنجینهین وی ل نک مه نهبن، و ب پیڤانه كا دهستنیشانكری نهبیت یا وه كی مه بڤیّت، و ههما هندی مه بڤیّت ئهم وی دئینینه خواری، هندی خزینه نه د دهستی خودی دانه، ئه و وان دده ته وی یی وی بڤیّت و ژوی دستینیت یی وی بڤیّت، ل دویڤ دلوڤانیا خو یا بهرفره ه و كاربنهجه).

3- و گوتنا وی ﷺ: ﴿إِلَىٰ قَدَرِ مَّعَلُومٍ ۞ فَقَدَرَنَا فَنِعُمَ ٱلْقَدِرُونَ ۞ ﴿ [المرسلات: ٢٢- ٢٣]، ئانكو: (حمتا دەممەكتى دەستنيشانكرى و ناسيار ل نك خودى ؟ (٢٢) و ئەم ل سەر ئافراندن و وينەكرنا وى (زاروكى د زكتى دەيكا ويدا) ب شيان بووين، ڤيجا ئەم چ باش خودان شيانين (٢٣).

٥- و گوتنا وى ﷺ: ﴿ ثُرُّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرِ يَامُوسَىٰ ﴾ [طه: ٤٠]، ئانكو: (پاشى ل وى دەمىخ مه بۆ هنارتنا ته داناى تو ل دويڤ قهدهرا مه ژ (مهديهنىخ) هاتى، و كار ههمى د دەستىخ خودى دايه).

٦- و گوتنا وی: ﴿ وَخَلَقَ كُلُّ شَيْءٍ فَقَدَدُرَهُ و تَقَدِيرًا ﴾ [الفرقان: ٢]، ئانكو: (و ئەوە يى هەر تشتەكى هەر ئىكى بىت ھەر تشتەكى ھەر ئىكى بىت وى ل دويڤ حكمەتا خۆ و بى كىماسى ئەو ئافراند).

٧- و گوتنا وی: ﴿ وَٱللَّذِی قَدَّرَ فَهَدَیٰ ﴿ ﴾ [الأعلى: ٣]، ئانكو: (و ئهو خودايي هممي مقهده ر داين، و بهري هه ر ئيكي دايه وي تشتي بابهتي وي بيت).

٨- گوتنا وى: ﴿لِيَقُضِى ٱللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ﴾ [الأنفال: ٤٢]، ئانكو: (خودى هين بين ژڤان گههاندنه ئينک، داكو ئهو وى كارى پينكبينيت يين كو دا ههر پينكهينت).

٩- و گوتنا وى: ﴿ وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِى إِسْرَءِ يِلَ فِي ٱلْكِتَبِ لَتُفْسِدُنَ فِي ٱلْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ ﴾ [الإسراء:٤]، ئانكو: (و مه د وي تهوراتي دا يا بو ئسرائيليان هاتييه خواري گوتبوو وان كو خرابكارى ب زوردارى و كوشتنا پيخهمبهران و خومهزنكرن و تهعداييي د (بهيتولمهقدسي) و دهوروبهرين وي دا دوو جاران دي ژههوه چيبيت).

- ژ سوننهتى:

۱- ئه و فهرمووده یا تیدا جبریلی الگی پسیارا ئیمانی ژ پیغهمبهری کری الله و پیغهمبهری بینی، باشیا وی و خرابیا وی) (۱۱).

⁽١) ((قال عمر بن الخطاب: بيْنَما نَحْنُ عنْدَ رَسول الله صَلَى اللَّهُ عليه وسلَّمَ ذاتَ يَوم، إذْ طَلَعَ علينا رَجُلَّ شَديدُ بَياضِ الثَّيَابِ، شَديدُ سَواد الشَّعَرِ، لَا يُرَى عليه أَثَرُ السَّفَرِ، ولا يَعْرِفُهُ منَّا أُحَدُّ، حَتَّى جَلَسَ إلى النبي صَلَّى اللَّهُ عَليه وسلَّمَ، فأَسْنَدَ رُكْبَتَيْه إلى رُكَبَتَيْه، وَوَضَعَ كَفَيْه على فَخَذَيْه. وَقالَ: يا مُحَمَّدًا رَسولُ الله صَلَّى اللَّهُ فقالَ رَسولُ الله صَلَّى اللَّهُ عليه وسلَّمَ: الإسْلامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لا إِلَهَ إَلَّا اللَّهُ وأَنَّ مُحَمَّدًا رَسولُ الله صَلَّى اللَّهُ عليه وسلَّمَ، وتُعْيَى اللَّهُ عليه وسلَّمَ، وتُصُومَ رَمَضانَ، وتَحُجَّ البَيْتَ إِنِ اسْتَطَعْتَ إلَيْه سَبِيلًا، قالَ: صَدَقْتَ، عليه وسلَّمَ، وتُقيم الصَّلاةَ، ويُصَدِّقُهُ، قالَ: فأَخْبِرْنِي عَنِ الإيهانِ، قالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّه، ومَلائكَته، وكُتُبِه، ورُسُله، والْيَوم قالَ: فَعْجِبْنا له يَسْأَلُهُ، ويُصَدِّقُهُ، قالَ: فأَخْبِرْنِي عَنِ الإيهانِ، قالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّه، ومَلائكَته، وكُتُبِه، ورُسُله، والْيَوم الآخِر، وتُؤْمنَ بالقَدَر خَيْه وشَره، قالَ: فأخْبِرْنِي عَنِ الإيهانِ، قالَ: أَنْ تُؤْمنَ باللَّه مَنَ السَّائل قالَ: فأخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَة، وَالَة مِالَة رَعَة مَنْ السَّائل قالَ: فأخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَة، وَاللَّه رَعَاء مَنَ السَّائل قالَ: فأخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَة، قالَ: اللَّهُ عَلْه أَبْعُكَمُ مَنَ السَّائل قالَ: فأخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَة، قالَ: هأَنَّ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللهُ اللَّهُ وَالَّهُ الْأَلُقُ وَالُهُ اللَّهُ وَالَّهُ الْمَالُقَ اللَّهُ الْمَلْقَ اللهَ اللَّهُ اللَّهُ عَنْ السَّاعَة وَالَة رِعاء الشَّاء يَتَطاولُولُونَ فِي البُنْيَانِ، قالَ: ثُمُّ الْطَلَقَ

۲- و ئهو فهرموودهیا کو ژ عهبدوڵڵایی کوری عومهری دهیته څهگوهاستن
کو پینغهمبهری گوتیه: ((ههمی تشت یی دبن قهدهرا خودیثه ههتاکو دهستداهیلان (۱) و بکارئینانا ئهگهران (۲) ژی)) (۳).

۳- و نهو فهرموودا پیغهمبهر گنتدا دبیژیت: ((مروّث باوهریی نائینیت هه تاکو باوهریی بائینیت هه تاکو باوهریی ب چوار تشتان نه نینیت: شههده بده ت کوچ خودایین ب حمق نینن ژههژی پهرستنی بن ژبلی خودایی ئیکانه (اللهٔ) و نهز پهیامبهری ویمه، نهزیی ب حمقیی هنارتیم، باوهریی ب مرنی بینیت، و ب رابوونا پشتی مرنی بینیت، و باوهریی ب قهدهری بینیت))(نا).

ههروهسا دی گهلهک به لکهیین دی ژ قورئان و سوننه تی بهر چاقیت مه که قن د لایهرین بهیت دا.

فَلَبِثْتُ مَلِيًا، ثُمَّ قَالَ لِي: يا عُمَرُ أَ تَدْدِي مَنِ السَّائِلُ؟ قُلتُ: اللَّهُ ورَسولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فإنَّه جِبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دينَكُمْ.)) تَيمامي موسلم قُه دگوهيزيت (٨).

⁽۱) (العجز) ئانكو مروّڤ چ كاران نەكەت و چ ئەگەران بكارنەئىنىت دا كو بگەھىتە وى يا وى دقىنت.

⁽٢) (الكيس) ئانكو دەمى مرۆقى دقىت خىرا تشتەكى بدەستخۆقەبىنىت ھىنگى دى ئەگەرىن بدەستقەئىنانا وى چەندى بكارئىنىت.

⁽٣) ((قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : كل سيء بقدو، حيى العجز والكيس، أو الكيس والعجز)). على موسلم (٢٦٥٥) قه كُوهيزيت. ويتمامي موسلم (٢٦٥٥) قه كُوهيزيت.

⁽٤) ((قال رسولُ اللهِ صلَّى اللهُ عليه وسلَّم: لا يؤمنُ عبدٌ حتَّى يُؤْمِنَ بأربع: يشهَدُ أن لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وأنَّي مُحمَّدٌ رسولُ اللَّه بَعثَني بالحقِّ ، ويؤمنُ بالموتِ ، وبالبَعثِ بعدَ الموتِ ، ويؤمنُ بالقَدرِ)) ئيماميّ ترمذي (٢١٤٥) و ئيمام ئه حمه (٧٥٨) (٧٥٨) ، و حاكم (١/٨٧) قه گوهاستيه، ههروهسا چهند زانايه كان گوتيه فهرمووده يه كا دروسته وه كي ئبن حهجهري و ئهلباني و ئه حمه شاكري.

بابەتى سىى:

قەدەر چەند يلەيە ؟

١- زانينا خودي (العلم).

٢- نڤيسينا قەدەرى(الكتابة).

٣- حهزكرنا خودي (المشيئة).

٤- ئافراندنا خودي (الخلق).

١- پلا ئيكى: زانينا خودى (العلم):

ئموه کو مروّقی باوهری همبیت کو خودایی مهزن گل هممی تشتان دزانیت بهری ئمو ب گشتی و ب هویری دزانیت، و همر ژ دهستپیّکی دزانیت بهری ئمو تشت پهیداببیت و همتا ئمو تشت ب دووماهیک ژی دهیّت دزانیت دی کمنگی ب دووماهیک هیّت و دی چهوا ب دووماهیک هیّت و ل کیری دی ب دووماهیک هیّت و همتا دووماهیی، ئمقجا چ ئمث تشته ب کریاریّن دی ب دووماهیک هیّت و همتا دووماهیی، ئمقجا چ ئمث تشته ب کریاریّن ویقه د گریّدای بن، و ویقه د گریّدای بن، و زانینا وی هممی تشتان بخوّقه دگریت، ییّن روویداین و ییّن کو دی روویدهن، و ئمو تشتی نم روویدای ژی ئمگهر روویدابا دا چموا روویدهت. و همر تشتهکی نمهمی دزانیت، همر تشتهکی کو دبیت همبیت و همر تشتهکی کو دشیاندا نینه(مستهحیله) روویبدهت دزانیت، و تممهتی زهررهیهکا ژ هممیان بچویکتر ژی ل عمردی و ل دزانیت، و تممهتی زهررهیهکا ژ هممیان بچویکتر ژی ل عمردی و ل

و وی ئافراندیین خوّ دنیاسین و دزانین بهری کو ئهو وانا بئافرینیت، و رزقی وان دزانی، و ئهجهلی وان دزانی، گوتن و کریار و لقین و راوهستیانین وان و ههمی ساخلهتین وان دزانین.

و ئە ستوينە كو زانينە ياكو خودى ھەى بەرى روويدانا ھەر تشتەكى، ھەمى پىغەمبەر(سلاقىن خۆدى ل سەر وان ھەميان بن) ژ ئىكەمىنى وان ھەمتاكو دووماھىكى وان و ھەمى ھەقالىن پىغەمبەرى ، ھەتاكو دووماھىكى وان و ھەمى

ل دویڤ وان بچیت ژ ڤێ ئوممهتێ ل سهر ڤێ چهندێ د ڕێککهفتینه و وانا چ گومان د زانینا خودێ یا تمامدا نینن.

و به لگه ل سهر قی چهندی ژ قورئانا پیروز گهلهک گهلهکن و ئه قه هنده ک ژوانن:

۱- ژوانا گوتنا خودایی مهزن: ﴿هُو اَللّهُ اللّهِ اللّهَ إِلَهَ إِلّا هُو عَالِمُ الْغَیْبِ وَالشّهَاكَةِ هُو الرّحِمْانُ الرّحِیامُ ﴿ الحشر: ۲۲]، ئانكو: (ئهوه ئهو ئهو خودایین خودایی بهرستنا وی دهینه کرن یی کو ژوی پیقه تر چ خودایین راست نهههین، زانایی تشتی قهشارتی و ئاشکه رایه، دزانت چ تشتی ل بهرچاف ههیه و چ تشتی نه ل بهرچاف ههیه، ئهوه پر دلوڤانی دلوڤانیا وی ههمی تشت قهگرتین، یی دلوڤانکاره ب وان یین باوه ری ب وی ئینای).

۲- و گوتنا وی: ﴿يَعُلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ﴾ [البقرة: ۲۵۵] ئانكو: (زانينا وی دورا ل ههمی چێکريان گرتی يێن بهرێ و يێن نوکه و يێن نههاتين، کارێن ل بهر دهستێ خهلکی ژ تشتێن هێشتا چێنهبووين و يێن ل پاش وان ژ تشتێن بورين ئهو دزانيت).

٣- و گوتنا وى: ﴿عَلِمِ ٱلْغَيْبِ لَا يَعَزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةِ فِي ٱلسَّمَوَتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِن ذَلِكَ وَلَا أَصْغَرُ مِن ذَلِكَ وَلَا أَصْغَرُ مِن ذَلِكَ وَلَا أَصْغَرُ اللهِ وَلَى اللهِ وَلَى اللهِ وَلَى اللهُ اللهُ وَلَى اللهُ اللهُ وَلَا اللهُ وَلَى اللّهُ وَلَا اللهُ وَلَا اللهُ اللهُ وَلَا اللهُ اللهُ اللهُ وَلَى اللهُ اللهُ اللهُ وَلَا اللهُ اللهُ

مەزنتر بىت يان بچويكتر، ئەقە ھەمى د پەرتووكەكا ئاشكەرا دا(كو لەوحى ياراستىه)، يا نقىسىيە).

٤- و گوتنا وى: ﴿ ٱللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجَعْلُ رِسَالَتَهُ ۚ ﴾ [الأنعام: ١٢٤] ئانكو: (خودى چێتر دزانيت كانى ئەو پێغەمبەرينييا خۆ دى ل كىڤە دانيت).

٥- و گوتنا وى: ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ ۞ ﴾ [القلم: ٧] ئانكو: (هندى خودايتى تهيه يتى زاناتره ب وى بهخترهشتى ژ دينتى خودى و ريّكا هيدايهتتى لاداى، و ئهو ب وى تهقوادارى زاناتره يتى هاتييه سهر دينتى حهق).

7- و گوتنا وی: ﴿ وَعِندَهُ و مَفَاتِحُ ٱلْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِ ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرُ وَمَا تَسَقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَتِ ٱلْأَرْضِ وَلَا رَطْبِ ٱلْبَرِ وَٱلْبَهِ إِلَّا فِي صَحِتَ مِ مُبِينِ ﴿ ﴾ [الأنعام: ٩٥]، ئانكو: (و كليليّن غهيبيّ: ئانكو گهنجينهييّن تشتيّ نهبهرچاڤ، ل نک خوديّنه، ژ وي پيّڤهتر كهس ئانكو گهنجينهييّن تشتيّ نهبهرچاڤ، ل نک خوديّنه، ژ وي پيّڤهتر كهس پي نزانيت، و ژوان تشتان: زانينا دهميّ قيامهتيّ، و هاتنا بارانيّ، و تشتيّ د مالّبچويكان دا، و كرنا كاري ل پاشهروّژيّ، و جهيّ مرنا مروّڤي، و ههر تشتهكيّ ل هشكاتي و دهرياييّ همبيت خوديّ پي دزانيت، و بهلّگهك ژ دارهكيّ ناوهرييّت ئهگهر ئهو پي نهزانيت، ڤيّجا ههر دندكهكا د عهردهكيّ تاري دا ڤهشارتي، و ههر تهراتي و هشكاتيه که ههبيت، د كيتابهكا ئاشكهرا دا (كو لهوحيّ پاراستييه) يا هاتييه بنهجهكرن).

٧- و گوتنا وی: ﴿ لَوَ خَرَجُواْ فِيكُمْ مَّا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا ﴾[التوبة: ٤٧] ئانكو: (گەلى خودان باوەران ئەگەر منافق (دووړوى) دگەل ھەوە دەركەفتبانە جيهادى ئەو دا خرابى و دوودلى و لاوازيى دناڤ ھەوە دا بەلاڤ كەن).

٨- و گوتنا خوداین مهزن گل: ﴿ وَلَوْ رُدُّواْ لَعَادُواْ لِمَا نَهُواْ عَنْهُ ﴾ [الأنعام: ٢٨]
ئانكو: (و ئهگهر وهسا چێببا كو ئهو بۆ دونيايى هاتبانه زڨراندن و دەلىڤه
بۆ هاتبا دان ژى، ئهو دا ل كوفر و درەوپێكرنى زڨرنهڨه).

۹- و ههروه سا گوتنا خوداین مهزن: ﴿ وَلَوْ عَلِمَ ٱللّهُ فِیهِمْ خَیْرًا لَاَسْمَعَهُمْ وَلَوْ عَلِمَ ٱللّهُ فِیهِمْ خَیْرًا لَاَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَوْ وَهُم مُعْرِضُونَ ﴿ الْأَنفال: ٢٣]، ئانكو: (و ئهگهر خودی زانیبا خیره ک د قان دا ههیه، دا وه ل وان که ت کو وان گوه ل شیره تین قورئانی ببا و د ده لیلین خودی گههشتبان، به لی وی زانی کو چ خیر د قان دا نینه و کو ئه و باوه ریی نائینن، و ئهگهر خو وی وه ل وان کربا کو وان گوه لی ببا ژی ژ هه قرکی ئه و دا چن پشتا خو ده نه باوه ریی پشتی تیدگههشتن ژی، و وان به چ په نگان به ری خو نه ددا حقییی).

٢- يلا دووى: نقيسينا قهدهري (الكتابة):

ئهو ژی باوهرئینانه ب وی چهندی کو خودی ههمی کریارین چیکریین خو یین هه تا روز قیامه تی یین د (اللوح المحفوظ)دا نقیسین، بهری کو ئهو بهینه ههبوونی.

و صهحابی (هه قالیّن پیّغه مبهری هه) - رازیبوونا خودی ل سهر وان هه میان بیت - و تابعی (ئه و نه وه هیی (جیلیّ) د دویث صهحابیاندا هاتی) و هه می دویث که فتییّن سوننه تی و فه رمووده یان ل سهر وی چه ندی د ریّک که فتینه کو ههر تشته کی د هه بوونی دا هه تا روّژا قیامه تی یی نقیسیه د (اللوح المحفوظ) دا (۱۱) کو ناقی وی ده یکا په رتووکانه و هه روه سا ژ ناقیّن وی ییّن دی (الذکر)، (الإمام المبین)، (الکتاب المبین) وه کی کو د قورئانا پیروزدا هاتین.

و بەلگە ل سەر ئەقتى چەندى ۋى گەلەكن:

۱- وه کی خوداین دلوفان دبنزیت: ﴿ أَلَمْ تَعَلَمُ أَتَ اللّهَ یَعْلَمُ مَا فِ السّمَاءِ وَالْاَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللّهِ یَسِیرٌ ﴿ وَالحج: ٧٠] وَالْاَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللّهِ یَسِیرٌ ﴿ وَالحج: ٧٠] ئانكو: (ئەرى ما ته نهزانىيه -ئهی پیغهمبهر- کو هندی خودییه ههر تشته کی ئانكو: (ئهری ما ته نهزانییه -ئهی پیغهمبهر- کو هندی خودییه ههر تشته کی ل عهسمانی و عهردی ههی باش دزانیت و وی ئهو د لهوحی پاراستی دا نقیسییه؟ هندی ئهو زانینه کاره کی ب ساناهییه ل سهر وی خودای یی چ تشت وی بیزار نه کهت).

⁽١) شفاء العليل، ل٨٩.

۲- و گوتنا وی: ﴿إِنَّا نَحَنُ نُحُي الْمَوْقَى وَنَكَتُبُ مَا قَدَّمُولُ وَوَاشَرَهُمْ وَكُلَ شَيْءٍ الْحَصَيْتُ فَى إِمَامٍ مُّبِينِ ﴿ إِيس: ١٦]، ئانكو: (هندى ئهمين ئهم ههمى مرييان ل روّژا قيامهتى زيندى دكهينه هه، و ئهم وى كارى دنڤيسين يى ئهو دكهن چ باشى بيت يان خرابى، و ئهم شوينوارين وان ژى دنڤيسين يين ئهو د ژينا خوّ دا و پشتى مرنا خوّ ژى بووينه ئهگهرا پهيدابوونا وان، وهكى عهيالى چاك، و زانينا ب مفا، و خيرا بهردهوام، و خرابيين وان ژى يين وهكى شركى ئهم دنڤيسين، و ههر تشته كه مه د پهرتووكه كا ئاشكهرا دا هرمارتييه، كو ماكا پهرتووكانه و لهوحي پاراستيه، و زڤرينا وان بو نکويه. وينجا بلا خودان عهقل حسيبى دگهل خوّ بكهت؛ دا د ژينا خوّدا و پشتى مرنا خوّ ژى بو كرنا خيرى ببيته جهى چاڤليكرنى).

٣- و گوتنا وى: ﴿ قُل لَّنَ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ ٱللَّهُ لَنَا ﴾ [التوبة: ٥]، ئانكو: (تو -ئەى پێغەمبەر- بێژه وان: تشتەك ب سەرى مە ناھێت ئەو نەبىت يا خودى بۆ مە حەزكرى و د لەوحى پاراستى دا نڤيسى).

3- و دەمى موساى التَّكِيُّ گوتى: ﴿ * وَٱكْتُبُ لَنَا فِي هَاذِهِ ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً ﴾ [الأعراف:١٥٦] ئانكو: (و تو مه بكه ژوان يين ته كريارين چاك د دنيايي دا بۆنڤيسين).

٥- و دەمى موساى السَّلِيَّة بەرسڤا فيرعەونى داى دەمى فيرعەونى پسيار رَيِّ كِرَى: ﴿ قَالَ فَمَا بَالُ ٱلْقُرُونِ ٱلْأُولَى ۞ قَالَ عِلْمُهَا عِندَ رَبِّ فِي كِتَبِّ لَا يَضِلُ رَبِّ وَلَا يَسَى ۞ ﴾ [طه: ٥ - ٢ ٥] ئانكو: (فيرعهونى گوته موساى: پا ئهو مللەتين بەرى مەسەلا وان دى يا چەوا بيت؟ و ئەو خەلكى بەرى مە چووين و

قهستا کوفری کرین؟ (۵۱) موسای گوته فیرعهونی: زانینا وان مللهتان و کریارین وان کرین ل نک خودایی منه د لهوحی پاراستی دا، و ئهز چ ژی نزانم، خودایی من د ئهحکام و کریارین خو دا بهرزهنابیت، و ئهو تشته کی ژ وی زانینا وی ههی ژبیرناکهت).

7- و هدر ئدو فدرموودا مه بدری نوکه ئاماژه پیدای بدلگدید ل سدر قی چدندی ده می پیغه مبدری گلایی گوتی: ((خودی قدده را هدمی چیکریان یا نقیسی بدری کو عدسمانی و عدردی بنافرینیت ب پینجی هزار سالان، و عدرشی وی یی ل سدر ناقی))(۱).

۷- ههروهسا ئهو فهرموودا بوخاری ژعهلین کوپن ئهبو طالبی قهگوهاستی دهمی پیغهمبهر ه دبیژیت: ((ههر نهفسه کا ههبیت ئیللا خودی جهی وی یی ل جههنهمی و بحهشتی نقیسی، و ئیللا یا نقیسی کا ئهو نهفس یا سهرفهرازه یا نهیا سهرفهرازه)(۲).

⁽١) ((قال رسولُ اللهِ صلَّى اللهُ عليه وسلَّم: كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الخَلَاثِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَة، قَالَ: وَعَرْشُهُ عَلَى المَاء. وفي رواية: بِهذا الْإِسْنَادِ مِثْلَهُ، غيرَ أَنَّهُما لَمْ يَذْكُرَا: وَعَرْشُهُ عَلَى المَاء.)) عَيمامي موسلم (٢٦٥٣) قهدگوهيزيت.

⁽٢) ((كُنَّا في جَنَازَة في بَقيع الغَرْقَد، فأتَانَا رَسولُ اللَّه صلَّى اللهُ عليه وسلَّم، فَقَعَدَ وقَعَدْنَا حَوْلُهُ، ومعهُ مخْصَرَةٌ، فَنَكَّسَ فَجَعَلَ يَنْكُتُ مِخْصَرَته، ثُمَّ قالَ: ما منكُم من أحد وما من نَفْس مَنْفُوسَة إلَّا كُتب مَكَانُهَا مِنَ الْجَنَّة والنَّار، وإلَّا قدْ كُتبتْ شَقيَّة أَوْ سَعيدَةً. قالَ رَجُلُ: يا رَسولَ اللَّه، أفَلَّا نَتَّكلُ علَى كتَابِنَا ونَدَعُ العَملَ؟ فَمَن كانَ منَّا من أَهْلِ السَّعَادَة، فَسَيصِيرُ إلى عَملِ السَّعَادَة، ومَ ن كَانَ منَّا مَن أَهْلِ الشَّقَاء، فَسَيصيرُ إلى عَملِ أَهْلِ السَّعَادَة، ومَ ن كَانَ منَّا مَن أَهْلِ الشَّقَاء، فَسَيصيرُ إلى عَملِ أَهْلِ السَّعَادَة، وأَمَّا أَهْلُ الشَّقَاوَة فييسَّرُونَ لَعَملِ أَهْلِ الشَّقَاء. ثُمَّ قَرَأَ: {فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى * وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى} [الليلَ: ٥، ٦] الآيَةَ.)) بوخارى (٨٤٤٤) وموسلم (٤٨٤٤) وقدكوهيزن.

٣- ستوينا سيين: حهزكرنا خودي (المشيئة):

ئه شستوینه ژی ئه وه پید قیه مروقی باوه ری هه بیت کو ئه گهر حه زکرنا خودی لل سهر کاره کی نه بیت ئه و کاره روویناده ت، شیانا وی ههر تشته کی یی قه گرتی، ئانکو رامانا وی ئه وه ههر تشته کی وی قیای یی چیبووی و ههر تشته کی وی قیای یی چیبووی و ههر تشته کی وی نه قیای نه چیبوویه، و هندی کو لفینه ک یان راوه ستیانه ک یان چوونا سهر ریکا راست ههی ب چوونا سهر ریکا راست ههی ب حه زکرنا وی روویدده تیان یی روویدای، ((و هه می پیغه مبه ران -سلاقین خودی ل سهر وان هه میان بن - ژئیکه مینی وان هه تا دووماهی که سی وان ئاماژه یا ب قی چهندی دای، هه روه سا هه می په رتووکین ئه سمانی ژی و ئه و خورستیا خودی مروق ل سه روی دای و هه روه سا به لگه یین عه قلی و که تواری (واقعی) ژی ئاماژی دده نه قی چهندی))(۱).

و به لْگه ژ قورئانی و سوننه تی ل سهر قی پلی ژی گهله کن:

۱- وه كى گوتنا خودايى مەزن ﴿ وَرَبُّكَ يَغَلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَغَتَارُّ مَا كَانَ لَهُمُ الْفَيْرَةُ مُا كَانَ لَهُمُ الْفَيْرَةُ مُّ سُبْحَنَ اللّهِ وَتَعَلَىٰ عَمَّا يُشَرِكُونَ ﴿ ﴾ [القصص: ٦٨] ئانكو: (و خودايى ته وى تشتى دئافرىنىت يى وى بقيّت، و وى ژبەنىيىن خۆ ھەلدېژىرىت يى وى بقيّت).

٢- و گوتنا وى: ﴿ وَمَا تَشَاءُ ونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُ ٱلْعَامِينَ ۞ ﴾ [التكوير: ٢٩]،
ئانكو: (و هوين نهشين ب ڤيانا خۆ، خۆ راستهرئ بكهن ئهگهر حهزكرنا خودايئ ههمى چيكريان ل سهر نهبيت).

⁽١) شفاء العليل، ل٩٢.

٣- و گوتنا وی: ﴿ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَاْئَ اِلْ فَاعِلُ ذَلِكَ غَدًا ۞ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللّهُ وَادْكُر رَّبَكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَن يَهْدِينِ رَبِّ لِأَقْرَبَ مِنْ هَلَا رَشَدًا ۞ وَالْحَهْنَةِ: ٢٤-٢٤]، ئانكو: (و بو وی تشتی ته كریه دلی خو كو بكهی تو نهبیژه: سوباهی ئهز دی وی تشتی كهم (٣٣) وهسا تی نهبیت تو وی كاری بهبیژه: سوباهی ئهز دی وی تشتی كهم (٣٣) وهسا تی نهبیت تو وی كاری ب حهزكرنا خودینقه گریدهی، و بییژی: ئهگهر خودی حهزبكهت، و ل دهمی خو ژبیرقهكرنی تو خودایی خو ل بیرا خو بینه و بیژه: ئهگهر خودی حهزبكه خودی حهزبكه بهری من حهزبكه بهری من بهری من بهری من بهری من بهری من بهری من بهری و ریکا نیزیکتر یا مروقی دگههینیته سهر راستیی).

2- و گوتنا وی: ﴿ وَلَوْ أَنَّا اَنْ اَلْهُ مُ الْمَلَا عِكَةً وَكَامَهُ مُ الْمَوْقَ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِ مُ كُلَّ اللهُ عَلَا مَا اللهُ عَلَيْهِ مُ الْمَلَا عِلَيْهُ مُ الْمَوْقَ وَحَشَرْنَا عَامَ: ١١١] شَيْءِ قُبُلًا مَّا كَانُوا لِيُوْمِ مُوا إِلاَّ اللهُ وَلَا لِكَنْ الْكَثَرَهُ مُ يَجَهَلُونَ ﴿ وَ مَه فريشته رَ تَانكو: (و تَعَمَّد مِه داخازا ثان موشركان بجهئينابا، و مه فريشته رُ عمسماني ب سهر واندا ئينابانه خواري، و مه مرى بو وان زيندي كربان و دگهل وان ئاخفتبان، و ههر تشته كي وان داخازكري مه بو وان كومكربا و وان ئهو ب چاڤ ل بهرامبهري خو ديتبان، وان باوهري ب وي نه دئينا يا ته -ئهي پيغهمبهر - ئهو بو گازيكرين، و وان كار پي نهدكر، ئهو تي نهبيت يي خودي هيدايه ت بو قيابيت، بهلي پتريا قان كافران وي حهقيي نزانن يا تو پي ژ نك خودي هاتي).

٥- و گوتنا وى: ﴿ مَن يَشَا إِ ٱللَّهُ يُضْلِلُهُ وَمَن يَشَا أَيَجَعَلُهُ عَلَى صِرَطِ مُستَقِيمٍ ﴾
[الأنعام: ٣٩] ئانكو: (ههچين خودي بهرزهبوونا وى ڤيابيت دي وى

بهرزهکهت، و ههچین وی هیدایهتا وی قیابیت نهو دی بهری وی دهته ریّکا راست).

۲- و ههروهسا عهبدوللاهی کوری عهمری بو مه فهدگوهیزیت کو پیغهمبهری خودی گی گوتیه: ((هندیکه دلین ههمی مروقانه یین دناقبهرا دوو تبلاندا ژ تبلین خودایی پردلوقان(الرحمن) ههروه کی دله کی بتنی، ئه قجا ئهوی چهوا بقیت دی وی هوسا وهرگیریت))(۱).

و حەزكرنا خودى يا جىنبەجىنگارە ئانكو دى ھەر پىنگېىت، و شيانا وى ھەر تشتەكى قەدگرىت ژىين بورى ويىن داھاتى و ئەو تشتى نەروويداى ژى ئەگەر وى قىابا دا روويدەت، ئەقجا ھەر تشتەكى خودى قىاى ھەبىت گومان تىدا نىنە ئەو دى ھەبىت ژبەر شيانا وى يال سەر ھەر تشتەكى زال، و ھەر تشتەكى وى نەقياى ئەو تشتە نەبوويە چونكو وى نەقيايە نە ژبەركو ئەوى شيان ل سەر نەبوويە.

⁽١١) ((قال رسولُ الله صلَّى اللهُ عليه وسلَّم: إنَّ قُلُوبَ بَنِي آدَمَ كُلَّهَا بِيْنَ إِصْبَعَيْنِ مِن أَصَابِعِ الرَّحْمَنِ، كَقَلْبِ وَالرَّهُ عَيْثُ يَشَاءُ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيه وَسَلَّمَ: اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ اَلقُلُوبِ صَرَّفْ قُلُوبِنَا عَلَى طَاعَتَكَ)). ئيمامي موسلم (٢٦٥٤) قهدگوهيزيت.

دا ژبهر نه شیانا وی بیت بو وی چهندی نه کو ژبهر نه شیانا وی ل سهر وی چهندی.

٨- و همروهسا خودایت ممزن ﷺ دبیزیت: ﴿وَلَوْشَآءُاللّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى ٱلْهُدَیْ ﴾
[الأنعام: ٣٥] ئانكو: (و ئەگەر خودى ڤيابا دا وان ل سەر وى ريتكا راست يا هوين ل سەر كومكەت و دا بەرى وان دەتە باوەريى).

٩- و ههروه سا دبيّريت: ﴿ وَلَوْ شَاءَ ٱللّهُ مَا أَشْرَكُواْ وَمَاجَعَلْنَكَ عَلَيْهِ مْ حَفِيظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِ مْ حَفِيظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِ مْ حَفِيظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِ مْ حَفِي عَلَيْهِ مْ خَوْدَى قيابا كو وان عَلَيْهِ م بِوَكِيلِ ۞ ﴾ [الأنعام: ١٠٧] ئانكو: (و ئهگهر خودى قيابا كو وان موشركان شرك نهكربا وان ئه و نه دكر).

• ١- و دیسان ههر دهربارهی قتی چهندی دبیّژیت: ﴿وَلُوَشَاءَ رَبُّكَ لَا مَنَ مَن فِ الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِیعًا ﴾ [یونس: ۹۹] ئانکو: (و ئهگهر خودایی ته ئهی -پینغهمبهر- قیابا کو خهلک ههمی باوهریی بینن ههمی پیک فه دا باوهریی ب وی ئینن یا تو پی هاتی).

٤- ستوينا چوارئ: ئافراندنا خودي (الخلق):

ئانکو پیدقیه مروّقی باوهری ههبیت کو ههمی ئافراندی ئافراندیین خودینه ب ههبوونا خوّ و سالوخهتین خوّ و لقینین خوّقه، و هندی تشته کی ههی ژبلی خودی گل ئافراندیی خودیده و خودی ئهو یی ژ چنه ی ئافراندی، قیجا ئه و تشته نوکه د ههبوونیدا بیت یان ژی هیشتا نه ها تبیته ههبوونی، و گهله کی به للگه ل سهر قی پله یی (ستوینی) ژی ژ قورئانی و سوننه تی و ههروه سا ههمی پیغه مبهران ژی (سلاقین خودی ل سهر وان ههمیان بن) دوو پاتی یا ل سهر قی چهندی کری و ئه ش چهنده یا بی خهلکی ئاشکه را کری.

وه کی بهری نوکه مه ئاماژه پیدای به لگه ژ قورئانی ل سهر قی چهندی ژی گهله کن:

١- بۆ نموونه خودايى مەزن دېيرىت: ﴿ ٱللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءِ ﴾ [الزمر: ٦٢]
ئانكو: (خودى ئافراندەرى ھەمى تشتانە).

٢- و ههروه سا: ﴿ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱللَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَوَتِ وَٱلْأَرْضَ وَجَعَلَ ٱلظُّلُمَتِ وَٱلنُّورِ ۗ ﴾ [الأنعام: ١] ئانكو: (سوپاسى بۆ وى خوداى بيت يى عەسمان و عەرد ئافراندين و روناهى و تارى چێكرين).

٣- و گوتنا خوداین مهزن: ﴿ ٱلَّذِی خَلَقَ ٱلْمَوْتَ وَٱلْحَیَوٰةَ لِیَبَالُوَا اُ اَیْکُواً اَ صَنَاعَ مَلَا وَهُوا اَلْعَزِیزُ الْمَلَى: ٢] ئانکو: (ئهو خوداین مرن و ژیان داین؛ دا ههوه -ئهی گهلی مروّقان- پی ب جهربینیت: کانی کاری کی ژههوه ژیی دی باشتر

و پاقژتره؟ و ئەوە زاڭى چ تشت وى بىزار نەكەت، يى باش گونەھ ژىبر بۆ وى يى توبەبكەت ژ بەنيىن وى).

3- و گوتنا وى: ﴿يَتَأَيُّهُا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْرَبَّكُمُ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ مِّن نَفْسِ وَحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَتَ وَمِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَلِسَاءً ﴾ [النساء: ١] ئانكو: (گەلى مرۆڤان ژخودى بترسن ژبهركو ئەوە يى ھوين ژنەفسەكا بتنى كو ئادەمه (سلاڤ لى بن) ئافراندىن، و جوتى وى كو حەوايه ژئ ئافراندى و وى ژوان ھەردووان گەلەك زەلام و گەلەك ژن ل سەر عەردى بەلاڤكرن).

٥- و گوتنا وى: ﴿ وَهُو ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلْيَّلَ وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرِ كُلُّ فِي فَلَكِ يَسْبَحُونَ ﴿ ﴾ [الأنبياء:٣٣] ئانكو: (و خودييه يي شه داى؛ دا خه لک لي قه حه ويين، و رقر داى؛ دا خه لک کارى بقر ژيارا خقر تيدا بکه ن، و وى رقر کره نيشان بقر رقرين، و هه يڤ کره نيشان بقر شه قي، و هه رئيک ژوان ريکه ک بقر هه يه تيدا دچيت و ژي ده رناکه ڤيت).

 ۷- ههروهسا ئیمامی بوخاری ژ حوزهیفهیی کوری یه مانی قهدگوهیزیت کو دینژیت پیغهمبهری گوتیه: ((هندیکه خودی یه ههمی چیکهر و چیکرنین وان چیدکهت))(۱).

⁽۱) ((قال رسولُ الله صلَّى اللهُ عليه وسلَّم: إنَّ اللَّهَ يَصنعُ كلَّ صانع وصنعتهُ)). ئيماميّ بوخارى قهدگوهيّزيت، و ئيمام ابن حجر العسقلاني د پهرتووكا خوّدا (فتح الباري) ل ژيّر ژماره (۱۳/۵۰۷) بوّ مه قهدگوهيّزيت، و رامانا ئهڤيّ فهرمووديّ ئهوه: (خوديّيه ييّ ههر تشته ک و ههر مروّقه کيّ ههبيت ئافراندي و ههر کاره کيّ ئهو مروّقه بکهت يان ئيّک ژ چيّکرييّن وي تشته کي بکهت، خوداييّ مهزن ئهو کاريّ وي ژي ييّ ئافراندي).

بابەتتى چوارى:

دروستكرنا كريارين بهندهيان

کریاریّن مروّقان ههمی ژ دروستکرنا خودیّنه گل و چ تشت ژ بن دروستکرنا وی ناده رکه قیت وه کی کو خودایی مهزن دبیّژیت: ﴿اللّهُ حَلِقُ حُلِقُ حُلِقُ مُو مَن ناده رکه قیت وه کی کو خودایی ههمی تشتانه) ، به لی ل قیّری مه الزمر: ۱۳] ئانکو: (خودی دروستکه ری ههمی تشتانه) ، به لی ل قیّری مه ئه ش بابه ته ژ ستوینا چواری یا قهده ری جوداکر داکو باشتر بهیّته روونکرن. و ب کورتی مهره م ژ قی چهندی ئهوه کو ههر کریاره کا ههبیت ژ پهرستنا خودای و گونههان و ههر تشته کی دی ژ دروستکرنا خودییه گل و قه زا و قه ده را وی؛ و ههر ژ دهستپیّکی و بهری ئافراندنا مروّقان خودایی مهزن دزانی کا دی به نده ییّن خو چه وا ئافرینیت، و به نده ییّن وی دی چ کهن، و که شده چهنده ههمی یا د (اللوح المحفوظ) دا نقیسی، و ئه و ئافراندن وه کی وی قیای، و قه ده را خو ل سهر وان سه پاند، ئه قیجا به نده ییّن وی ل سهر وی ریّکا خودایی وان بو دانای کریار ئه نجامدان، و خودی به ریّ وی که سی دا هیدایه تی یی کو چاکی بو وی نقیسی، و خودی ئه و د سه ردا بر ئه وی دا هیدایه تی یی کو چاکی بو وی نقیسی، و خودی ئه و د سه ردا بر ئه وی

خرابی بوّ وی نقیسی^(۱)، و خودی خهلکی بحه شتی هه می نیاسین به ری دروستکرنا وان و کاری وان بوّ چوونا بحه شتی ب ساناهیکر، و به روقاری ری خهلکی جه هه می نیاسین و کاری چوونا د ئاگریدا بوّ وان بساناهیکر.

ئه قجا هه می کریارین به نده یان ژ دروستکرن و قه ده را خود نیه بو به نده یان، ئه قجا مه باوه ریا ب هه می به لگه ین قورئانی و سوننه تی هه ی کو هه می ساخله ت و کریارین به نده یان ژ دروستکرنا خود ینه گل هه روه کی کا چه وا مه باوه ری ب به لگه ین قورئانی و سوننه تی هه یه کو به نده هه می بکه رین راستی ین ئه قان کریارانه ئه قجا چ ئه و کریاره خیربیت یان گونه هبیت، دیسان هه می زانایین موسلمانان ژی ل سه ر قی چه ندی د ریک که فتینه.

و به لْگهیین ل سهر ستوینا چواری یا قهده ری هاتین ئاماژه نه بو قی چه ندی، و ل قیری به لْگهیه کی دی یی بهیزتر ژی ل سهر قی چه ندی هه یه ده می خود ایی مهزن دبیزیت: ﴿ وَاللّهُ خَلَقَكُم وَمَا تَعْمَلُونَ ۞ ﴾ [الصافات: ٩٦] ئانكو: (خودی هین یین ئافراندین و ئه و تشتی هین دکه ن ژی).

بابەتى پىنجى:

بهشین تهقدیری (قهده رکرنی)

۱- تەقدىرا كشتى:

ئه و تهقدیرا خودییه یا کو ب رامانا زانینا وی ب وی قهده ری، و نقیسینا وی بو قهده ری، و نقیسینا وی بو قهده ری، و حهزکرن و دروستکرنا وی بو وی قهده ری دهیت. و گهله ک به لگه ل سهر قی جوری ههنه:

۱- وه کی خودایی مهزن عَلا دبیزیت: ﴿أَلَمْ تَعُلَمُ أَنَّ اللّهَ یَعُلُمُ مَافِ السَّمَآءِ وَٱلْأَرْضَ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللّهِ یَسِیرُ ﴿ الحج: ٧٠] ئانکو: (ئهری ما ته نهزانیه کو هندی خودییه ههر تشته کی ل عهسمانی و عهردی ههی باش دزانیت و وی ئهو د لهوحی پاراستی دا نقیسیه؟ هندیکه ئهو زانینه کاره کی ب ساناهیه ل سهر وی خودای یی چ تشت وی بیزار نه کهت).

۲- و وه کی ئیمامی موسلم ژ عهبدوللایی کوری عهمری عاصی (خودی ژ وان ههردووان رازی بیت) قهدگوهیزیت، دبیژیت: پیغهمبهری

گوتیه: ((خودی قهده را هه می ئافراندیان یا نقیسی به ری کو ئهسمانی و ئهردی ب ئافرینیت ب یینجی هزار سالان))(۱).

⁽١) ((قال رسول اللهِ صلي اللهِ عليه وسلم : كتب اللهِ مِقادِر الجِلائق قبلِ أن يجلقِ السِموات والإرضِ بجِمِهسسِ ألفِ سِنَة، قال: وعرشه على الماء. وفي رواية : بَهذا الإسناد مِثْلهِ، غُير أُبُهما لِم يذكر العَمْرُشهِ على الماء.)). تعمامي موسلم (٢٦٥٣) قددگوهيزيت.

٢- تەقدىرا مرۆڤى:

ئه و تهقدیره یا کو خودایی مهزن تیدا پهیمان ژههمی مروّقان وهرگرتی کو ئه و خودایی و انه، و وان بخوّ ژی شههده یی ل سهر قی چهندی دای، و یا کو تیدا خودایی مهزن قهده را مروّقین چاک پیکئینای کو خهلکی بحهشتینه و قهده را مروّقین خراب کو خهلکی جههنه مینه پیکئینای.

و بەلگە ل سەر قىي چەندى:

۲- و وه کی ژهیشامی کوری حه کیمی دهیته قه گوهاستن دبیژیت: زه لامه که هاته ده ق پیغه مبه ری هی و گوتی: نهری کریار بهینه کرن یان ژی قه زایا خودی یا هاتیه ییکئینان (۱) ؟ نه قجا پیغه مبه ری خودی هی گوت: ((هندیکه

⁽۱) مەرەم ژى ئەوە ئەرى مرۆڤ كرياران بكەن دا كول دويڤ وان كرياران بهيننه خەلاتكرن و سزادان يا ژى قەزايا رب العالمينى يا يېكهاتيه ھەما ھەر مرۆڤ چ بكەن يا ژ قەستايە؟

خودییه کورین ئادهمی ههمی ژ پشتا وی ئینانهده ری پاشی وان ههمیان شههده یا ل سهر نه فسا خو دا کو به نده یین وینه پاشی ههر هنده ک ژوان کرنه د که فه کا ده ستی خو دا و گوتی: ئه قه ژ خه لکی بحه شتینه و ئه قه ژ خه لکی جههنه میننه ، ئه قبحا خه لکی بحه شتینه کاری وان یی بو وان ها تیه بساناه یکرن بو چوونا بحه شتی ، و خه لکی جههنه می کاری وان یی بو وان ها تیه هاتیه بساناه یکرن بو چوونا د ئاگریدا))(۱).

⁽۱) ((قال رسولُ الله صلَّى اللهُ عليه وسلَّم: إنَّ اللهَ أخذ ذُرِّيَّة آدم من ظهرِه ثمَّ أشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى ثمَّ أَفَاضَ بهم في كفَّيه فقال: هؤلاء في الجنَّة ، وهؤلاء في النَّارِ ، فأهلُ الجنَّة مُيسَّرونَ لعملِ أهلِ النَّارِ)). تَبن تُهبى عاصم د پهرتووكا خوّ دا (السنة) لعملِ أهلِ النَّارِ)). تَبن تُهبى عاصم د پهرتووكا خوّ دا (السنة) ٧٣/١ قهكوهاستيه تُهوا ئيمامي تُهلباني قهكولين ل سهر كرى و گوتى: فهرموودهيهكا دروسته، و ئيمامي سيوطى د پهرتووكا (الدرر المنثور)دا ٢٠٤/٣ قهدگوهاستيه و گوتيه: ئبن جهريرى و البزارى و طهبهرانى و ئاجرى قهگوهاستيه و ئبن مهردويه و بهيههقى د (الأسماء والصفات)دا قهگوهاستيه، (صحيح الجامع)(١٧٠٢).

٣- تەقدىرا ژى(عەمرى):

ئه و تهقدیره یا کو ههر تشته کن ب سهری مروّقی دهیّت و دگهل مروّقی رویدده ت د ژیانا مروّقی ههمین دا هه تا کو دووماهیا ژین مروّقی بخوّقه دگریت، و نقیسینا خرابیا وی یان باشیا وی.

و ئهو فهرموودا ئبن مهسعود (خودی ژی رازی بیت) ژ پیغهمبهری همدگوهیزیت به لگهیه ل سهر ثی چهندی دهمی پیغهمبهر دی دبیژیت: ((هندیکه ههر ئیک ژ ههوهیه دی ئافراندنا وی د زکی دهیکا ویدا کوم بیت د چل روزان دا، پاشی دی بیته چپکهکا خوینی وهکی ههمان دهم، پاشی دی بیته پارچهکا گوشتی وهکی ههمان دهم، پاشی مهلائیکهت دی هیته هنارتن، و دی روحی کهته تیدا، و پاشی دی فهرمان ب چار تشتان ل وی (مهلائیکهتی) هیتهکرن، ب نقیسینا رزقی وی (مروقی)، و ئهجهلی وی، و کاری وی، و کا کهسهکی نهسهرفهرازه یان یی سهرفهرازه.))(۱).

⁽١) ((حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عليه وسلَّمَ - وهو الصَّادقُ المَصْدُوقُ - قالَ: إِنَّ أُحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا، ثُمَّ يَكُونُ عَلَقَةً مثْلَ ذلكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مثْلَ ذلكَ، ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ مَلَكًا فَيُوْمَرُ بِأَرْبَعِ كَلَمَات، ويُقالُ لَه: اكْتُبْ عَملَهُ، ورِزْقَهُ، وَأَجَلَهُ، وشَقِي أَوْ سَعِيدٌ، ثُمَّ يُنْفَخُ فيه الرُّوحُ، فإنَّ الرَّجُلَ منكُم لَيعْملُ حتَّى مَا يكونُ بينهُ وبيْنَ الجَنَّةِ إلَّا ذَرَاعٌ، فَيسْبِقُ عليه كَتَابُهُ، وَيَعْملُ بِعَملِ أَهْلِ النَّارِ، ويَعْملُ حتَّى ما يكونُ بينهُ وبيْنَ البَالَّ ذِرَاعٌ، فَيسْبِقُ عليه لَكتَابُ، فَيعْملُ بِعَملِ أَهْلِ الجَنَّةِ.)) بوخارى (٨٠ ٣٢) و موسلم (٢٦٤٣) النَّارِ إلَّا ذِرَاعٌ، فَيسْبِقُ عليه الكِتَابُ، فَيعْملُ بِعَملِ أَهْلِ الجَنَّةِ.)) بوخارى (٨٠ ٣٢) و موسلم (٢٦٤٣)

٤- تەقدىرا سالانە:

و ئه ث ته ته ته ته ته ته ته مه می سالان یا د شه ثا (لیلة القدر)دا، و گوتنا خودایی مه زن به لُگه یه ل سه ر ثی چه ندی ده می دبیزیت: ﴿فِیهَایُفَرَقُ کُلُّامَرِ کِیمِ نَ هه بیت ژ ئه جه ل الدخان: ٤] ئانکو: (ل وی شه ثی هه ر کاره کی موکوم یی هه بیت ژ ئه جه ل و رزقی وی سالی ژ له وحی پاراستی بو ملیاکه تین نقیسه ر دهینه ئاشکه راکرن، و ناهینه گوهارین).

و گوتنا وى: ﴿ تَنَزَّلُ ٱلْمَلَتِكَةُ وَٱلرُّوحُ فِيهَا بِإِذَنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرِ ﴿ سَلَمُ هِى حَتَى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۞ ﴾ [القدر: ٤-٥] ئانكو: (هاتنه خوارا مهلائيكه تان و جبريلى (سلاڤ لئي بن) تيدا مشه دبيت، ب ئانه هيا خودايي خو ئه و وان فه رمانان دئينيته خواري يين وى بو وي سالي تهقدير كرين و داين (٤) ئه و هه مى تهناهيه، هه تا ده ركه فتنا ئه لندي چ خرابي تيدا نينن (٥).

و د قی شهقیدا ئهو رویدانین وی سالی رویددهن دهینه نقیسین وه کی مرنی و بوونی، بلندبوون و کهفتنان، رزق و بارانان، و ههتا دووماهیی.

٥- تەقدىرا رۆژانە:

و به لنگه ل سهر قی چهندی، گوتنا خودایی مهزن: ﴿ كُلَّ يَوَم هُوفِي شَأْنِ ۞ ﴾ [الرحمن: ٢٩] ئانكو: (ههر روّژه كی نهو د كاره كی دایه: هنده كان رهزیل دكه ت و هنده كان سهرفه راز دكه ت، دده ته هنده كان و ژ هنده كان دستینیت.) ، ههروه سا زانایان ده رباره ی ته نه شیرا قی ئایه تا پیروز گوتیه: كاری وی ئه وه سهرفه رازیی دده ت و ره زیلیی دده ت، بلندیی دده ت و كهفتنی دده ت، دانی دده ت و ژ مروّقی دستینیت، زهنگینیی و فهقیریی، كهنیی و گریی، مرنی و ژیانی، و هه تا دووماهیی دده ته زینده وه ران (۱۱).

⁽۱) بهرئ خوّ بده: تهفسيرا (زاد المسير) يا (ابن الجوزي) (۱۱٤/۸)، و (تفسير القرآن العظيم) يا (ابن كثير)ى (۲۷٥/٤)، و (فتح القدير) يا ئيماميّ (الشوكاني) (۱۳٦/٥).

بابدتي شدشي:

یا ل سهر مروّقی پیدقیه چ بکهت دهربارهی قهدهری و باوهریا وی یا چهوا بیت ؟

دهربارهی قهدهری ئهرکه ل سهر مروّقی کو باوهریی ب قهزا و قهدهرا خودی بینیت، و باوهریی ب شهریعه تی وی و فهرمانین وی و پاشقه لیدانین وی بینیت، و باوهر ژ گوتنا وی بکهت، و پیگیریی ب فهرمانین وی بکهت.

و ئهگهر چاکیه ک کر سوپاسیا خودی بکه ت و ئهگهر گونههه ک کر داخازا ژیبرنا گونههان ژوی بکه ت، و بزانیت ئه ق چهندا ب سهری وی هاتی ب قهزا و قهده را خودی بوو، هندیکه ئاده م (سلاف لی بن) بوو گونه کر پاشی توبه کر ئه قبحا خودی ئه و ژگونه هان پاقژ کر و به ری وی دا ریکا پاشی توبه کر ئه قبحا خودی ئه و ژگونه هان پاقژ کر و به ری وی دا ریکا پاست، و ئبلیسی ده می گونه ه کری ل سهر گونه ها خو توبه نه کر و یی پژد بوو ل سهر گونه ها خو و هیجه ت گرتن ئه قبحا خودایی مهزن نه فره ت لی کرن و ژدلو قانیا خو ده رئیخست، ئه قبحا هه چیی توبه بکه ت ئه و دی وی چهندی بده ستخو قه ئینیت یا کو ئاده می الکی بده ستخو قه ئینیت یا کو ئاده می الکی بده ستخو قه ئینیت یا کو ئاده می الکی بده ستخو قه ئینیت یا کو ئاده می الکی بده ستخو قه ئینیت یا کو ئاده می الکی بده ستخو قه ئینیت یا کو ئاده می الکی بده ستخو قه ئینیت یا کو ئاده می الکی بده ستخو قه ئینیت یا کو ئاده می الکی کرت.

و ب گشتی یا پیدقیه ل سهر مروّقی کو باوه ربی ب ههر چار ستوینین قهده ری بینیت، و ههر تشته کی رویبده ت چ گومان تیدا نینه کو خودی ئهو چهنده بهری رویبده ت یا زانی و یا نقیسی و حهزکری ئهو چهنده رویبده ت و یا ئافراندی، و ههروه سا باوه ربی بینیت کو خود این مهزن گل فهرمانا ل مروّقی کری کو گوهداریا وی بکه ت، و خوّ ژ گونه هان ب پاریزیت و پی ل توخیبین وی نهدانیت، ئه قجا مروّق دی گوهداریا وی که ت و دی خوّ ژ گونه هان پاریزیت، و ئهگهر خودی مروّق ل سهر قی چهندی موکوم کر بلا سوپاسیا خودی بکه ت و ل سهر قی چهندی یی بهرده و ام بیت، و ئهگهر ئهوی گونه هه کی کر یان ژی گوهداریا فهرمانه کا خودی نه کر، یال سهر وی ییند قیه داخازا ژیبرنا گونه هان ژ خودی بخازیت و توبه بکه ت.

همروهسا یا ل سمر مروّقی پیدقیه کو خوّ رژ بمرژهوهندیین دنیایی نمده ته پاش، و ریّکا دروستا بدهستهٔ مئینانا وان بگریت وه کی خودی فمرمان لی کری، ئمقجا ئمو دی ل ئمردی گمریت و کارکمت، ئمقجا ئمگمر ئموی ئمو تشت بدهستخوّقه ئینا وه کی وی قیای دی سوپاسیا خودی کمت، و ئمگمر وه کی وی قیای هوسا چینمبوو یا پیدقیه ل سمر وی بزانیت کو ئمقا رویدای هممی ب قمده را خودی بوو گلی، و همر تشته کی مروّقی ب دروستی ئمنجامدای بو وی نمبوو کو ئمو خملمت بکمت، و همر تشته کی وی خملمت کری بو وی نمبوو ئمو دروست بکمت، و همر تشته کی وی خملمت کری بو وی نمبوو ئمو دروست بکمت.

(و ئەگەر مرۆقى زانى كو ئەو تشتى خودى ئافراندى و فەرمان پى كرى حكمەتەكا مەزنا د پشترا ھەى ئەڭ چەندە بەسى ويە، و پاشى چەند زانىنا مرۆقى و ئىمانا وى زىدەتر لى بېيت بۆ وى پتر حكمەت و زانىن و

مهزناهیا خودی دیاردبیت، و ئه حکمه ته میشکی مروّقی دهیّلیته راوهستیای ژبهر وی چهندا خودی حهزکری، و بوّ وی پتر راستیا وی چهندی دیار دبیت یا کو خودایی مهزن د پهرتوکا خوّدا گوتی))(۱).

⁽١) مجموع الفتاوى لابن تيمية (٩٧/٨).

بهشتی دووی:

هندهک گومان و ئاریشهیین گریدای قهدهری

پشکا ئێکێ: هندهک پرسێن گرێدای قهدهرێ.

پشکا دووی: هنده ک ئاریشهیین دهربارهی قهده ری و چهرهسه ریا وان.

پشکا ئێکێ:

هندهک پرسین گریدای قهدهری

بابهتی ئیکی: ئەرى باوەرى ئىنانا ب قەدەرى درى وى چەندىيە كو مرۆڭ كريارىن خۆ ب حەزا خۆ بهەلبرىرىت ؟

بابهتی دووی: ئەرى بكارئينانا ئەگەران درى باوەرىئينانا ب قەزا و قەدەرىيە

بابهتى سيى: كرنا گونههان يان هينلانا ئهركين شهرعى ب هيجهتا قهدهري.

بابهتی چاری: حهزکرنا خودی.

بابەتى ئىكى:

ئەرى باوەرى ئىنانا ب قەدەرى درى وى چەندىيە كو مروّڤ كريارىن خوّ ب حەزا خوّ بهەلبرىرىت ؟

وه کی مه بهری نوکه ژی دیارکری باوه ریئینانا ب قهده ری وی چهندی ناگه هینیت کو بو مروّقی نینه کریارین خوّ ب حه زا خوّ به البریّریت و شیانا وی چهندی نینه، و قورئان و سوننه و که توار (واقع) به لُگهنه ل سهر قی چهندی.

رُ قورئانى: گەلەك بەلگە يىن ھەين:

١- و ژ وانا دەمئ خوداین مەزن دبیژیت: ﴿فَمَنشَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَى رَبِّهِ مِعَابًا ﴿ النبا: ٣٩] ئانكو: (ڤێجا ههچین بڤێت بلا بۆ خۆ رێكهكا زڤرینن بۆ نک خوداین خۆ بگریت).

٢- و گوتنا وى: ﴿فَأْتُواْحَرَثَكُرُأَنَّ شِئْتُمَ ﴾ [البقرة: ٢٢٣] ئانكو: (ڤێجا هوين هوړنه جهێ چاندنا خۆ كا چهوا ههوه دڤێت).

٣- ههروهسا دبێژيت: ﴿ وَسَارِعُوٓا إِلَى مَغْفِرَةِ مِّن رَّبِّكُمْ ﴾ [آل عمران: ١٣٣] ئانكو: (و هوين ب گوهداريا خودي و پيغهمبهري وي لهزي بكهن دا غهفراندنه كا مهزن ژنك خودايي خوّ بدهستخوّقه بينن).

٤- ههروهسا گوتیه: ﴿لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفَسًا إِلَّا وُسَعَهَا ﴾ [البقرة: ٢٨٦] ئانكو: (خودئ وي تشتى ژ بهنيين خو ناخوازت يئ ئهو نهشين بكهن) (١١).

٥- دیسان ههر ل سهر ڤێ چهندێ خودایێ مهزن دبێژیت: ﴿فَهَن شَاءَ فَلْیُؤْمِن وَمَن شَاءَ فَلْیُؤْمِن وَمَن شَاءَ فَلْیَکْفُرُ ﴾ [الکهف: ٢٩] ئانکو: (ئه ڤجا هه چیێ بڤێت بلا باوه ریێ بوێ بینیت یا بۆ من ژنک خودێ هاتی، و هه چیێ ژهه وه بڤێت بلا کوفرێ پێ بکهت(٢١)).

۲- و ژ کهتواری: به لگه ئهوه ههمی مروّث دزانن کو وی حهزکرن و شیان
یین ههین ل سهر کرنا کاره کی یان ژی شیان نینن، و ئهگهر وی بقیّت ئهو

⁽۱) ل قیری مفایه کی گرنگ بی مه دیار دبیت ئه و ژی ئه وه کو ئه و خودایی فه رمان ل به نده یین خو کرین و ئه و ب هنده ک به هنده ک دهستور و یاسایانقه گریدای هه ر ئه و خودایه ئه وی ئه قد دنیایا ماددی و بکارئینانا ئه گه ران و تشتی ب ساناهی و ب زه حمه ت دروستکرین، ژبه ر هندی ژی خودایی دلوقان وی چه ندی ژ مه ناخوازیت یا کو دشیانیت مه دا نه بیت، و ئه و تشتی پی فه رمان ژی ل مه کری بی مه ریکا بجهئینانا وی یا ب ساناهیکری.

⁽۲) و ل قیری دهمی دبیژیت: (همچیی دقییت بلا کوفری پی بکهت)، مهرهم ژی نه نهوه کو همچیی دقیت بلا کوفری پی بکهت و ریکا وی یا دروسته، بهلکو مهرهم ژی نهوه همچیی دقیت بلا ب ههلبژارتنا خو کوفری پی بکهت بهلی نهوا موحهمهد گل پی هاتی حمقیه کا قهبره، و چونکو هین د ههلبژارتنا خو دا د نازادن، نهگهر هموه دقیت باوهریی پی بینن و سهرفهرازیی ل دونیایی و ناخره تی بدهستخو قه بینن، و نهگهر ژی هموه دقیت کوفری پی بکهن و ژینا دونیایی و ناخره تی ل خو بکهنه جمهنهم.

دی وی کاری ب ههلبژارتنا خو کهت، و ئهو تشتی دزانیت دشیّت بههلبژارتنا خو وی کاری بکهت بو نموونه وه کی بریقهچوونی دزانیت دشیّت وی کاری بکهت، و ئهو تشتی ئهو نهشیّت بکهت ب ههلبژارتنا خو دزانیت کیشکه بو نموونه وه کی مهزنبوونا ژبی مروّقی.

دیسان ژی دزانیت کو ئهو خودایی بونهوه ر ئافراندین داکو کریاران بکهن ئهوی کریارین وان ژی یین ئافراندین، ئه قبا ب قی چهندی میشکی مروقی دشیت ریککه فتنی دنا قبه را قه و قه ده را خودی و هه لبژارتنی دا گریبده ت.

و دگهل قی چهندی خودایی دلوقان بکارئینانا ئهگهران یا ئینایه ریّکا باوهرداران، و هاریکارییّن جوراوجور ییّن دگهل کرین و ئاستهنگ و ریّگرییّن باوهریی ییّن ژ ریّکا وان داینه پاش، ههروه کی پیغهمبهری گوتی: ((و ههچیی ژ کهسیّن سهرفهراز بیت، دی ریّکا وی بو وی هیّته بساناهیکرن بو کرنا کاریّن کهسیّن سهرفهراز (۱)) (۲).

ههروهسا مروّقین دووری و دسهرداچووی یین هیلاینه ب هیقیا نهفسا وانقه، چونکو وان باوهری ب خودی و پیغهمبهری وی کی نمئینایه ئه قجا

⁽١) ئانكو ئەو كەسە دى چنە بحەشتى.

⁽٢) ((كانَ النبيِّ صَلَّى اللهُ عليه وسلَّمَ في جَنَازَة، فأخَذَ شيئًا فَجَعَلَ يَنْكُتُ به الأَرْضَ، فَقالَ: ما منكُم من أحد إلَّا وقدْ كُتبَ مَقْعَدُهُ منَ النَّارِ، ومَقْعَدُهُ منَ الجَنَّة قالوا: يا رَسولَ اللَّه، أفلا نَتَّكلُ على كتَابِنَا، وَنَدَعُ العَملَ؟ وَلَد عُتَبَ مَقْعَدُهُ منَ النَّارِ، ومَقْعَدُهُ منَ الجَنَّة قالوا: يا رَسولَ اللَّه، أفلا نَتَّكلُ على كتَابِنَا، وَنَدعُ العَملَ ؟ قالَ: اعْملُوا فَكُلُّ مُيسَّر لَها خُلِقَ له، أمَّا مَن كانَ من أهْلِ السَّعَادَة فييسَّر لعَملِ أهْلِ السَّعَادَة، وأمَّا مَن كانَ من أهْلِ الشَّقَاء فييسَّر لعَملِ أهْلِ الشَّقَاوَةِ، ثُمَّ قَرأَ: {فَأَمَّا مَن أَعْطَى واتَّقَى وصَدَّقَ بالحُسْنَى} الآيَةَ)). ئيمامي بوخاري (٤٤٩) عُهدگوهيزيت.

خودى بەرى وان يى دايە وى چەندى ئەوا نەفسا وان بەرى وان دايى دەمى وانا ئەو چەندە ھەلبژارتى.

بابهتن دووي:

ئەرى بكارئىنانا ئەگەران ل درى وى چەندىيە كو مرۆڤى باوەرى ب قەزا و قەدەرى ھەبىت ؟

نهخير، بهلكو بكارئينانا ئهگهران ژ تمامهتيا باوهريا مروّڤييه ب قهزا و قهدهري.

((ژبهر هندی ژی یا ل سهر مروّقی پیدقیه دگهل باوهریئینانا ب قهدهری کاری بکهت، و ئهگهریّن رزگاربوونی و سهرکهفتنی بکاربینیت ب هیقیا وی چهندی و دوعا ژخودی بکهت کو خودایی مهزن ﷺ بکارئینانا ئهگهریّن سهرفهرازیی ل بهر وی بساناهی بیخیت و هاریکاریا وی بکهت ل سهر وی چهندی) (۱).

ههروهسا قورئان و سوننهت ژی فهرمانی ل مه دکهن و ئاماژی ددهنه وی چهندی کو مروّث ئهگهرین شهرعی و دروست بکاربینیت د کاروبارین جودا جودا یین ژیانیدا، بو نموونه کرنا کاری د ریکا داخازکرنا رزقیدا،

⁽١) شرح كتاب التوحيد من صحيح البخاري، للشيخ عبدالله غنيمان ٦٢٩/٢.

پهروهردهکرنا زاروکان، پرچهککرن و خو بهرهه فکرنا له شکهری بو بهر سینگگرتنا دو ژمنی و هه تا دووماهین، بو نموونه:

۱- خوداین مهزن ﴿ الْحَمْعَةَ: ١٠] ئانكو: (ڤێجا ئهگهر ههوه گوهداریا خوتبی كر، و مِن فَضَٰلِ اللَّهِ ﴾ [الجمعة: ١٠] ئانكو: (ڤێجا ئهگهر ههوه گوهداریا خوتبی كر، و ههوه نڤێژكر، هوین ل عهردی به لاڤ ببن و هوین ب كهدا خو داخوازا رزقی ژ خودی بكهن).

۲- دیسان گوتیه: ﴿ هُوَ ٱلَّذِی جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ ذَلُولًا فَامَشُواْ فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُواْ مِن رِّزَقِهِ هِ ﴾ [الملک: ۱۵] ئانكو: (خودى بتنييه يى عهرد بۆ ههوه ب ساناهى كرى كو هوين ل سهر بژين و خۆ بگرن، ڤيجا هوين ل رەخ و روويين عهردى ههرن و ژ وى رزقى بخۆن يى خودى دايه ههوه).

٣- ههروهسا دبيّريت: ﴿وَأَعِدُّواْلَهُم مَّا السَّتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَمِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ بِهِ عِلْمُ وَعَدُوَّ اللَّهُ وَعَدُوَّ كُمُ ﴾ [الأنفال: ٦٠] ئانكو: (و هوين -گهلى موسلمانان- بو بهرسنگگرتنا دوژمنى ههر تشته كى هوين بشين ژ هيزى و هژمارى ئاماده بكهن؛ دا هوين ب وى چهندى ترسى بهاڤينه دلى نهيارين خودى و نهيارين خودى و نهيارين خودى .

3- همروهسا گوتیه: ﴿ وَتَزَوَّدُواْ فَإِنَّ خَیْرَ ٱلزَّادِ ٱلتَّقُوكَ ﴾ [البقرة: ١٩٧] ئانكو: (و بۆ وه غمرا حمجی هوین زاده کی ژ خوارن و قمخوارنی دگمل خو ببمن، و زاده کی ژ کارین چاک بۆ ئاخره تی، چونکی هندی باشترین زاده تمقوایا خودییه).

٥- و ههروهسا فهرمان ب كرنا دوعايان و داخازكرنا هاريكارين ژوى كريه و گوتيه: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدْعُونِيَ أَسۡتَجِبَ لَكُمۡ ﴾ [غافر: ٦٠] ئانكو: (و خودايي

ههوه گوت: هوین دوعایا ژ من بتنی بکهن و عیباده تی من بکهن نهز دی د بهرسقا ههوه هیم).

۲- و گوتنا وی: ﴿وَاسْتَعِينُواْبِالصَّبَرِ وَالصَّلَوةَ ﴾ [البقرة: ٤٥] ئانكو: (و هوین د ههمی كارين خوّ دا ب ههمی رهنگین بینهنفرههیی ههروهسا ب نقیری هاریكاریی بخوازن).

ههروهسا خودایی مهزن فهرمان یا ب بکارئینانا وان ئهگهران کری، ئهو ئهگهرین مروّقی بهره پازیبوونا وی و بحهشتا ویقه دبهن، بو نموونه وه کی نقیری، زهکاتی، روّژیگرتنی و کرنا حهجیی.

دەربارەى قى چەندا ھەنى زانايى مەزن عبدالرحمان بن ناصر السعدى دېيىرىت: ((گەلەك كەس ھزردكەن كو بكارئينانا ئەگەران ل دى باوەرى ئىنانا ب قەزا و قەدەرا خودىيە، و ئەقە خەلەتيەكا گەلەك كرىتە، و دېيتە ئەگەرى ھندى ئەڭ كەسە قەدەرى ب درەو بدانىت و حكمەتا خودى رى ب درەو بدانىت.

ههروه کی ئه و که سی ب فی ره نگی هزردکه ت دبیزیت هندیکه باوه ری ئینانا ب قهده رییه باوه ری ئینانه ب وی چهندی کو تشت روویدده ن بینی بکارئینانا ئهگه رین وان یین شهرعی و قهده ری، و ئه فه وی چهندی دگه هینیت کو گومانکه ر ههبوونا وی تشتی بخو ره ت دکه ت؛ چونکی هندیکه خودییه گهردوون هه می یی پیک فه گریدای، و ب ئیکودوو فه یی ریک خستی، و همبوونا هه ر تشته کی ب ههبوونا تشته کی دی فه یا گریدای، ئه فجا ما یا به رئاقله که سه کی بیزیت ئافاهیه کی یی پهیدابوون بینی ئافاکرنی؟ یان به رهه مه کی چاندنی و چاندنی و چاندنی و چاندنی و چاندنی و چاندنی و

درینی ؟ یان ژی هنده ک زاروک یین هاتینه سهر دونیایی بیی همبوونا دهیک و بابان ؟ یان ژی کهسه ک دی چیته بحهشتی بینی کو باوه ریی ب خودی بینیت و کارین چاک بکهت ؟ یان ژی کهسهک دی چیته جههنهمی بیّی کو كوفرين يان گونههان بكهت ؟ و ب ڤن چهندي قهدهر و حكمهتا خودي ب درهو دهیّته دانان، بهلی یا دروست ئهوه کو خودیّ ب حکمهتا خوّ یا کو بابهتی وی بیت یا زانی کو ههر تشتهکی پهیداببیت هندهک نهگهر پین بو همين، و ژ بۆ گەهشتن بۆ ھەر مەبەستەكى رىك و ئالاقتىن خۆ يىن تايبەت ينن همين، ئەقە ئەوە يا مرۆڤ ب منشكى خۆ و خورستيا خۆ دزانيت، ههروه کی خودی و پیغهمبهری وی ﷺ ژی ئه څه چهنده نیشا مه دای، و ههر وهکی خودایی مهزن بخو ژی ئه چهنده د کهتواریدا بجهئینای دهمی کو موسا الگیکی چوویه به لیّڤا ئاڤێ و فیرعهون ل دویڤ وي دهات داکو وي بگريت خودي دشيا ب ئيٽڪجاري ئهوي ئاڤٽي ژ ريٽڪا موساي اليَّلِيُّانُ بده ته پاش بهلن پا ئهوی وه حی بو موسای هنارت و گوتن: ﴿أَنِ ٱصْرِب بِعَصَاكَ ٱلْبَحْرَ ۚ فِأَنفَاقَ فَكَانَكُلُّ فِرْقِكَا لَطُوْدِ ٱلْعَظِيمِ ﴿ ﴾ [الشعراء: ٦٣] ئانكو: (ئەڤجا مە وەحى بو موسای هنارت کو گویالی خو ل دهریایی بده، قیجا وی گویال لیدا، و دەريا هاته كولاشتن و بۆ دوازده ريك ل دويڤ هژمارا ئويجاخين ئسرائیلیان، و همر پارچهیه ک وه کی چیایه کی ممزن لی هات) و ب قی چەندى خودايى مەزن دڤيا وانەيەكى نىشا موساى و مە ژى بدەت كو ھەر تشتهكي مروّڤي دڤينت بگههيتي دڤينت ئهگهرين وي چهندي بجهبينيت ئەگەر دشيانين مرۆڤيدا بيت.

پاشی ژی خودی همر تشته ک ل سهر وی چهندی یی ئافراندی کو ئهو ئافراندن بابهتی ئهوی ئافراندی بیت، و بهری ههر ئافراندیه کی یی دایه وی چهندی یا ژ بو وی ئافراندی، بگره ژ ههولدانان و لثینان و رهفتارین جوراوجور و ههتا دووماهیی، و ههمی کارین دونیایی و ئاخره تی ل سهر ثی سیسته می داهینه ری سهرسورهینه ر ئاڤاکرینه، ئهو سیسته م شههده یی دده ت کو خودی ب شیانین خو یی بی کیماسیه، و حکمه تا وی یا تمامه، ههروه سا مروّث ژی شههده یی ل سهر قی چهندی دده ن ده می خودی بهری وان دده ته وان کاران یین کو ئهو پی رازی، چونکو ده می مروّقه ک باوه ریی ب خودی دئینیت یان کوفری ب وی دکه ت ئهو یی رازیه ل سهر قی چهندی و ئهفه بخو باشترین بهلگه یه ل سهر قهده را خودی، چونکی همر خودی بوی بوی یی کو ئهو رازیبوونا ههنی وهزرا ههنی ل ده ث وان پهیداکری تاکو بویه یی کو ئهو رازیبوونا ههنی وهزرا همنی ل ده ث وان پهیداکری تاکو

بۆ نموونه خودانى بەرھەمەكى ئەگەر زانى كو ھندىكە جوراوجوريا بەرھەمان و مفاينن وانانە بدەستقەناھنى ھەتا كو تو بەرھەمئىنانى نەزانى و كار پى بكەى، ھىنگى دى بەرەڭ وى چەندىقە چىت و ئەگەران بكارئىنىت.))(١).

و همروهسا شیخی ئیسلامی ئبن تمیمیه دهربارهی قی چهندی دبیزیت: ((و ئهگهر کهسه کی ئهو چهنده هیلا یا کو فهرمان پی لی هاتیه کرن ب هیجه تا وی چهندی کو ئه څه چهنده یا بی وی هاتیه نقیسین کو پیگیریی ب فهرمانین خودی نه کهت، هینگی ئه قه ئه و کهسه یی کو ئه څ چهندا ئه و هزردکه ت بی وی هاتیه نقیسین و دی ب ئهگهری قی چهندی بیته مروقه کی نهسه رفهراز ل دنیایی و ئاخره تی، و خودانی قی گوتنی وه کی ویه یی کو دبیژیت: ئه ناخوم و ناقه خوم؛ ئه قجا ئهگهر خودی بی من نقیسی بیت ئه ز دی تیربم نهگهر نه ژی نه تیرنابم، یان ژی وه کی ویه یی دبیژیت: ئه ناچمه نقینا ژنکا خی ئه گهر خودی بی مین هه رکوره که هه بیت و ئهگهر نه نقیسی بیت دی من هه رکوره که هه بیت و ئهگهر نه نقیسی بیت، ئه ز بچمه نقینا ژنکا خی یان نه هه رچ مفا تیدا نبه.

و همروهسا ئمو چهنده ژی یا خهلهته دهمی مروّث دوعایان بهیّلیت، یان ژی داخازیا هاریکاریی ژخودی نهکهت و بهیّلیت، و ئمو کهسی قی چهندی دکهت هزردکهت کو ئمو یی تشته کی دروست دکهت، چونکو هزردکهت قهده را وی همر چ بیت دی روویده ت ئهگهر خو ئمو ئهگهریّن وی چهندی ژی بکارنه ئینیت، ئم جوره کهسیّن ههنی ههمی نهزانن و دسهرداچووینه، و

⁽١) الرياض الناضرة، لعبدالرحمن بن ناصر السعدى، ١٢٥-١٢٦.

ئهو فهرموودا موسلم ژ پیغهمبهری شخ قهدگوهیزیت به لگهیه ل سهر قی چهندی دهمی دبیژیت: ((ل سهر وی تشتی یی پرژد به یی کو مفای دگههینته ته و داخازا هاریکاریی ژ خودی بخوازه و پاشقهنهچه، و ئهگهر تشته ک بسهری ته هات نهبیژه ئهگهر من ئه ف فلان تشت کربا هوسا نهدبوو یان دا هوسا بیت، بهلکی بیژه (قدر الله و ما شاء فعل)؛ هندیکه گوتنا ههکهیه ریکی ل بهر کاری شهیتانی قهدکهت))(۱).

ئانکو پیغهمبهری شخه فهرمان ل مروّقی کر ب وی تشتی مفای دگههینته وی، و داخوازا هاریکاریی ژ خودی بخوازیت، و ئهو ژ دهستداهیّلانی پاشقهلیّدا، ئهو دهستداهیّلانا کو مروّث هزردکهت مروّث دی خوّ هیّلیته ب هیقیا قهدهریّقه، پاشی فهرمان ل وی کر ئهگهر تشته ک ب سهری وی هات بلا ب خهم نهکهقیت ژ بهر وی تشتی وی ژ دهستدای، بهلکی بلا بیرا خوّ ل قهدهری بینیته قه، و کاری ب هیلیته ب هیقیا خودیّقه، چونکو ئهو ژبلی قی چهندی نهشیّت تشته کی دی بکهت))(۲).

و همروهسا ئمو کمسیّن کاری دهیّلن ب هیّجه تا وی چهندی کو قهده ریا هاتیه نقیسین و ب دووماهیک هاتی، بلا باش بزانن ئموی گوتی: ((خودی مقدده ریّن ئافراندیان ییّن نقیسین بهری کو ئمسمانان و ئمردی ب ئافرینیت

⁽١) ((قال رسولُ الله صلَّى اللهُ عليه وسلَّم: الْمُؤْمنُ القَوِيُّ، خَيْرٌ وَأَحَبُّ إلى الله منَ المُؤْمنِ الضَّعيف، وفي كُلُّ خَيْرٌ احْرِصْ على ما يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعنْ باللَّه ولا تَعْجَزْ، وإنْ أَصَابَكَ شيءٌ، فلا تَقُلْ لَو أَنِي فَعَلَتُ كانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكَنْ قُلْ قَدَرُ الله وَما شَاءَ فَعَلَ، فإنَّ لو تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ.)) ئيمامتي موسلم (٢٦٦٤) قهدگوهيزيت. (٢) مجموع الفتاوي لابن تيمية، ٢٨٥-٨٨٠.

ب ۰۰،۰۰۰ سالان))(۱) کو پینغهمبهره هی و نهوی گوتی: ((نینه کهسهک ژههوه، نینه نهفسهک ژهفسین ههوه ئیلا خودی جهی وی د ناگریدا یان د بحهشتیدا یی نقیسی))(۲)، ههر نهوه یی کو گوتی: ((کاری بکهن ریکا ههر کهسهکی یا هاتیه ب ساناهیکرن بی وی تشتی یی ژ بی هاتیه نافراندن))(۳).

⁽۱) ((قال رسولُ الله صلَّى اللهُ عليه وسلَّم: كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الخَلَاثِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَة، قَالَ: وَعَرْشُهُ علَى المَاء. وفي رواية: بِهذا الإَسْنَادِ مِثْلَهُ، غيرَ أَنَّهُما لَمْ يَذْكُرَا: وَعَرْشُهُ علَى المَاء.)) تيماميّ موسلم (٢٦٥٣) قهدگوهيّزيت.

⁽٢) ((قال علي بن أبي طالب: كُنًا في جَنَازَة في بَقيع الغَرْقَد، فأتَانَا رَسولُ اللَّه صلَّى اللهُ عليه وسلَّم، فَقَعَدَ وقَعَدْنَا حَوْلُهُ، ومعهُ مخْصَرَةٌ، فَنَكَّسَ فَجَعَلَ يِنْكُتُ جَخْصَرَته، ثُمَّ قالَ: ما منكُم مِن أَحَد وما من نَفْسِ مَنْفُوسَة إلَّا كُتبَ مَكَانُهَا منَ الجَنَّة والنَّ ار، وإلَّا قَدْ كُتبَتْ شَقِيَّةً أَوْ سَعيدَةً. قالَ رَجُلُّ: يا رَسولَ اللَّه، أَفَلَا نَتَّكُلُ على كتَابِنَا وَنَدَعُ العَمَلَ؟ فمِّن كانَ مَنَا من أَهْلِ السَّعَادَة، فَسَيصِيرُ إلى عَملِ أَهْلِ السَّعَادَة، ومن كانَ منا من أَهْلِ الشَّقَاء، فَسَيصيرُ إلى عَملِ أَهْلِ السَّعَادَة، ومن كانَ منا أَهْلِ الشَّقَاوَة، قَالَ: أَمَّا أَهْلُ السَّعَادَة فييسَّرُونَ لِعَملِ أَهْلِ السَّعَادَة، وأَمًا أَهْلُ الشَّقَاوَة فييسَّرُونَ لِعَملِ أَهْلِ السَّعَادَة، وأَمَّا اللَّهُ اللَّهَ الاَيْقَاء، ومن كانَ مَنا الشَّقَاء، في وَصَدَّق بِالْحُسْنَى} [الليل: ٥، ٦] الآيَةَ.)) بوخارى فيسَرَّرُونَ لِعَملِ أَهْلِ السَّعَادَة، وَاللَّهُ اللَّهَ عَالَ السَّعَادَة وَالَّقَى * وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى} وموسلم (١٨٤٤) قددگوهيزن.

⁽٣) ((قال علي بن أبي طالب: كانَ رَسُولُ الله صَلَى اللَّهُ عليه وَسَلَّمَ، ذَاتَ يَوم جَالِسًا وفي يَده عُودٌ يَنْكُتُ به، فَرَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ: ما منكُم من نَفْسِ إِلَّا وَقَدْ عُلمَ مَنْزِلُهَا منَ الجَنَّة وَالنَّارِ قَالوا: يا رَسُولَ الله، فَلمَ نَعْملُ؟ أَفلا نَتَّكُلُ؟ قَالَ: لَا، اعْمَلُوا، فَكُلِّ مُيسَّرٌ لما خُلقَ له ثُمَّ قَرَأً: {فَأَمًّا مَن أَعْطَى وَاتَّقَى، وَصَدَّقَ بالحَسْنَى}، إلى قَوْله {فَسَنِيسَّرُهُ للعُسْرَى} [الليل: ٥ - ١٠])) تَيمامي موسلم (٢٦٤٧) قهدگوهيزيت.

بابەتى سىيى:

كرنا گونههان يان هيلانا ئهركين شهرعي ب هيجهتا قهدهري

باوهریئینانا ب قهده ری پیکی ناده ته که سی گونه هکار کو وی تشتی وی دقینت بکه ت ژ گونه هان یان هیلانا ئهرکین شهرعی، شیخی ئیسلامی ئبن تهیمیه دبیزیت: ((بو که سی نینه کو ئه و ب هیجه تا قهده ری گونه هان بکه ت، و هه می موسلمان و هه می ملله ت و هه می خودان ئاقل ل سهر قی چهندی د رینککه فتینه؛ ئه گهر ئه ق چهنده یا دروست با هه ما ههر که سه کی قیابا دا وی کاری که ت یی کو دهیته سه رهزرا وی بگره ژ کوشتنا مرؤ قان و تالانکرنا مالی خهلکی و هه تا دووماهی ژ کارین کریت، و دا هیجه تا خو که ته قهده ر.

و همر ئمو کمسی ب هیجمتا قمده ری گونه هان دکمت و خرابیان دکمت، ئمگمر هات و کمسم کی تمعدایی یان ژی خرابیه ک ل وی کر و گوتی مانی قمده را ته ئم پهنده بوو هینگی دی بینی ئمو ب قی چمندی رازی نابیت و دی خو توره کمت، ئمقه ل وی ده می ئموی بمرو فاژی ئاخفتنا خو ره فتارکر، و ئمها ئمقه به لگمیه ل سمر وی چمندی کو ئمو کمس کمسم کی تیکده ره نمکو کمسم کی هندی دینداره همتا کو هیجمتا کرنا خرابیان بکمته قمده ر، همر کمسم کی خودان ئاقل بیت ده می کمسم کی دبینیت کو یی قمده ری بو

زەوقى خۆ دكەتە ھىنجەت ھىنگى ئەو دى زانىت ئەو كەسەكى تىكدەرە))(۱).

ئەقە ژى ھندەك بەڭگەيين دىنە ژ قورئانى ل سەر نەدروستىا قى چەندى:

١- خودايي مهزن عَظِل دبيّريت: ﴿سَيَقُولُ ٱلَّذِينَ أَشَّ رُكُواْ لَوْ شَاءَ ٱللَّهُ مَا أَشَّ رَكُنا وَلَآءَابَآؤُنِا وَلَاحَرَّمْنَامِن شَيْءٍ كَنَالِكَ كَنَاكِ كَنَابِكُ مَا مَنْ فَيْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُواْ بَأْسَنَأْقُلْ هَلَ عِندَكُم مِّنْ عِلْمِ فَتُخْرِجُوهُ لَنَأَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ۞ ﴾ [الأنعام: ١٤٨] ئانكو: (ئەوين ھەڤىشك بۆ خودى دروستكرين دى بێژن: ئەگەر خودى قيابا ئەم و بابين مە شركى نەكەين و تشتەكى بيى وى حەرام نه که ین، مه وه نه دکر، خودی به رسقا وان دده ت کو نه قه مهسه له که کافرین بهري وان ژي هلئيخستبوو، و گازيا پيغهمبهرين خو يي درهو دهرئيخستبوو، و ئەو ل سەر قى چەندى بەردەوام بووينە ھەتا عەزابا خودى ب سەر واندا هاتی. تو -ئهی پیغهمبهر- بیژه وان: ئهری تشته ک ژ زانینا دروست ل نک هموه هديه هوين بو مه ئاشكهرا بكهن ل دور حدرامكرنا هموه بو ڤان حديوان و چاندییان، و گوتنا هموه کو خودی کوفر بو هموه یا قیای، وینی پنی ژ هموه رازی بووی؟ هندی هوینن د ممسهلا ڤی دینی دا، همما بتنی هوین دویقکهفتنا هزر و تهخمینان دکهن، و ههما هوین درهوا دکهن)، ئهقان موشركان قەدەر كرە ھێجەت ل سەر كوفرا خۆ، ئەڤجا ئەگەر ھێجەتا وان يا دروست با و خودی یی ژی رازی با ئهو توشی عهزابا خودی نهدبوون.

⁽١) مجموع فتاوى لابن تيمية ١٧٩/٨.

۲- خودایی مهزن دبیزیت: ﴿رُسُلَامُبَشِرِینَ وَمُنذِرِینَ لِعَلَایکُونَ لِلنَّاسِعَلَاللَهِ حُجَّةُ ابْعَدَالرُسُلِ وَکَانَ اللَّهُ عَزِیزًا حَکِیمًا ﴿ النساء:١٦٥] تانکو: (من هنده ک پیغه مبه ربق به نیین خو هنارتینه دا مزگینیی ب قه نجیا من بده نه وان و وان ژ عهزابا من ب ترسینن؛ دا پشتی هنارتنا پیغه مبه ران مروّقان چ هیجه تنه نه مینن، و خودی د ملکی خودا یی زال بوویه، و د ریقه برنی دا یی کاربنه جه بوویه)، ئه قجا ئه گهر هیجه تکرتنا ب قه ده ری ل سهر کرنا گونه هی کاره کی دروست با هینگی مروّقان چ پید قیاتی ب هنارتنا پیغه مبه ران ژ ده څ خودی نه دبوو.

٣- خودایی مهزن فهرمان یین ل مروّقان کرین و نهو یین پاشقه لیداین ر هنده ک تشتان، و نهو تشته یی ل سهر ملیّت وی راکری یی کو د شیانیّت وی دا نهبیت نانکو یی ل وی بوری، وه کی خودایی مهزن دبیّریت: ﴿فَاتَّقُولُ اللّهَ مَا اللّهَ مَا اللّهَ مَا اللّهَ مَا اللّهَ مَا اللّهَ عَلَى خودان باوه ران هوین ل دوی شیانا خو تهقوایا خودی بکهن).

3- ههروهسا گوتیه: ﴿ لَایُكُلِّفُ ٱللَّهُ نَفَسًا إِلَّا ﴾ [البقرة:۲۸٦] ئانكو: (خودی وی تشتی ژ بهنیین خو ناخوازت یی ئه و نهشین بکهن) ،ئهری ما ئهگهر مروّث یی نهچاربا ل سهر کرنا کاران دا خودی وی چهندی ژی ل سهر وی حسابکهت یا کو ئه و نهشیت خو ژی خلاس کهت؟ ، ئه ق چهنده دره وه که و کریتیه که د راستا خودی دا دهیته گوتن، ژبهر قی چهندی ئهگهر مروّقی گونههای کر ژ نهزانین یان ژبیرکرن یان ژ مه ژبوری هینگی چ گونه ل سهر وی نینن، چنکو خودی یی ل وی بوری.

0- هندیکه قهده ره نهیّنیه کا قه شارتیه ل ده ف خودی کی و کهسه ک ژ مروّقان کاره کی نزانیت بتنی پشتی روویدانا وی کاری نهبیت، و حهزکرنا مروّقی بو کرنا کاره کی بهری کرنا وی کارییه، ئه قجا حهزکرنا وی بو کرنا وی کاری نه ژبهر وی چهندییه کو ئه و قهده را خودی دزانیت، ئه قجا ده می ئه و کاره کی خراب دکه و دبیژیت خودی ئه قه یا کریه قهده را من ئه و دره وا دکه و که و یی وی چهندی دگه هینیت کو ئه و غهیبی دزانیت، و ژ خودی پیّقه تر کهسه کی غهیبی نزانیت، ئه قجا ل وی ده می هی چه تا وی خودی پیّقه تر کهسه کی غهیبی نزانیت، ئه قجا ل وی ده می هی خودی یی خودی بی و شروّ هی خودی به و به تاله، چونکو مروّث هی خودی به وی تشتی ناگریت یی کو مروّث نه زانیت.

۲- ئەگەر مە رىخى دا وى كەسى كو ب ھىجەتا قەدەرى گونەھان بكەت
ئەقە ھىنگى مە شەرىعەتى خودى بەتالكر و پشتگوھقە ھاقىت.

۷- ئهگهر هینجه تگرتنا ب قهده ری ل سهر فی شیوه ی یا دروست با هینگی دا ژ ئبلیسی (شهیتان)ی ژی هیته قهبیلکرن ده می گوتی: ﴿قَالَ فِهِ مَا أَغُویا تَنِی كُونَ الله عَنه ته لَا قَعُدُنَ لَهُم صِرَطَك ٱلمُسْتَقِیم ش ﴾ [الأعراف: ۱٦] ئانكو: (ئبلیسی لهعنه تی گوت: ژبه رکو ته ئه ز دسه ردابریم سویند ئه ز دی گهله ک بزاقی کهم؛ دا ئه ز دوونده ها ئاده می د سهر ریکا ته یا راست دا ببه م، و ئه ز دی وان ژ وی ئیسلاما ته خورستیا وان ل سهر دای پاشقه به م).

۸- ئەگەر ھێجەتا قان مرۆقان يا دروست با دا فيرعەون كو دوژمنى خودێيه و موسا العَلَيْنُ كو يەيامبەرى خودێيه د يەكسان بن.

۹- هێجهتگرتنا ب قهدهرێ ل سهر کرنا گونههان و خهلهتیان ب دروست
دانانا دینێ کافرایه.

۱۰- و ئهگهر ئهو هێجهته کا دروست با دا خهلکێ جههنه مێ جهتێ ب قهده رێ گرن، د ده مه کیدا ئه و ب ئاگرێ جههنه مێ ب ئاگهه بوون، و وانا گومان دبرن کو دێ جهێ وان بیته ئه قه، پاشی ئه و چوونه د ئاگریدا، هینگێ دێ هێجه تا خو که نه قهده ر ل سهر کوفر و گونه هێن خوٚ؟، بێگومان نه خێر، بهلێ ئه و دێ وێ بێژن وه کی خودایێ مهزن گوتی: ﴿رَبَّنَاۤ أَخِرَنَاۤ إِلَیۤ أَجَلِ قَرِیبِ بِهُلێ ئه و دێ وێ بێژن وه کی خودایێ مهزن گوتی: ﴿رَبَّنَاۤ أَخِرَنَاۤ إِلَیۤ أَجَلِ قَرِیبِ بِهُلێ ئه و وَنَه بُهێله ئه م دێ باوه ریێ ب ته و پیغه مبهرێن ته ئینین).

ههروهسا دى بێژن: ﴿ قَالُواْ رَبَّنَا عَلَيْنَا شِقُوتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَآلِينَ ۞ ﴾ [المؤمنون: ٢٠] ئانكو: (دهمى پێغهمبهرێن وان پهيام گههانديه وان و ئهو ترساندين، وان ل روّژا قيامهتى گوت: خودايى مه ئهو خوشى و دلچوونێن ته بو مه نقيسين ب سهر مه قه هاتن و ل سهر مه زال بوون، و ئهم ب قى كريارا خوّ ژ حهقيى د بهرزهبووين).

و دى بينن: ﴿ وَقَالُواْ لَوَ كُنَّا نَسَمَعُ أَوْنَعَقِلُ مَا كُنَّا فِي آَصَحَكِ ٱلسَّعِيرِ ﴿ وَقَالُواْ لَوَ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْنَعَقِلُ مَا كُنَّا فِي آَصَحَكِ ٱلسَّعِيرِ ﴾ [الملك: ١٠] ئانكو: (و وان دانپيدان كر و گوت: ئهگهر مه ب دروستاهي گوهداري كربا، يان مه هزرا خوّ د وي تشتى دا كربا يني ئهم بوّ دهاتينه گازيكرن، ئهم ژ جههنهميان نهدبووين).

و دى بێژن: ﴿قَالُواْلُوَنَكُمِنَ ٱلْمُصَلِّينَ ﴿ المدثر: ٤٣] ئانكو: (تاوانباران گوت: د دنيايي دا ئهم ژ نڤێژكهران نهبووين)، ئهڤجا ئهگهر هێجهتگرتنا ب قهدهري ل سهر كرنا گونههان يا دروستبا دا ئهو هێجهتي ب وي چهندي گرن،

چونکی ئهو ژههر کهسه کی پتر پیدقی ب ئهگهرهکینه کو وان ژ ئاگری بینیتهده ر.

۱۱- و ههروهسا ئه و چهندا ئه قی هیجه تی ره ت دکه ت نه وه کو مروّث د کاروبارین ژبانا خودا وی ریّکی دگریت یا کو مروّقی دگه هینیته ئه نجامه کی باش، و مروّث وی ریّکی ناگریت یا کو بو مروّقی ئه نجامه کی خراب پیقه دهید. دهیّت و هیّجه تا خو بکه ته قه ده ر.

ئەڤجا بۆچى دى د كاروبارين دىنى خۆدا بەرەڤ وى تشتىڤە چىت يى كو ئەنجامەكى خراب پىڭە دھىت و دى ھىجەتا خۆ كەتە ئەو چەندە كو قەدەرا وى بوو ؟

بۆ نموونه: ئهگهر كهسهكى ڤيا گهشتهكى بۆ وه لاتهكى بكهت، و دوو ريك يىن ههين، ريخكه ثر وانا يا ئارامه و پاراستيه، ريخا دووى ههمى نهخوشى و شهر و كوشتن و ريخگرينه، ئهرى ئهو كهسه دى د كيژ ريخكى را چيت؟ بيخگومان ئهو دى د ريخا ئيخى ههلبژيريت، ئهڤجا بۆچى بۆ گههشتن بۆ ئاخرەتى مرۆڭ ناچيته ريخا بحهشتى ل شوينا بچيته ريخا جههنهمى؟

۱۲- ههروهسا ده می تو دبیزیه هیجه تگری -ل دویث ئه وا ئه و هزردکه ت-: هه قژینیی پیک نه ئینه؛ ئه گهر خودی زاروک کربنه قه ده را ته دی بو ته هین، و ئه گهر نه خو تو ژنی ژی بینی چ مفا تیدا نینه، و چ خارنی و چ قه خارنی نه قه خو؛ ئه گهر خودی بو ته نقیسی بیت تو دی تیر بی و ئه گهر نه تو هه ر تیر نابی، و ئه گهر گورگه کی یان هرچه کی راهی ته نه نه وه هدی تو بوه قی خودی رزگارکن کربیته رزقی ته تو دی رزگاربی و ئه گهر نه هندی تو بوه قی

ژی تو رزگار نابی، و ئهگهر تو نهساخ بووی چ دهرمانان نهخو ئهگهر خودی شیفا کربیته قهدهرا ته دی تو ساخ بی و ئهگهر نه هینگی چ مفا ددهرماناندا نینه.

ئەرى ئەو دى رازى بىت ل سەر قى گوتنا مە يان نە؟ ئەگەر ئەو رازى بوو ل سەر گوتنا مە، ھىنگى ئەم دى زانىن كو ئاقلى وى يى نەيى درستە، و ئەگەر ئەو ل سەر ئاخفتنا مە رازى نەبوو ئەقە ھىنگى وى بخۆ ھىجەتا خۆ بەتالكى.

۱۳- ئەگەر مە گرتى ئەڭ جورە ھێجەتگرتنە يا دروستبا ھينگى داخازا ژێبرنا گونەھان، تەوبى، و دوعايا، فەرمانكرنا ب باشيى و پاشقەلىدانا ژخرابيى چ مفايى خۆ نەدبوو.

۱٤- ئهگهر قهدهر هیخهته کا دروستبا ل سهر کرنا گونههان و خهلهتیان، بهرژهوهندیین خهلکی نه دهاتنه پاراستن، و دا ل ههمی جهان بیته خهپسه و هوسه، و پیدقی ب چ سنوردانان، یان سزادانان، یان خهلاتکرنا نهدکر؛ چونکو ئهو کهسی خهلهتی کربا دا هیخهتا وی قهدهر بیت، و مه پیدقی ب وی چهندی نهدکر تاوانباری سزابدهین یان ریگرین ریکا یان ههتا دووماهیی چونکو ئهوا وی کری چ ب دهستی وی نینه ههمی ب قهدهرا خودییه، و کهسه کی ب ئاقل قی چهندی نابیژیت.

۱۵- هندیکه نهو کهسی هیجه تی دگریت دی بیژیت: ل مه ناهیته گرتن سهرا خهله تییت مه، چونکو خودی نه چهنده یا بو مه نقیسی، نه شجا دی چهوا ل مه گریت و مه سزاده ت؟

دی بیژینه وی: ژبهر وی چهندی ل مه ناگریت یا بو مه هاتیه نقیسین، بهلکو دی ژبهر وی کاری ل مه گریت ئهوی مه کری؛ چونکو هندی ئهمین خودایی مهزن ئهم ب وی چهندی پیگیر نهکرینه کو ئهم وی چهندی بکهین یا وی بو مه نقیسی یان کریه قهده را مه چونکو بو مه نهگوتیه و ئهم نزانین، بهلی ئهم یی ب وی چهندی پیگیرکرین ئهوا کو فهرمان پی ل مه کری و یا بو مه گوتی و ئهم دزانین؛ ئه فجا ل فیری جیوازی یا ههی دنافیه را وی تشتی خودی دفیت مه بکهته قهده را مه، و ئهو تشتی خودی ژ مه دفیت، ئه فجا هندیکه ئهو تشته ئهوی خودی دفیت ببیته قهده را مه یا بو مه نقیسی، و هندیکه ئهو تشته یی خودی ژ مه دفیت فهرمان پی یا بو مه کری.

و پتریا وان کهسین هیجه تی ب قهده ری دگرن ل سهر کرنا گونههان، ئهگهر چاکیه ک کر دی وی چهندی بو خودی نهگهر گونههه ک کر دی بیژن خودی ئه چهنده بو مه نقیسی بوو.

و ل دووماهیی هندیکه هیجه تگرتنا ب قه ده رییه ل سهر کرنا گونه هی هیجه تگرتنه کا بی بنه ما و به تاله ب به لگهیین شهرعی و ئاقلی و که تواری (واقعی).

بابهتي چواري:

كەنگى دروستە مرۆث بيژيت ئەث چەندە قەدەرا خودى بوو؟

هینگیّ دروسته مروّث بیّریت نه ش چهنده قهده ر بوو ل ده می هه ژارین یان نهساخیی یان ژناڤچوونا مالّی مروّڤی یان کوشتنا ب خهله تیڤه، یان ده می کهسه کی نیّزیکی وی دمریت، و هه تا دووماهیی؛ هندی نه ش چهنده یه ژ تمامه تیا رازیبوونا مروّڤیه ب خودی ﷺ، نه شجا هندیکه هیّجه تگرتنا ب قهده ریّیه پیّد ڤیه د ده می موسیبه ت و نه خوشیاندا بیت نه ل سهر کرنا گونه هان، هندیکه کهسی سه رفه رازه دی داخازا ژیبرنا گونه هان ژ خودی که ت ده می گونه هه کی دکه ت و دی سه بری ل سهر نه خوشیان و موسیبه تا کیشیت هه روه کی خودایی مه زن گوتی: ﴿فَاصِیرَ إِنَ وَعُدَالِدٌ حِقُ وَاسَتَغُفِرُ لِذَالِكِ فَ الله وَ مَوسیبه تا کیشیت افزاد: ۵ و این مه زن گوتی: ﴿فَاصِیرَ اِن وَعُدَالِدٌ حِقُ وَاسَتَغُفِرُ لِذَالِكُ فَ الله و موسیبه تا کیشیت داید ته، وسوّزا مه هه ردی بجه هی ت، و تو داخوازا ژیبرنا گونه هان بو خو دایه ته، وسوّزا مه هه ردی بجه هی ت، و تو داخوازا ژیبرنا گونه هان بو خو بکه).

و هندیکه کهسی دسهرداچووی و نهسهرفهرازه ل دهمی موسیبهت و نهخوشیان دی خو نهرازی کهت، و ل دهمی گونهههکی دکهت دی قهدهری کهته هیجهت))(۱).

و دی نموونه کی ئینین داکو ئه ف چهنده پتر روون ببیت: ئه گهر که سه کی که سه کی دی کوشت ب خه له تی فه انکو بینی ده ستی) و پاشی خه لکی به حسی وی کر و لومه ی وی کر، و وی گوت ئه ف چهنده قه ده ربوو و نه ب من بوو، هینگی هینجه تا وی دی هینته وه رگرتن، و ئه گهر که سه کی که سه کی دی ب مه رهم کوشت پاشی بکوژ ها ته گرتن و پیرابوون دگه ل که سه کی دی به مه و بیژیت ئه ف چهندا من کری قه ده ربوو هینگی ئه ف هینجه تا هه نی ژ وی ناهینه وه رگرتن؛ ژبه ر فی چهندی هینجه تا ئاده می بو موسای حملیه ما السلام یا دروست بوو، ده می پیغه مبه ری مه گوتی: ((ئاده می و موسای گهنگه شه کر، ئه قبحا موسای گوته وی: ئه ری تو موسای گهنگه تو ژ بحه شتی ده رئیخستی؟ پاشی ئاده می گوته وی: ئه ری تو موسای نه وی خودی تو هه لبژارتی بی گههاندنا په یا ما خو وی: ئه ری تو موسای نه وی خودی تو هه لبژارتی بی گههاندنا په یا ما خو وی: نه ری خودی تو هه لبژارتی بی گههاندنا په یا ما خو و

⁽١) مجموع الفتاوي لابن تيمية ٤٥٤/٨.

گوتنا خق، و تو دهینی لومهی من دکهی ژبهر وی چهندا کو قهده را من بوو بهری نهز ههبم؟ (۱) نه شجا نادهم شیا موسای) (۲).

ناده می الناسی هیزجه ت ب قه ده ری نه گرت ل سه رکرنا گونه ها خو هه روه کی هنده ک که س هزرد که ن و موسای الناسی لومه ی ناده می نه کر ل سه رگونه ها وی؛ چونکو نه و دزانیت کو ناده می الناسی داخازا ژیبرنا گونه هی ژ خودی خوازت و توبه کر، نه قجا خودایی وی ل وی بوری و به ری وی دا هیدایه تی، و هه رکه سه کی ژ گونه هه کی ته و به دکه ته مه روه کی وی که سیه یی گونه ها نه کری، و نه گه رموسای الناسی لومه ی ناده می کربا ل سه رگونه ها وی، دا ناده می الناسی به رسفا وی ده ت و بیژیتی: من گونه ه کر پاشی من توبه کر، پاشی من توبه کر، پاشی من توبه کر، پاشی خودی ته وبا من قه بیل کر، و دا بیژیتی: ته ژی یا موسا که سه که یی پاشی خودی ته وبا من قه بیل کر، و دا بیژیتی: ته ژی یا موسا که سه که یی

⁽۱) بلا بق مه ههمیان یا روون و ئاشکهرا بیت کو ئهو خهلهتیا ئادهمی الناس کری و دهمی ژ وی داری خواری، هینگی ئهوی ژبیرکربوو کو خودی ئهو یی ژ خوارنا قی داری پاشقهلیدای، و

به لْکُه لسهر ڤێ چهندێ ئهوه دهمی خودایێ مهزن دبێژیت: ﴿وَلَقَدْعَهِدْنَاۤ إِلَىٓءَادَمَ مِن قَبَلُ فَنَسِیَ وَلُو خَجَدْلَهُ وَعَزْمَا ﴿ ﴾ [طه: ١١٥]، ئانكو: (و ب راستی بهری ئادهم ژ دارێ بخوّت مه شیرهت لێ کربوو کو ئهو ژێ نهخوّت، و مه گوتبوو وی: هندیکه ئبلیسه دوژمنێ ته و یێ ژنکا تهیه، ڤێجا

ئه و ههوه ژ بحهشتی دهرنهئیخیت، ئهگهر هوین د دنیاییدا دی د نهخوشییدا بن، ئینا شهیتانی وهسواس بو چیکر و وی گوهداریا وی کر، و ئادهمی شیرهتا مه ژبیرکر، و مه نهدیت وی ئهو

تشت پاراستی ین فهرمان پن ل وی هاتیهکرن).

⁽٢) ((قال رسولُ الله صلَّى اللهُ عليه وسلَّم: احْتَجَّ آدَمُ وَمُوسَى؛ فَقالَ له مُوسَى: أَنْتَ آدَمُ الَّذِي أُخْرَجَتُكَ خَطيتَتُكَ مِنَ الجَنَّة؟! فَقَالَ له آدَمُ: أَنْتَ مُوسَى الَّذِي اصْطَفَاكَ اللَّهُ برِسَالَاته وَبِكَلَامه، ثُمَّ تَلُومُنِي علَى أَمْرِ قُدَّرَ عَطيتَتُكَ مِنَ الجَنَّة؟! فَقَالَ رَسُولُ اللَّه صلَّى اللهُ عليه وسلَّمَ: فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى، مَرَّتَيْنِ.)). تَيمَامي بوخارى عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُخْلَقَ؟! فَقَالَ رَسُولُ اللَّه صلَّى اللهُ عليه وسلَّمَ: فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى، مَرَّتَيْنِ.)). تيمَامي بوخارى (٣٤٠٩) و موسلم (٢٦٥٢) قهدگوهيزن.

کوشتی، به لی مهبهستا موسای ئه و موسیبه ته بوو یا هاتیه سهری ئادهمی ئه قجا ئادهمی هیجه ت قهده ری گرت (۱).

((ئەڤجا ئەو تشتى ھاتيە قەدەركرن ژ موسىبەت و نەخوشيان پىدڤيە مرۆڭ خۆ رادەستى وى چەندى بكەتن و ئەڭ چەندە ژ تمامەتيا رازىبوونا مرۆڤيە ب خودى، و ھندىكە گونەھە بۆ كەسى نىنە ئەو گونەھى بكەت، و ئەگەر كر ل سەر وى پىدڤيە داخوازا لىنبورىنى ژ خودى بخوازىت و توبە بكەت. مرۆڤ دى تەوبى ژ گونەھا و خەلەتيان كەت، و دى بىنهن فرەھيى ل سەر نەخوشيان كىشىت))(٢).

و همروهسا ژوان کهسین بو دروسته هیجهتی ب قهدهری بگریت و بیژیت ئه شخه چهنده قهدهرا من بوو، ئهو کهسه یی کو ژگونههه کی توبهدکه تا تا شهری کی لومه یی کو وی یا ژوی گونههی توبه کری بو وی هه یه ئه و هیجه تی ب قهده ری بگریت.

بۆ نموونه ئەگەر ئىكى گوتە تەوبەكارەكى: ئەرى تە بۆچى ئە خەلەتىھ و ئەڭ خەلەتىد و ئەڭ خەلەتىد كرن ؟ ئەو دى بىرىتى: ئەڭە ب قەزا و قەدەرا خودى بوو

⁽۱) مجموع الفتاوى لابن تيمية ۱۷۸/۸، منهاج السنة ۷۸/۳-۸۱، الاحتجاج بالقدر لابن تيمية ۲۰۸/۱، الفرقان لشيخ الإسلام ۱۰۵-۱۰، الآداب الشرعية لابن مفلح ۲۰۸/۱-۲۰، البداية و النهاية لابن كثير ۸۳/۱-۸۷.

⁽٢) شرح الطحاوية ١٤٧، الفتاوى الكبرى لابن تيمية ١٦٣/٥، التدميرية ٢٣١، المسائل التي لخصها شيخ الإسلام محمد بن عبدالوهاب من فتاوى ابن تيمية ٣٤.

رو من توبه کر و داخوازا ژیبرنا گونههان ژخودی خواست، هینگی ئهو هیجه تگرتن دی ژوی هیته وهرگرتن و یا دروسته (۱۱).

پاشی ژی نهیا دروسته بۆ كەسەكی لومەی كەسەكی بكەت كو ژ گونەھێ توبەكربیت؛ چونكو هندیكه سەربوره ژ دووماهیكەكا باش دهێته وەرگرتن نه ژ دەستپێكەكا خەلەت یان خراب.

⁽١) شفاء العليل ٣٥، القضاء و القدر لأسعد محمد الصاغرجي ٢٤، تقريب التدمرية لابن عثيمين ١١٥.

بابەتى پىنجى:

حەزكرنا (الإرادة) خودى

حدزكرنا (الإرادة) خودي دابهشي دوو جوران دبيت:

۱- حمزکرنا گمردوونی یا قمدهری: ئمث پهیقه همقواتایا پهیقا دهستویردانی یه، و د قی حمزکرنی دا چ تشت ژ بن نادهرکمقن و هممی تشتا بخوقهدگریت؛ ئمقجا کافر و موسلمان د بن قی حمزکرنا کمونیقه وه کی ئیکن، و همروهسا خیر و چاکی و گونه ههمی ب حمزکرنا خودیقه روویددهن.

۱- ههروه کی خوداین ئیکانه دبین پیت از آراد اُلله و بِنَوْمِ سُوّءًا فَلَامَرَدَّ لَهُ ﴿ ﴾ [الرعد: ١١] ئانکو: (و ئهگهر خودی نهخوشیه ک بق ملله ته کی ثیا چ ره ث بق وان ژی نابن).

۲- ههروهسا دبیژیت: ﴿فَمَن یُرِدِ ٱللّهُ أَن یَهٔ دِیهُ ویَشْرَحْ صَدْرَهُ وِللّإِسْلَمِ وَمَن یُرِدِ أَن یَهٔ دِیهُ ویَشْرَحْ صَدْرَهُ ولِلْإِسْلَمِ وَمَن یُرِدِ أَنّ یَضِلّهُ و یَجْعَلْ صَدْرَهُ وضِیّقًا حَرَجًا كَأَنّمَا یَضّعّد فِی ٱلسّمَآءً ﴾ [الأنعام: ۱۲۵]
تانكو: (ڤیجا ههچین خودی حهزبکهت کو بهری وی بده ته حهقین، ئهو سینگی وی بو باوه ریی فره هدین فره هدین نهو حهزبکهت کو وی

بهرزهکهت، ئهو سینگی وی ب رهنگهکی در وار بهرتهنگ دکهت دا هیدایه تی قهبویل نه کهت، وه کی حالی وی یی بهر ب چینین (طهبه قین) عهسمانی یین بلند قه ب سهر دکه قیت، قیجا ئه و بیهن تهنگ دبیت و نه شیت خوش بیهنا خو ههلکیشیت. و کانی چه وا خودی سینگین کافران به رتهنگ دکه ت، وهسا ئه و عهزایی ددانته سه ر وان یین باوه ریی پی نه ئینن).

۲- حدزكرنا (الإرادة) شدرعى يا دينى: حدثيّكرنا خوديّ رازيبوونا وى بخوّڤهدگريت.

۱- بۆ نموونه وهكى د قورئانا پيروزدا هاتى: ﴿ يُرِيدُ ٱللَّهُ بِكُمُ ٱلْيُسْرَوَ لَا يُرِيدُ اللَّهُ وَكَا يُرِيدُ اللَّهُ وَكَا يُرِيدُ البَّهُ وَ البَقرة: ۱۸۵] ئانكو: (خودى د شەرىعەتى خۆ دا تشتى ب ساناهى و خوش بۆ ھەوە دۋىت، و وى زەحمەت و نەخوشى بۆ ھەوە نەۋىت).

٢- و گوتنا وى: ﴿وَٱللَّهُ يُرِيدُأَن يَتُوبَ عَلَيْكُمْ ﴾ [النساء: ٢٧] ئانكو: (و خودى دقيت تهويي بدانيته سهر ههوه، و ل خهله تيين ههوه ببوريت)، و گوتنا وى: ﴿مَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُم مِّنْ حَرَجٍ وَلَـٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّ رَكُمُ ﴾ [المائدة: ٦] ئانكو: (خودى نه قيت ل سهر ههوه بهرته نگ بكه ت، بهلى دقيت ههوه پاک بكه ت).

جيّوازي دناڤبدرا هدردوو حدزكرناندا:

۱- حدزکرنا گدردوونی دبیت خودی حدژی بکهت و یی ژی رازی بیت و دبیت خودی حدژی نهکهت و یی ژی رازی بیت، بهلی حدزکرنا شدرعی چ گومان تیدا نینه کو خودی حدژی دکهت؛ ئه شجا حدزکرنا گدردوونی هد شواتایه دگهل دهستویردانی، و حدزکرنا شدرعی هد شواتا بر حدژیکرنی.

۲- حەزكرنا گەردوونى مەبەست ژى نە ئەو تشت بخۆيە، بۆ نموونە ئافراندنا شەيتانى(ئبليسى)، يان ھەمى جورين گونەھان و خرابيان؛ بەلكو مەبەست ژى ئەوە خودى ئەت چەندە يين ئافراندين داكو داخازا ژيبرنا گونەھان يان تەوبە بهيتەكرن، يان ژى دا مرۆڭ خۆ ژى ب پاريزن و خير و چاكيان بدەستخۆڤەبينن.

۳- حەزكرنا گەردوونى گومان تيدا نينه و پيدڤيه بهينته روويدان؛ چونكو ئەگەر خودى حەزكر تشتەك روويبدەت ئيلا دى روويدەت، وەكى بوون يان مرنا كەسەكى، يان ھەر تشتەكى دى بيت، بەلى حەزكرنا شەرعى، وەكى موسلمان بوونى، خودى حەريدكەت بەلى نە مەرجە روويبدەت دگەل ھەمى مرۆڤان، دبيت روويبدەت و دبيت رووينەدەت، و ئەگەر ھوسابا و روويدابا دا ھەمى مرۆڤ موسلمان بن.

2- حەزكرنا گەردوونى يا گريدايە ب خوداينيا خودى (ربوبية) و چيكريين وى قە، و حەزكرنا شەرعى يا گريدايە ب ئيكتاپەريسيا (ألوهية) خودى و شەريعەتى ويقه.

0- هەردوو حەزكرن ل دەڤ مرۆڤێ گوهدار كومدبن، بۆ نموونه ئەو كەسێ نڤێژێ دكەت، خودێ حەش وێ نڤێژێ دكەت و يێ ژێ ڕازيه و فهرمان يا پێ كرى، ئەڤ ژ ڤى لايڤه حەزكرنا شەرعيه، و ڕوويدانا وێ نڤێژێ ئاماژێ ددەته وێ چەندێ كو خودێ يا حەزكرى ئەو چەندە ڕوويبدەت، ئەڤجا هينگێ ئەڤه ژ ڤى لايڤه حەزكرنا گەردوونى يە، ئەڤجا ل ڤێرێ هەردوو حەزكرن ل دەڤ مرۆڤێ موسلمانێ گوهدار بۆ فەرمانێن خودێ پەيدابوون.

و دبیت ل ده که که که که که که که که کوفرا کافری، یان گونهها گونهها گونههکاری، ئه قبحا چونکو ئه و کاره ین روویدای نیشانه ل سهر وی چهندی کو خودی ئه و چهندا یا حهزکری ب حهزکرنه کا گهردوونی، چونکو چ تشت نا روویدهن ئه گهر ب حهزکرنا خودی نهبیت، و چونکو خودی حهش قی کاری ناکهت ئه قه نیشانه ل سهر وی چهندی کو ئه کاره حهزکرنا گهردوونیه بتنی بینی حهزکرنا شهرعی.

و دی وی ده می حدزکرنا شدرعی بتنی روویده ت ده می نهم بیژین بو نموونه باوه ریئینانا کافری، یان گوهداریکرنا گونه هکاری، چونکو ئه ث کاره یی خوشتقیه ل ده ث خودی و ئه و حدزکرنا شهرعیه، به لی چونکو ئه ث کاره رووینه دایه دگه ل کافری و گونه هکاری و خودی حدزنه کریه ب حدزکرنه کا گهردوونی، هینگی ئه و نابیته حدزکرنا گهردوونی و بتنی حدزکرنا شهرعیه، ئانکو بتنی خودی حه ش ثی کاری دکه ت و روونه دایه.

۲- حەزكرنا گەردوونى ژ حەزكرنا شەرعى گشتيترە ژ وى لايڤه كو يا
دشياندايه خودى حەش وى تشتى بكەت يان حەژىنەكەت ئەوى ب قەدەرا

وی پهیدادبیت، و تایبهتتره ژوی لایقه کو ب هنده که تشتاقه نهیا گریدایه بو نموونه باوه ریئینانا کافری، یان گوهداریکرنا گونههکاری چونکو خودی د حهزکرنا گهردوونی دا حهزنهکریه ئهو باوه رین بینن و گوهدارین بکهن.

و حەزكرنا شەرعى گشتيتره ژوى لايقە كو ھەمى ئافرانديان قەدگريت قيجا چ ئەو ئافرانديە پيكيريى ب فەرمانين وى بكەن يان نە، و تايبەتتره ژوى لايقە كو دبيت ئەو تشتى خودى قياى روويبدەت ئەو نەبيت يا كو خودى فەرمان پى كرى.

ئه شهرعی دا، ئه قجا ههچین ئه شجیزازینن هه نی زانین هینگی ئه و دی ژ شهرعی دا، ئه قجا ههچین ئه شجیزازین هه خیرازین هه خیرازین ها نی شهرعی دا، ئه قجا هه چین نه شخیرانین هه خیرازین ها گه له که گومانان هی باراستن، ئه و گومانین کو پنیین مرقان ژبهر وان شهر رین کا راست لادای و هزر پی دسه رداچووین، ئه قجا هه چین به ئه قان هه ردوو حه زکرنان به ری خو بده ته کارین مرقان دی وی دیتنه کا دروست هه بیت، و هه چین به ری خو بده ته شه ربعه تی خودی بینی به ریخودانا قه ده ری یان بتنی به ریخودانا قه ده ری کرنا کاری هینگی ئه و دی مرق قه کی کوره بیت.

نموونه بۆ كاروبارين شەرعى و گەردوونى(١١):

کا چهوا حهزکرنا گهردوونی یا قهدهری ههیه و حهزکرنا شهرعی یا دینی ههیه ههر بقی شیّوهی نقیسین، و فهرمان، و دهستهویردان، و دروستکرن،

⁽١) شفاء العليل، ٥٥٨-٥٦٧.

و پهیڤ، و دهرئیخستن (البعث)، و هنارتن، حهرِامکرن، دان، نهڤیان، ههر تشتهکی دی یی وهکی وان، ژوان ههیه یا شهرعی و یا گهردوونی.

گەلەك بەلگە ل سەر قى چەندى ژى يىن ھەين:

۱- ژ نموونین نقیسینا گهردوونی ده می خودایی مهزن دبیزیت: ﴿ كَتَبَ ٱللّهُ لَأَغَلِبَنَّ أَنَاْوَرُسُلِیٓ ۚ إِنَّ ٱللّهَ قَوِیٌّ عَزِیـن ُ ﴿ المجادلة: ٢١] تانكو: (خودی د لهوحی پاراستیدا نقیسیه و حوکم کریه کو سهرکهفتن یا وی و کیتابا وی و پیغهمبهرین وی و بهنیین وی یین خودان باوهره.).

۲- و ژ نموونین نقیسینا شهرعی، گوتنا وی: ﴿ کُتِبَ عَلَيْكُمُ ٱلصِّیاهُ ﴾
[البقرة: ۱۸۳] ئانكو: (خودی روزی یا ل سهر ههوه فهركری (فرض)).

٣- و نموونه بق فهرمانا گهردوونی، گوتنا وی: ﴿وَمَاۤ أَمُرُنَاۤ إِلَّا وَاحِدَةٌ كَامَحٍ بِالْبَصَرِ ﴿ وَمَاۤ أَمُرُنَاۤ إِلَّا وَاحِدَةٌ كَامَحٍ بِالْبَصَرِ ﴿ وَهُ القَمر: ٥٠] ئانكو: (و ههما كار و فهرمانا مه بق وى تشتى مه دقيت بكهين پهيڤهكا بتنيه، ئهم دبيّژيني: (ببه)، ڤينجا ئهو د دهمهكي دڤيت بكهين پهيڤهكا ديت، و نا ڤهمينيت.).

٤- و نموونه بق فهرمانا شهرعى، گوتنا وى: ﴿ ﴿ إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُ بِٱلْعَدَٰلِ وَالْإِحْسَانِ ﴾ [النحل: ٩٠] ئانكو: (هنديكه خودايي مهزنه فهرماني ب دادپهروهريي و چاكيي دكهت.).

٥- و نموونه بۆ دەستویردانا گەردوونی، وەکی خوداین مەزن گُلُّ دبیّژیت: ﴿ وَمَاهُم بِضَ آرِینَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ﴾ [البقرة: ٢٠٢] ئانكو: (و سیرهبهند نهشین بی ئانههیا خودی ب سیرهبهندیا خو زیانی بگههیننه کهسی.).

٦- و نموونه بق دەستويردانا شەرعى، گوتنا وى: ﴿ عَالَلُهُ أَذِنَ لَكُمُّ أَمُعَلَى اللّهِ تَفَتَرُونَ ۞ ﴿ اِيونس: ٥٩] ئانكو: (ئەرى خودى دەستهويرى ب وى چەندى دايه هەوه، يان هوين بى بەختى و درەوان ل سەر ناۋى خودى دكەن؟).

و ههروه سا گوتنا وی: ﴿ أَمَّرَ لَهُمْ شُرَكَوَا لَهُمْ مِّنَ ٱلدِّينِ مَا لَمُ يَأْذَنُ بِهِ السَّهُ ﴾ [الشورى: ٢١] ئانكو: (يان ئهري ئه قان بوتپه ريسان د شرک و سهرداچوونا خو دا هنده ک هه قه هه هه هه الله عه تشتی خودی ده سته ويری پی نه دای ژ دینی و شرکی بو وان ددانن؟).

٧- و نموونا بۆ كرنا گەردوونى يا قەدەرى، وەكى خودايى مەزن دبيزيت: ﴿كَنَا عَلَى اللَّهُ اللِّبِحْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۞ ﴾ [الأنعام: ١٢٥] ئانكو: (و كانى چەوا خودى سينگين كافران بەرتەنگ دكەت، وەسا ئەو عەزابى ددانىتە سەر وان يىن باوەريى پى نەئىنن.).

٨- و بۆ كرنا شەرعى: ﴿مَاجَعَلَ ٱللّهُ مِنْ جَعِيرَ قِ وَلَاسَ إِبَةِ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامِ وَلَكِنَّ ٱلنَّذِينَ كَفَرُواْ يَفَتَرُونَ عَلَى ٱللّهِ ٱلْكَذِبِّ وَأَحَٰ تَرُهُمُ لَا يَعْقِلُونَ ﴿ المائدة:٣٠] ئانكو: (ئەو تشتى بوتپەرىسان ژنك خۆ دەرئىخستى د مەسەلا حەيواناندا، كو ئەو ھندەك حەيوانان بۆ صەنەمان دھىلىن و مفاى ژئ وەرناگرن، وەكى وئ چەند تىشك ئىنايىن قىجا ئەو گوھى وى دېرن، و ئەوا ھاتىم ئازاكرن و بۆ

صدندمان هاتیه هیّلان، و ئهوا تیشکیّن میّ ل دویڤ ئیّک دئینیت، و حیّشتری نیّر یی گهله ک تیّشک ژی چیّبووین.. خودی ئهو بوّ وان نه کریه شهریعه ت، و پتریا وان حهقیی ژ نه حهقیی جودا ناکهن.).

لى گوتنا وى: ﴿ * جَعَلَ ٱللَّهُ ٱلۡكَعۡبَةَ ٱلۡبَيۡتَ ٱلۡحَرَامَ ﴾[المائدة: ٩٧] ئانكو: (خودى كهعبه كره بهيتا حه رام و بو وان كره چاككرن بو ديني وان) نموونه يه ل سهر ههردوو كرنان چونكو خودى ب قهده را خو و ب شهريعه تى خو بو وان كره به يتا حه رام.

۹- ههروهسا نموونه بو پهیڤین گهردوونی یین قهدهری: ﴿ كَذَالِكَ حَقَّتَ كَامَتُ رَبِّكَ عَلَى ٱلَّذِینَ فَسَ قُواْ أَنَّهُمْ لَا یُؤْمِنُونَ ﴿ ایونس: ۳۳] ئانکو: (و وه کی ئه ث بوتپهریسه کافربووین و ل سهر شرکا خو ماین، وهسا پهیڤا خودایی ته و حوکمی وی ل سهر وان بجه هات ئهوین ژ گوهداریا خودایی خو دهرکهفتینه نهگوهداریی و کوفرکرنا ب وی کو ئهو باوهریی ب تهوحیدا خودی نائینن، و بیغهمبهرینیا موحهمهدی شش ژی نائینن، و کاری ب سوننه وی ناکهن).

٠١- و بۆ گوتنين شەرعى: ﴿حَتَّى يَسُمَعَ كَلَمَ ٱللَّهِ ﴾ [التوبة: ٦] ئانكو: (هەتا وي گوه ل قورئانى ببيت و ب باوەريى ئاگەھدار ببيت).

و بۆ ھەردوو گوتنان ينن شەرعى و گەردوونى: ﴿وَصَدَّقَتَ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا﴾ [التحريم: ١٦] ئانكو: (و وي باوەرى ب پەيڤێن خودايي خو ئينا).

۱۱- ههروهسا نموونه بق دهرئيخستنا گهردوونى: ﴿بَعَثَنَاعَلَيْكُمْ عِبَادَالَّنَآ ﴾ [الإسراء: ٥] ئانكو: (ئهم دى هنده ك بهنيين خق يين زيره ك و خودان هيزه كا دژوار ل سهر ههوه زال كهين).

١٢- و نموونه بق دهرئيخستنا شهرعى: ﴿فَبَعَثَ ٱللَّهِ ٱلنَّبِيِّنَ ﴾ [البقرة:٢١٣]
ئانكو: (ئەڤجا خودى پيغەمبەر ھنارتن).

۱۳- نموونه بو هنارتنا گهردوونی، وه کی گوتنا وی: ﴿وَهُوَالَّذِی يُرْسِلُ ٱلرِّيَاحَ ﴾ [الأعراف: ٥٧] ئانكو: (و خودی ته یی بایین رحهت و خوش دهنیریت).

۱٤- و بۆ هنارتنا شەرعى يا دينى وەكى گوتنا وى: ﴿هُوَٱلَّذِىٓ أَرْسَلَرَسُولَهُ ﴾ [الصف: ٩] ئانكو: (خودييه يێ پێغهمبهرێ خۆ ب قورئانى و دينێ ئيسلامێ هنارتى).

۱۵- و نموونه بو حه امکرنا گهردوونی وه کی گوتنا وی: ﴿ ﴿ وَحَرَّمُنَاعَلَیْهِ الْمَرَاضِعَ ﴾ [القصص: ۱۲] ئانکو: (و مه ل سهر موسای حه رامکر کو ئه و شیری ژنکه کی بخوت هه تا ئهم وی دگه هینینه نک ده یکا وی).

۱٦- و نموونه بق حه رام كرنا شه رعى وه كى گوتنا وى: ﴿ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمُ صَيْدُ الْبُرِّمَادُمْتُمْ حُرُمًا ﴾ [المائدة: ٩٦] ئانكو: (و وى نيچيرا ل عه ردى ل ده من هوين د ئيح رامان دا بق حه جي يان عوم ري ل سه رهه وه حه رام كر).

۱۸- و نموونه بق دانا شهرعى وهكى گوتنا وى: ﴿خُذُواْمَآءَاتَيْنَكُم بِقُوَّةٍ ﴾ [البقرة: ۹۳] ئانكو: (ئەوا مە بۆ ھەوە ئىناى موكوم بگرن).

و گوتنا وی: ﴿ يُؤْتِى ٱلْحِكَمَةَ مَن يَشَاءَ ۚ وَمَن يُؤْتَ ٱلْحِكَمَةَ فَقَدَا ُ وِي خَيرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَكَ وَ البقرة: ٢٦٩] ئانكو: (خودى راستيا د گوتن و كرياران دا دده ته وى يى وى بقيت ژ بهنيين خوّ) ههردوو دانان ڤهدگريت چونكو خودى حكمه تى دده ته وى كهسى يى وى بقيت ژبهر حكمه ته كا خودى دايى زانا، و خودى حكمه تى دده ته وى كهسى ژى يى خوّ د دينى خودى دا شاره زاكه ت.

و نەقيان ژى ھەروەسا يا گەردوونى و شەرعى يا ھەي:

۱۹- نموونه بق يا گهردوونى ژ قورئانى: ﴿ كُرِهَ ٱللَّهُ ٱلْبُعَاثَهُ مُ ﴾ [التوبة: ٤٦] ئانكو: (خودى ب دەركەفتنا وان نەخوشبوو لەو وى ب قەدەرا خق دەركەفتن ل بەر وان گران كر).

٠٢- و نموونه بق يا گهردوونى: ﴿ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّعُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهَا ﴿ ﴾ [الإسراء: ٣٨] ئانكو: (ئهو گوتن و فهرمانيّن بورى ههمى، تشتى خراب خودى نهقيّت، و ئهو بق بهنييّن خق ييّ پيّ رازى نينه).

جیّوازیا دناقبه را قان تشتاندا ژوی لایقه کو ژوی تشتی شهرعی یا دینی یا ههی و گهردوونی یا قهده ری یا ههی، وه کی وان جیّوازیانه ییّن دناقبه را حهزکرنا گهردوونی یا قهده ری دا و دناقبه را حهزکرنا شهرعی یا دینی دا.

پشکا دووی:

هندهک تاریشه و چارهسهریا وان

یان ژی ئهم دشیّین بیّرین هنده ک گومان و بهرسقدانا وی و ئه قه دوو ژ وان ئاریشانه:

بابهتی ئیکی: چهوا خودی دقیت تشتهک روویبدهت و حهژی ناکهت؟

بابهتی دووی: قهده را نهگهور و قهده را هه لاویستی یا گهور، یان ژی ژیبرن و نهگهورینا قهده ری، کیمبوون و زیده بوونا ژیی مروقی.

بابەتى ئىكى:

چەوا خودى دقيت تشته ک روويبدەت و حەژى ناكەت؟

ئهگهر هاته گوتن ئهری چهوا خودی دقیّت تشته کی یان کاره کی روویبده ت، و د ههمان دهمدا خودی حهش وی کاری یان تشتی ناکه ت و چهوا دی حهزکرنا وی بو ههبوونا تشته کی دگهل نه حه ژیکرنا وی بو وی تشتی کومبن ؟

ل دەستپیکی و بەری ئەم بچینه د ناف بابەتیدا، دهینته گوتن کو هندیکه مەبەست د کاراندا دبیته دوو جور، مەبەست بۆ تشتی بخۆ، و مەبەست بۆ تشتهکی دی بریکا تشتهکی.

هندیکه مهبهست بو تشتی بخویه، حهزکرنا مروقیه بو وی تشتی چونکو حهژی دکهت و باشیا تیدا، بو نموونه مروق حهش گولان دکهت ژبهر جوانیا گولی بخو و نهوی بینهنا خوش یا کو ژوی دهیت. بهلی پا حهزکرنا مروقی بو تشته کی ژبهر تشته کی دی، نه ژبهرکو باشی و بهرژهوه ندی یا د وی تشتی دا مروقی حهزا ل سهر ههی بهلکو چهنکو مروق دی بریکا وی گههیته تشته کی دی، هینگی دی بهره وی تشتی نیکی قه چیت، و دهمی مروقی دفیت بهره تشتی نیکی شه چیت، و

کو مروّث حهژی دکهت بهلکو ب ریّکا وی تشتی دی گههیته وی تشتی یی مروّث حهژی دکهت؛ بو نموونه دهرمانه کی یی همی تام و بیّهنیّن گهله ک نهخوش ییّن ههین بهلی دهمی مروّقی نهخوش زانی کو شیفایا د وی تشتی دا همی هینگی دی وی دهرمانی بکارئینیت، ژ لایه کیقه دی کهربیّت وی ژیقه دبن و ژ لایه کی دیقه دقیّت وی تشتی بکاربینیت دا کو وی بگههینیته مهبهستا وی.

ئه قجال فیری بو مه دیاربوو کو فیان بو ههبوونا تشته کی و کهربقه بوونا مروقی ههر بو وی تشتی دگهل ئیک کومدبن، ده می مروقی و لایه کیفه کهرب و وی تشتی فهببن و و لایه کی دیفه حه زا هوی تشتی ههبیت نه وبهر وی بخو، ئه فه ل ده مروفان، پا تو چ دبیری بو خودی؟ ئه وی چشت ل به روی نه هینه فه شارتن و ئه وی خودانی حکمه ته کا هویر و کویر؟ ئه فجا که ربیت وی که و تشته کی فه دبن، و ئه فه ل دری وی چهندی نینه کو ئه و مهبه سته کا دیتر، چونکو ئه و تشتی نه و حه وی تشتی نه و حه و تشته پهیدابیت بو مهبه سته کا دیتر، چونکو ئه و تشتی نه و حه وی تشته پهیدابیت بو مهبه سته کا دیتر، چونکو ئه و تشتی نه و حه وی تشته پهیدابیت بو مهبه سته کا دیتر، چونکو نه و تشتی نه و حه وی تر روونکرنا فی چهندی دی دو و نموونان ئینین:

نموونا ئيكى: ئافراندنا ئبليسى و حكمهت ژ ڤي چهندي:

خودایی مهزن شهیتان(ئبلیس) ئافراند، ئهوی کو دبیته ئهگهری پهیدابوونا خرابی و فتنهین ههمی دونیایی، ئهوی بوویه ئهگهری پهیدابوونا دینین جیّواز و ژ ریّکا ئیسلامی لادای، و بوویه ئهگهری گهورینی د بیروباوهرین مروّقی دا، و بوویه ئهگهری دلچوونان و گومانان، و بوویه ئهگهری

دسهرداچوونا مروّقان و بهری وان دایه وان کاران یین خودی حهژی نهکهت و بهری وان دایه ئاگری، بهلی دگهل قی چهندی ههمیی ئهو ریّکهکه بوّ بدهستقهئینانا حهژیکرنا مروّقان بوّ خودی، و گهله ک حکمه تین دیین مهزن.

و بەرى كو ئەم بەحسى وى حكمەتى بكەين، پىدقىه ھوشدارى بۆ مرۆقى بهیّتهدان دهربارهی تشته کی گرنگ، ئهو ژی ئهوه دهمی کو مروّڤ دزانیت تشتهک یی خراب و نهخوشه و خودی حکمهتهکا دی یا پی ههی یا ل سهر وي يندڤي نينه ئهو ههمي وان حكمه تا بزانيت ينن كو خودي ﷺ مهبهست یی همی، بهلی یا ل سهر وی ییدڤی ئهوه ئهو باوهریی بینیت کو همر كارەك يان فەرمانەكا خودى دكەت حكمەتەكا مەزن يا پى ھەى، ئەڤجا چ ئهم وي حكمه تي بزانين يان نهزانين، چونكو خودايي مهزن ههمي حكمه ت د ههمی کارین خو دا بو مه نهگوتینه بهلکو بتنی ئهم یین ب وان حکمهتان داینه زانین یین کو وی قیاین، و ئهوین کو وی نههیدای ژی ئهم بزانین ژ بهر حکمه ته کا ئه و پی دزانیت بو مه نه گوتینه، و ئه و حکمه تین ئهم نزانین گەلەك ژوان پترن يين كو ئەم نەزانين، ئەڤجا يا پيدڤيە ل سەر موسلمانى باوهريني بينيت كو ههمي فهرمان و كريارين خودي ﷺ د ڤالا نينن ژ حکمهتین مهزنین هویرین بنهجه ئهوین کو میشکی مروّقی ژ سهرسورمانی دهیّلنه راوهستیای، ئهگهر خو ئهو وی چهندی نهزانیت ژی؛ چونکو نهزانینا مروّقي ل سهر تشته كي نه به لْگهيه ل سهر نهبوونا وي تشتى؛ بو نموونه ئەندازيار بتنى دزانن ئاڤاھيان ب ديزاينەكى سەرنجراكىش دروست بكەن ئەڤجا ئەگەر مرۆڤ وێ زانينى نەزانىت ھىنگى ئەڤە نە بەڵگەيە ل سەر وي چهندي کو ئهندازياري نينه.

پشتی زانینا قی چهندی ئهقه هنده ک ژوان حکمه تانه یین کو زانایان دیارکرین ژنافراندنا ئبلیسی:

۱- داکو بو مروقان دیاربیت کو خودی کی شیان یین هدین هدقد ان و بهرامبه را دروست بکهت، ئافراندنا ئبلیسی ئهوی کو پیسترین ئافراندی، و ئهوی کو ئهگهری ههمی خرابیان، خودی ل بهرامبه روی جبریل الکی یی نافراندی ئهوی کو پاکترین ئافراندی، و ئهوی ب ئهگهری وی خیره ک و باشیه کا مهزن گههشتیه مروقان، ئه شجا خودی ئه قه ری و یی دی ری نافراند، کا چهوا شیانا وی ل سهر ئافراندنا شه و روز اههی، دهرد و دهرمانی، مرن و ریانی، باشیی و خرابیی، ئه شجا ئه قه مهزنترین به لگهیه که سهر هیز و شیان و مهزنی و ملکی خودی گیل.

۲- داکو پلهینن بهندایه تین بو بهنده ین خو تمام بکه ت، نه و ژی بریکا دژایه تیکرنا دگه ل ئبلیسی و هه قالین وی، و پنگیریکرن ب گوهداریکرنا خودی، و داکو مروّف داخازا پاراستنی ژ خودی بکه ن کو وی ژ ئبلیسی بپاریزیت، و به ره ف خودی قه بچیت و هه وار بکه تی کو وی ژ سه رداچوونا وی بپاریزیت.

۳- هندیکه ئبلیسه خودی یی ئافراندی داکو بهندهیین خو پی ب تاقی بکهت (بجه ربینیت)؛ داکو بریکا وی مروقی پیسی و پاقژیی ژیک جودا بکهت.

٤- هنديكه حه ژيكرنه، خو هيلانا ب هيڤيا خودي ڤهيه، و بينهن فرههيه،
و رازيبوونه، ههر تشتهكي دي يي وهكي وانه، خوشتڤيترين عيبادهتن ل

دەڤ خودى ﷺ، و هندىكە ئەڤ چەندەيە دى بريكا زەحمەتكىشانى، كاركرنى، و پىشئىخستنا حەژىكرنا خودى ب سەر يا ھەر تشتەكى دى ژ بلى وى،بدەست مرۆڤىقە ھىت، ئەڤجا ئافراندنا ئبلىسى ئەگەرەكە بۆ پەيدابوونا ئەڤان كاران.

0- و هیّلانا وی ژ دهستپیّکا پهیدابوونا مروّقان و ههتا دووماهیکا دونیایی نه ژبهر هندی یه کو خودی ریّز و بها ییّن داینی، بهلکو وهکو پاشقهلیّدانه ک (إهانة) بو وی ئه و هیّلا داکو گونه هیّن وی پتر لیّ بهیّن، و داکو سزادانا وی مهزنتر لیّ بهیّت، و جهی وی نه خوشتر لیّ بهیّت، و دگهل قیّ چهندی ژی خودی ئه و کره ئهگهره ک دا کو نه فسیّن پیس و ییّن باش پی ژیّک جودا بکه ت-وه کی مه به ری نوکه به حسکری-.

نموونا دووى: ئافراندنا موسيبهتان و ئيشان و حكمهت ژ ڤي چهندى:

و ههروهسا د ئافراندنا ئیش و نهخوشیان و موسیبهتان دا هنده ک حکمهت ههنه کو کهسه ک ژبلی خودی ب سهر زانینا وان هلنابیت، و ژ وان حکمهتین کو ب قهنجیا خودی و دهستویریا وی بو مه ئاشکرابووین ئه قهنه:

۱- هندیکه ئیش و موسیبهتن، ئهزمونن بو بیهنفرههیا باوهرداری.

۲- هندیکه ئهو چهندهنه فیرکارینه بو مروقی و باوهریا وی بهیز دئیخن.

۳- به لکهنه ل سهر لاوازیا مروقی، و هه ژاریا مروقی به رامبه رخودی گله، و مروق یخ شکاندنی و دیارکرنا و مروق یی سه رفه راز و به خته وه رنینه بتنی بریکا خو شکاندنی و دیارکرنا هه ژاریا خو بو خودی تینه بیت.

3- موسیبهت ئهگهری ژیبرنا گونههانه و بلندکرنا پلهیین خیرین مروّقی نه، پیغهمبهری گوتیه: ((نینه تشتهک ب سهری مروّقی موسلمان بهیت ههتا کو ئهگهر ستریهک ژی بچیته د لهشی ویرا ئیلا خودی دی ب ئهگهری وی گونهههکا وی ژیبهت))(۱).

٥- ئەو ئەگەرەكە بۆ بدەستقەئىنانا خىرەكا مەزن بۆ نەساخى، و وى نوردارى
چارەسەريا نەساخى دكەت.

۳- هندیکه ئه ثنیشه نه هنده ک ژوان ئهگهرن بو ساخلهمی و بهیزبوونا
له شی مروقی، و نوژدار پتر ئه قی چهندی دزانن.

۷- هندیکه بدهستقه ئینانا نیعمه تین خودییه پشتی ئیش و نهخوشیان، ل
ده ش مروقی پتر بهایی خو یی ههی ژ بهری نهخوشیی.

۸- زانینا خیر و خوشیا ساخ و سلامه تین، و مروق ب دروستی بهایی وی بزانیت و سوپاسیا خودی بکهت.

و ژبلی قان حکمه تین ههنی هنده کین دی ژی ههنه کو دبیت هنده ک مروّث بزانن و هنده ک مروّقین دی نهزانن.

⁽١) ((قال رسولُ اللهِ صلَّى اللهُ عليه وسلَّم: ما مِن مُصِيبَةٍ تُصِيبُ المُسْلِمَ إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بها عنْه، حتَّى الشَّوْكَةِ يُشاكُها)) ئيماميّ بوخاري (٥٦٤٠) و موسلم (٢٥٧٢) قهدگوهيّزن.

و ل قیری بو مه دیاردبیت کو ههقدری د وی چهندیدا نینه دهمی خودی ده دقیت تشته که ببیت و کهرب ری روی تشتی قهبین؛ چونکو خودی یه خودانی حکمه تین ریر و بنه جه، و هندیکه پتریا مروقانه نه د بهرژه وه ندیا وان دانه کو ههمی حکمه تین خودی بزانن، بهلکو دبیت زانینا وی حکمه تی ببیته جهی نه خوشیا وی، خودایی مهزن دبین ریت ویکا یک الزین امنوالا تشکول ببیته جهی نه خوشیا وی، خودایی مهزن دبین بانکو: (نهی گهلی نهوین باوه ری عنای، هوین پسیارا تشته کی نه کهن، نه گهر بو ههوه دیارببیت و به رسقا وی ب دروستی به یته دان هوین پی بئیشن و ب خرابی بو ههوه بزقریت).

ئبن قوتهیبه (خودی ژی رازی بیت) دبیّژیت: ((یا پیدقیه تو بزانی کو خودی یی دادپهروه ره، نابیت تو بیّژی: چهوا ئه څ چهنده ئافراندیه؟ یان چهوا قهده را فلان تشتی کره ئه قه ؟ یان چهوا فلان تشت دا فلان کهسی؟ یان چهوا ژ فلان کهسی ستاند؟ و یا پیدقیه تو بزانی کو چ تشت ژ بن شیانا وی نا ده رکه قن، و چ تشت د ملکی ویدا ل عهردی و عهسمانی روویناده ت ئهگهر ب حهزکرنا وی نهبیت، و قهری (دهینی) کهسی ل وی نینه، و کهسه کی چ ماف بهری وی نینن، ئه قجا ئهگهر وی تشته ک دا مروقی ئه و ژ قه نجیا ویه، و ئهگهر وی تشته ک نه دا مروقی شه و ژ دادپهروه ریا ویه.))(۱).

و ب قی چهندی بو مه دیاربوو کو چ هه قدری دنا قبه را حه زکرنا خودیدا بو همبوونا تشته کی و که ربقه بوونا وی بو وی تشتیدا نینه، و هه ردوو پیک قه کوم دبن.

⁽١) الاختلاف في اللفظ، لابن قتيبة، ل٣٥.

بابەتىي دووى:

قدده را نهگهور و قدده را هدلاویستی یا گهور، یان ژی ژیبرن و نهگهورینا قدده ری، کیمبوون و زیدهبوونا ژیی مروقی

گهلهک جارا ل بهر مروّقی بهرزه دبیت، ئهری ماده م خودی ئه و هه می تشت زانینه یین کو دی ههبن، و ئه و هه می ل ده ث خوّ د (اللوح المحفوظ) دا نقیسینه، پا رامانا ثی ئایه تا قورئانی چیه؟ ده می خودایی مهزن دبیرژیت: ﴿یَمْحُواْالْلَهُ مَایِشَاءً وَیُشِّتُ ﴾ [الرعد: ۳۹] ئانکو: (تشتی خودی بقیت ر حوکمان و هه ر تشته کی دی ئه و ری دبهت، و تشتی وی بقیت ئه و دهیلیت ل دویث حکمه ته کا نه و پی دزانیت)، و ئه گهر رزق و ریی مروّقی و ئه جهلی وی یی نقیسیه و نه کیم و نه زیده دبیت، ئهری بوچی پیغه مبه ری مه شاکوتیه: ((ههچیی ب وی چهندی کهیفخوش بیت کو رزقی وی بهیته زیده کرن، و رئی وی بهیته دریژکرن بلا صیله تا ره حما (۱) خو بگههینیت)) (۲)

⁽١) ئانكو چاكيتي دگەل كەس و كارين خۆ يين نيزيك بكەت.

⁽٢) ((قال رسولُ اللهِ صلَّى اللهُ عليه وسلَّم: مَن سَرُّهُ أَنْ يُبْسَطَ له في رِزْقه، أَوْ يُنْسَأَ له في أَثَرِه، فَلْيَصِلْ رَحمَهُ)). ئيمامتي بوخاري (٢٠٦٧) و موسلم (٢٥٥٧) ڤهدگوهيزن.

و بەرسى ئەقەيە: ھندىكە قەدەرە دوو قەدەرن:

۱- قەدەرا نەگھور و جىكىر:

و ئەو ئەوە يا كو ھەر ل دەستپيكى د (اللوح المحفوظ) دا ھاتيە نڤيسين، و ئەقە يا جيكيرە و ناھيتە گهورين.

۲- قەدەرا ھەلاويستى يان گريداى:

ئهو قهدهره یا کو د پهرتووکین مهلائیکهتاندا، و ئه قه ئهوه یا کو ژیبرن و نقیسین تیدا دهیته روویدان. ئه قجا هندیکه لهوحی پاراستیه (اللوح المحفوظة) ئهجهل و رزق و ژی (عهمر) و ههر تشته کی دی تیدا دنقیسینه و ناهینه گهورین و ژیبرن، بهلی هندیکه ئه و پهرتووکین مهلائیکهتانه یین کو قهده را مرقفان تیدا هاتیه نقیسین ئهون یین کو ژیبرن یان نقیسین یان کیم و زیده هی تیدا دهیته ئه نجامدان.

 وی بهیته دریژکرن بلا صیلاتا په حما خق بگه هینیت (۱۱) (۲۱) ده می مهلائیکه ت دهیت دا کو پرخی بده ته مروّقی خودی فه رمانی ل مه لائیکه تی دکه ت دا کو ئه جه لی وی بنقیسیت و دبیز یتی: ئه گه ر وی صیله تا په حما خو گه هاند ئه ز دی هوسا و هنده ژ ژبی وی دریژکه م، و مه لائیکه ت نزانیت کا دی ژ ژبی وی دریژکه ت یان نه، به لی خود ایی مه زن که دزانیت کا دی دووماهیکا ئه قی که سی چ لی هیت، ئه قجا ئه گه ر ئه جه لی وی هات نه گافه کی زیتر ده یت نه ژبی گافه کی دره نگتر ده یت (۳۱).

و ل جهه کی ده می پسیارا پرزقی ژ ئبن تهیمیه ی هاتیه کرن، گوت: ((هندیکه پرزقه دوو جورن: ئیک ژ وانا ئهوه یی کو خودی زانی دی هنده پرزقی مرزقی ده ت، هندیکه ئه شجوره یه ناهیته گهورین، و یی دووی: ئهوه یی خودی نقیسی و مه لائیکه ت پی داینه زانین و پی ئاگه هدار کرین، هندیکه ئه شه جوری پرزقیه کیم و زیده دبیت ل دوی بکارئینانا ئه گهران)) (۱۵).

و ژبهر قی چهندی ژی دبیژنی قهده را ههلاویسی یان یا گریدای، چونکو ئه و گریدای مروقیه، ئهگهر مروقی ئهگهرین سهرفه رازیی بجهئینان دی یی

⁽۱) ئانكو سەرەدەنا كەس و كارين خۆ يين نيزيك بكەن و قەنجيى و خيرى بگەھيننە وان.

⁽٢) ((قال رسولُ اللهِ صلَّى اللهُ عليه وسلَّم: مَن سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ له في رِزْقه، أَوْ يُنْسَأَ له في أَثَرِه، فَلْيَصِلْ رَحَمَهُ)). ئيمامتي بوخاري (٢٠٦٧) و موسلم (٢٥٥٧) ڤهدگوهيٚزنَ.

⁽٣) مجموع الفتاوى لابن تيمية ١٧/٨.

⁽٤) مجموع الفتاوى لابن تيمية ٨/٥٤٠.

سهرفهراز بیت و ئهگهر مروّقی ئهگهرین خرابیی بجهئینان دی بیته کهسهکی نهسهرفهراز ل دونیایی و ل روّژا دووماهیی ژی.

ههروهسا ئبن حهجهری ژی دهرباره ی قی چهندی گوتیه: ((بو نموونه ههروه کی بو مهلائیکه تی هاتیه گوتن ئهگهر فلان که سی صیله تا ره حما خو گههاند ژیی وی سهد سالن، و ئهگهر نهگههاند ژیی وی شیست سالن، خودی بهری هینگی دزانیت کا ئهو دی گههینیت یان نه، ئه قجا ئه وا خودی دزانیت ناهیته نیزیککرن یان پاشئیخستن، و ئه وا مهلائیکه تدزانیت ئه وه یا کیم و زیده هی تیدا پهیدادبیت، و ئه قی گوتنا خودایی مهزن ئاما ژه یه بو قی چهندی، ده می دبیژیت: ﴿ یَمْحُواْ اللّهُ مَا یَشَاءٌ وَیُشِیّتٌ وَعِندَهُ وَ الْمُ الْکِتَبِ ﴿ یَهُ وَیدده نا کو الرعد: ۳۹] ئه قبحا ژیبرن و نقیسین د وی چهندی دا روویدده نیا کو مهلائیکه ت پی دزانن.

و ئموا د پهرتووکا دهیک دا(اللوح المحفوظ)-ئموا کو خودی دزانیت- چ تشت ناهینه ژیبرن، و دبیژنه ثی چهندی قهزایا نهگهور، و دبیژنه ئموا کو مهلائیکهت دنقیسن و زانین پی ههی: قهزایا ههلاویستی))(۱).

پاشی ژی: ((هندیکه ئهو ئهگهرن یین کو رزق پی زیدهدبیت ئهو ژی ژ وی قهدهرینه یا خودی نقیسی، ئه قجا ئهگهر خودی بنقیسیت کو مروّث دی ب کارکرن و پیکولا خو رزقی خو بدهستخوقه ئینیت، هینگی گومان تیدا نینه دی ئهو روویده تا خودی ههر ژ دهستپیکی زانی، و ئهوی رزقی وی ب کارکرنی بوویه قهدهرا وی، هینگی ئهو رزقه بدهست ویقه ناهیت بیی

⁽۱) فتح الباري ٤٣٠/١٠.

کارکرن، و ههچین رِزقی وی بینی کارکرن بوویه قهده را وی وه کی مرنا بابی و هیلانا مالّی بو کوری وی، هینگی ئهو رِزق دی بو وی هیت بینی کو ئهو چ کاران بکهت))(۱).

ئەقە و د سەر مەرا بورى و مە بەرى نوكە بەحسكر كو ھندىكە باوەرىئىنانا ب قەدەرى يە نە يا ھەقدرە دگەل بكارئىنانا ئەگەران.

شیخ عبدالعزیز ابن بازی دهرباره ی جورین قهده ری بوچوونه کا دی گوتیه نهو رشی نه قهیه: ((یا دیارتر و نیزیکتر بو راستیی، ههمی جورین قهده ران یین د (أم الکتاب) (اللوح المحفوظ) دا ههین، نه قبحا هنده ک ژ وان قهده ران د گریداینه ب نه گهرین وانقه و دی هینگی نهو هینه دیتن ده می نه گهرین وان دهینه بکارئینان، و نهو قهده را گریدای چ تشتا نهبیت هینگی نهو دی هینه دی و روویدان و نه زویتر و دره نگتر ناهیته روویدان، و هندیکه مروقه فهرمان یا لی هاتیه کرن کو نهو نه گهران بکاربینیت، و فهرمانان بجه بینیت، و مهو تشتین ژی هاتیه پاشقه لیدان پشتا خو بده تی و بهیلیت، و ههر کهسه کی ریکا وی هاتیه با ساناهیکرن بو وی چهندی یا ژ بو هاتیه نافراندن ههروه کی پیغه مبه ری گوتی ده می به حسی قهده ری هاتیه کرن و گوتی ده می به حسی قهده ری هاتیه کرن و گوتیی: نهری ما بوچیه نهم هه قالین پیغه مبه ری گه که در دا مه هاتیه نقیسین، وی گه گوت: ((کاری بکهن،

⁽١) مجموع الفتاوى لابن تيمية (٨/٥٤٠-٥٤١).

ههر كهسهكى ريّكا وى يا هاتيه بساناهيكرن بوّ وي چهندى يا ژ بوّ هاتيه ئافراندن))(۱).

(١) الإيمان بالقضاء و القدر، محمد بن ابراهيم الحمد، ل١٢٢.

بەشى سىي:

پشکا ئیکی: مفایین باوهری ئینانا ب قهدهری.

پشکا دووی: ئهو دهستهکین دسهرداچووین دهربارهی قهدهری.

پشکا ئێکێ:

۱- بابهتى ئىكى: مفايين باوەرىئىنانا ب قەدەرى ب گشتى.

۲- بابهتی دووی: قهدهر و حهژیکرن.

بابەتى ئىكى:

مفايين باوهريئينانا ب قهدهري

باوهریئینانا ب قهدهری و تیگههشتنا دروست بو قهدهری گهله ک مفایین مهزن د دونیایی و ئاخره تیدا بو مروقی پهیداد که ت، ژ وان مفایان ژی:

۱- باوهریا مرققی موسلمان پی موکوم تمام دبیت: مه بهری نوکه گوت کو باوهریانا ب قهدهری ستوینه که ژ ستوینین باوهریی و باوهریا مروقی پی تمام دبیت و ئهگهر مروقی باوهری پی نهبیت یان باوهریه کا خهلهت پی ههبیت یان ژی باوهر ب ئیک ژ پلهیین قهدهری نهبیت، باوهریا مروقی یا تمام نابیت.

۲- باوهریئینانا ب قددهری ئهو ریکه یا کو مروقی ژ دروستکرنا هدقیشکان بر خودی دده به پاش: و داکو پتر ئه ش چهنده یا روون و ئاشکه را بیت، هندیکه مهجوسینه (ئاگرپه ریسن) وانا دگوتی: دوو خودی یین ههین، ئیک ژ وان خودایی خیری و باشیی یه و یی دی خوداوه ندی شهری و خرابیی یه؛ و هندیکه قهده رینه دبیری خودی کریارین به نده یان نه ئافراندینه و ههما ههر مروقه کی ج بکه ت و چ بیریت ههلبژار تن یا ویه، ئانکو خودی چ تشتان نزانیت هه تاکو پشتی ئه و تشت رویدده تیان دهینه هه بوونی، و تشتان نزانیت هه تاکو پشتی ئه و تشت رویدده تیان دهینته هه بوونی، و

گهلهک یا ئاشکهرایه کو ئه چهنده دروستکرنا هه قپشکایه بو خودی گی و باوه ریا دروست ب قهده ری یا ب قی ره نگی نینه و مروقی باوه ری ب قهده ری ههی دزانیت کو هندی تشته کی ههی یی دبن قه ده را خودی قه ده را وی.

۳- زانست و زانین: هندی کو مروّث د دینی خوّدا شاره زاببیت و پتر بخوینیت باوه ریا مروّقی موکومتر لیدهیّت، و زانینا مروّقی زیّده تر لیّدهیّت، و نه ش چهنده ژی خیّره کا مهزنتره بوّ مروّقی.

چەندەپە ئەو ل سەر خودى يا ب ساناھىيە (٢٢) دا ھوين ب خەم نەكەۋن ل سهر وی تشتی نهگههشتییه ههوه ژ دونیایی، و دا هوین ب کهیف ژی نه که قن ل سهر وی تشتی گههشتییه ههوه ژی، کهیفه کا وهسا هوین خو پی ژبيرڤهكهن، و خودي حهز ژ وي ناكهت يي خو ب وي تشتى مهزن بكهت ييّ گههشتييّ ژ دونياييّ و خوّ پيّ ل سهر خهلکي دفن بلند بکهت (٢٣)). هزرا خوّ بکه بابه ک روژانه دچیته ماڵ و دگهل خیزانا خوّ خوارنه کا خوّش و ب کهیفخوشی دخون و ههر جارا خیزان دکه قیته د تهنگا قیه کیدا بابی وان كو سهمياني مالنيه پيكولي دكهت وي تهنگاڤيي ژ سهر وان راكهت و ژیانه کا خوشتر بو وان دابین بکهت و زاروکین وی پتریا پسیارین خو ژ وی دکهن و پشتا خو ب وی گهرم دکهن و ژ نیشکه کینقه ده نگوباسی مرنا وى گەھشتە وان، ئەو دى چكەن؟ گومان تىدا نىنە ئەگەر وانا باوەرى ب قهده را خوّدي راجعون)، و دي قهده راجعون)، و دي دوعا بو خو ر خودی کهن کو بیهنا وان فره هکهت و خیرهکا مهزن بدهته وان ژبهر وی موصیبه تا هاتیه سهری وان و تشته کی بخیرتر و باشتر بکه ته رزقتي وان، ئەڤجا خودايتي مەزن ﷺ دي بيّهنا وان فرەھ كەت و ئيمانەكا وهسا ب رسقی وان کهت کو همست ب تاما وی بکهن، و دی دلوڤانین و ئارامىيى بۆ ئەوانا ئىنىتە خوار؛ بەلىي ئەگەر ئەوانا باوەرى ب قەدەرى نهبیت، تو چاڤهرینی چ دکهی ژوان؟ ژنک جلکین خو ب درینن و ریین خو ڤهچرن و پرچێ خو ههميێ ب قوسينن، و بێژيت يا خودێ ته بوٚچي ئەقە ئىنا سەرى مە؟ ما مە چ كريە؟ و خەبەرا ببيْژيتە رۆژا و ساڵ و زهمانی و ههوار و قیزیین دینا قهدهت، ئه فی چهنده زی گوننههه کا مهزنه وهكى پيغهمبهري ﷺ گوتى ئهڤ ژنكين ڤى كارێ ههنێ دكهن ناچنه بحه شتی ئه گهر ژوی کاری خو توبه نه کهن -خودی مه ژقی چهندی بپاریزیت- و ئه گهر مروقه کی ئه ف چهنده کربیت ژی پید فیه ته و به بکه تبه به به ری مرنا خود.

یان ژی چهند جاران مه مروّف ب چاقین خوّ دیتینه دهمی زهنگین بووی و خوّدی قهده را وی کریه زهنگینی و ماله کی مهزن دایی، قیّجا وی کوفری ب خوّدی گل کرینه و گوتیه ئه ماله من ب زهحمه و رهنجا خوّیی کومکری و خوّدی چ مال نه دایه من و زه کاتا مالی خوّ ناده و هاریکاریا دهست کورت و هه ژارا ناکه ت نه بتنی ئه قه به لکو زوّرداریی ژی ل خه لکی دکه و دهست دریّژیی دکه ته دکه و دهست دریّژیی دکه ته سهر که رامه تا خه لکی و خوّ مهزن دکه ته هم وه کی ئه ف کهسه و مروّقان هممیان چیّتر، ئه قه همی د چاقه ریّکرینه و وی مروّقی باوه ری ب قهده را خوّدی گل نه بیت.

3- باوهری بخق بوون و پیششهچوون: ئهوی باوهری ب قهدهری ههبیت دزانیت کو ئهو نامریت ئیلا ئهگهر ئهجهلی وی هاتبیت ژده څخوی گله، و چ تشت ناهینه سهری وی بتنی ئهو تینهبیت یا خودی بو وی نقیسی، ئه شجا دی بو کارین خو یین روزانه و کارین خیری پیششه چیت و دهست پیکه و ناترسیت.

0- ممردینی: ئموی باوهری ب قمدهری همبیت، و بزانیت کو زهنگینی و همژاری یا د دهستی خودیدا، و ئمو همژار نابیت بتنی ئمگمر ب قمدهرا

خۆدى تىنەبىت، ھىنگى ئەو دى مالى خۆدەتە ھەۋاران و دەستكورتان و دى دەستى ھارىكارىي بۆخەلكى درىۋكەت.

۲- ئیخلاص: ئموی باوهری ب قهدهری ههبیت، کار و کریاران بو خهلکی و رازیبوونا وان ناکهت، چونکو ئهو دزانیت خهلک چ مفای ناگههیننه وی بتنی ب وی نهبیت یا خودی بو وی نقیسی.

۸- ئازادکرنا ئاقلی ژ ئهفسانهیان(خورافاتا) و گوتگوتکان: ئیک ژ مفایین گهلهک گرنگ یین باوهریئینانا ب قهدهری ئهوه مروّقی باوهردار باوهریا ههی کو ههر تشتهکی د ههبوونیدا ب قهدهرا خودی دهیته ههبوونی و رویدده و قی چهندی خودی بتنی دزانیت، ژبلی کو ئهو چهندا خودی قیای کو پیخهمبهر(سلاقین خودی ل سهر وان بن) هنده کی ژ وی بزانن، ژبهر هندی ژی چ جارا باوهریی ب فالقه کهران و سیربه ندان و کاهنا نائینیت

و ئمو تشتی ئمو دبیرژن کو دی رویدده ت، و باوه ربی ب وان که سان نائینیت ئموین ب ریکا ستیران دبیرژن دی فلان تشت چیبیت و فلان روویدان روویده ت، چونکو دزانیت خودی بتنی شکل قمده ری و غمیبی دزانیت و که س نهشیت زیانی و مفای بگه هینیته وی بتنی ب حمزکرنا خودی تینه بیت.

۹- خۆشكاندن (التواضع): مرۆقى باوەردار ئەگەر خۆدايى مەزن ماللەك دايى يان زانستەك دايى يان جوانيەكا زىدە دايى خۆ مەزن ناكەت، چونكو دزانىت ئەڭ چەندا ھەنى ژ دەڭ خودىيە و ب قەدەرا خودىيە، و ئەگەر وى بىقىت ئەو دى قى نعمەتى ژ دەڭ وى راكەت، چونكو ئەو ل سەر ھەر تشتەكى يى خودان شيانە، ئەڤجا ئەو دى سوپاسيا خودى كەت و خۆ مەزن ناكەت.

۱۰- پژدی و موکومی د کاراندا: پیخهمبهری مه هدینژیت: ((یی پژد و موکهم به ل سهر وی تشتی مفای دگههینیته ته، و خو ب خودی ب پاریزه و دهستا نهداهیله، و ئهگهر تشته که هاته سهری ته نهبیژه ئهگهر من فلان تشت کربا دا فلان تشت چیبیت و بیژه: قهده را خودی بوو و تشتی وی قیای کر))(۱).

۱۱- سوپاسداری: مروّقی موسلمان دزانیت کو هدر نعمه ته کا وی ههی خودی یا دایه وی، و خودی یه یی کو ههر نهخوشیه کی و به لایه کی ژ وی ده ته پاش، قیّجا دی ژبهر قی چهندی سوپاسیا خودی که ت

⁽١) ((قال رسولُ الله صلَّى اللهُ عليه وسلَّم: الْمُوْمِنُ القَوِيُّ، خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى الله مِنَ المُوْمِنِ الضَّعيف، وفي كُلِّ خَيْرٌ احْرِصْ على ما يَنْفَعُك، وَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ ولا تَعْجِزْ، وإنْ أَصَابَكَ شيءٌ، فلا تَقُلْ لَو أَنِيٌّ فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكَنْ قُلْ قَدَرُ اللهِ وَما شَاءَ فَعَلَ، فإنَّ لو تَفْتَحَ عَمَلَ الشَّيْطَانِ.)). ئيمامي موسلم (٢٦٦٤) ڤهدگوهيزيت.

دزانیت ئەقە ھەمى ئەو نعمەتن ئەوين خودى كرينە قەدەرا وى، ژبەر ھندى دزانیت ئەق يىخ ژ ھەۋى سوياسىن يە.

۱۲- رازیبوون: بینگومان ههر کهسی بزانیت کو خودی گل قهده را وی یا نقیسی دی دهروونی وی پری رازیبوون بیت، چونکی ههر ئهوه یی مروّث چینکرین و ئهو گهلهکی ب وان زانا و شارهزایه.

۱۳- کهیف خوشبوون: پیدقیه مروقتی موسلمان ب باوه ریئینانا ب قهده ری کهیف خوش ببیت، چونکو گهله ک ملله ت و کهسین سهر دونیایی ژ قی کهیف خوش ببیت، چونکو گهله ک ملله ت و کهسین سهر دونیایی ژ قی چهندی د بی ناگه هن و دبی بارن، وه کی خودایی مهزن گوتی: ﴿ قُلَ بِفَضَلِ اللّهِ وَبِرَحُمَتِهِ وَ فَبَلَاكَ فَلَیْفَرَحُواْ هُو خَیْرٌ مِّمَّا یَجَمَعُون ﴿ ﴾ [یونس: ۸۸]، ئانکو: (تو الله و بین فیلاله و این بین فیلامه به و هیدایه ت و دینی حهق یی خودی دایه وان؛ چونکی ئهو ئیسلامه نه و هیدایه و و دینی حهق یی خودی دایه وان؛ چونکی ئه و ئیسلاما خودی بهری وان دایی، و ئه و قورئانا وی بو موحه مه دی سلات لی بن هنارتی چیتره ژ وی یا ئه و کوم دکه ن ژ په رتالی دونیایی یی کو دی پویچ بیت).

• ۲- بهرزبوونا ورهیا مرققی: هندیکه مروقی باوهرداره ب قهدهری تو دی بینی ورهیه کا بلندا همی و بی هیقی نابیت، و ب کهتواری (واقعی) نهخوش رازی نابیت، و خو رادهستی ژیانی ناکهت ب هیجه تا قهدهری، نه وه کی وان یین کو دبیژن قهده را من فلان تشته ئهز نهشیم بگهورم، ئه قه ئیک ژ کیماسیین مهزنه بو دهروونی مروقی، بتنی دهمی د روویدانا قهزایه کی دا یان ئاتافه کی (موصیبه ته کی) دا مروق دی بیژیت ئه قهده را خودی بوو و

بجه هات، بهلی دهمی کیماسیه کیان نهزانینه کیان نهخوشیه کیان کیم ده رامه تیه کلی ده مروقی همبوو دی پیکولی کهت لیگهرییت و تهگهرا بکارئینیت هه تا دووماهیک دهرفه تری د ژبانا خوّ دا ل دویش شیانا خوّ.

۲۱- پشتی کو تشته کی نه ب دلی مروقی دبیته قهده را مروقی بیی هەلبژارتنا مرۆڤى، باوەريئينانا ب قەدەرى نىشا مرۆڤى ددەت كو ئەث چەند پتر يا د خيرا ويدا ژ وي يا وي دڤيا: گەلەك جاران مرۆث دى گەلەك پيكولى كەت تشتەكى بدەستخوقە ئىنىت ب ھەر رىكەكا ھەبىت بهلي ئهو چهنده يا ژ شيانيت مروّقي زيدهيه، يشتى كو نهو تشته نهبيته قهده را مروّقی، هنده ک ژ مه دی ناخینک که قنه د دلی ویدا و دی گری كهفته د حهفكا ويدا و بيزاربوونه ك دي ل سهر ديمي وى دياركهت، دهمه كي گەلەك درێژ پێڤەناچيت ئەو چەندا كو نەبوويە قەدەرا مرۆڤى دێ بۆ مرۆڤى دهته دیارکرن نهبوونا وی تشتی کا چهند یا د خیرا مروّقیدا بوو و د سلامهتی و ئارامیا گیانی مروّقیدا بوو و دی سویاسیا خودی کهت ل سهر قَىٰ چەندىٰ، ھەروەكى كو خودايىٰ مەزن ﷺ گوتى: ﴿ وَعَسَىٰٓ أَن تَكُرَهُواْ شَيَّا وَهُوَ حَيْرٌ لِّكُمَّ وَعَسَىٰ أَن يُحِبُّواْ شَيْءًا وَهُوَ شَنَّ لَّكُمْ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿ [البقرة:٢١٦]، ئانكو: (و دبيت هوين حهز ژ تشتهكي نهكهن و ئهو ب خوّ خيّرا هموه تيدا همبيت، و دبيت هوين حمز ژ تشتهكي بكمن چونكي يي خوش و تمنا بيت، و ئمو بخو بو هموه يي خراب بيت).

بابەتتى دووى:

قەدەر و حەژىكرن

خودي دلوڤانيي ب ته ببهت، تو بزانه ئهگهر خودي حهژيکرنا کهسهکي يان کهسهکی کره د دلی ته چ گوننه ه د وی چهندیدا نینه چونکو دلین مروّڤان يين دناڤ دەستين خوديدا، وهکي کو د فهرمووديدا هاتي کو پيغهمبهري خودی على گوتیه: ((هندیکه دلین ههمی مروّقانه یین دناقبهرا دوو تبلاندا رُ تبلين خودايي پردلوڤان(الرحمن) ههروهكي دلهكي بتني، ئهڤجا ئهوي چەوا بقیت دی وی هوسا وهرگیریت)) (۱۱). بەلى ئەو يى ۋى چەندى دكەت داكو ئەو ئەزموونەكى بدەتە بەر سىنگى تە، ئەڤجا يان تو دى رىكا وى گرى و بەرنادەى و دى ل سەر نەفسا خۆ يى زال بى، يان ژى تو دى ئىك ل دویڤ ئیک پی ل فهرمانیت خودی دانی، وهکی کو خودایی مهزن دبیزیت: ﴿ وَلَنَبَالُونَ كُم بِشَىءِ مِّنَ ٱلْحَوْفِ وَٱلْجُوعِ وَنَقْصِ مِّنَ ٱلْأَمْوَلِ وَٱلْأَنفُسِ وَٱلثَّمَرَتُّ وَبَشِّرِ ٱلصَّهِرِينَ ١٤٥٥ [البقرة: ١٥٥]، ئانكو: (و ئهم دي ههوه ب هندهك ژ ترسي برسی و کیمکرنا مالی و نهفسی و بهرههمی جهربینین و تو ئهی ييّغهمبهري- مزگينيي بدهته وان كهسيّن سهبريّ ل سهر ڤيّ چهنديّ دكيّشن)، دهمي كهسه ک د دلي مروّڤيدا بيت و مروّڤ نهگههشتبيتي، مروّڤ ههست ب بيهنتهنگيهكي و كيماسيهكي د نهفسا خوّدا دكهت، ئاها ئهڤه ئهو

⁽١) ((قال رسولُ الله صلَّى اللهُ عليه وسلَّم: إنَّ قُلُوبَ بَنِي آدَمَ كُلَّهَا بِيْنَ إِصْبَعَيْنِ مِن أَصَابِعِ الرَّحْمَنِ، كَقَلْبِ وَاحِد، يُصَرِّفُهُ حَيْثُ يَشَاءَ، ثُمُّ قالَ رَسُولُ الله صَلَّى اللَّهُ عليه وَسَلَّمَ: اللَّهُمُّ مُصَرِّفَ القُلُوبِ صَرَّفْ قُلُوبِنَا عَلَى طَاعَتَكَ)). ئيمامي موسلم (٢٦٥٤) قهدكوهيزيت.

کیمکرنا نه فسی یه یا کو خودی کی مه پی د جه پینیت و پاشی گوته پیغهمبهری کی و تو مزگینیی ب بههشتی و تهجره کی بی هژمار مهزن بده وان یین کو بیهنا خوّل سهر قی چهندی فره هدکهن.

ئه قجا ئه گهر تو ژ چاکا بی، تو بهره ق ریکیت خارقه ناچی و ب زیترین ده م دی پشتا خو ب خودی گهرم نه کهی و تو دی ئه گهرین شهرعی بکارئینی داکو بگه هیه وی یان وی که سی چونکو پیغه مبهری خودی گی یا گوتی: ((لهزی بکهن د کرنا کاری خیریدا)) (۱) ، و ئه گهر دشیانا ته دا نه بوو تو ئه گهران بکاربینی هینگی تو دی بهره ق خودایی ئه گهرانقه چی و دی وی داخازی ژی کهی یا کو ته بقیت، و ژبیرنه که ئه و خودایی به حر ل بهر سینگی موسای الگی شه قکری و یونس الگی ژ زکی نه هنگی ئینایه دهر و یوسف الگی ژ زیندانی ئینایه دهر و کریه سهروک وه زیرین مصری، بو وی گهله کی یا ب ساناهیتره هه وه بگه هینیته ئیک و ئه و ل سهر هه می تشته کی خودان شیانه.

و بیرا خو بینه ده می کو ملله تی موسای الگیا موسا ژناڤ خو ده رئیخستی پشتی کو گهله ک ژ ملله تی خو دویر که فتی ب له شه کی وهستیای و ب دله کی خه مگین رینشته ب سیبه را داره کی، ره وشا وی ژیا ته باشتر نه بوو به لکی خه مگین رینشته ب سیبه را داره کی، په وشا وی ژیا ته باشتر نه بوو به لکو گهله ک ژیا ته خرابتر بوو به لی پا ئه وی پشتا خو ب خودی گهرم کر و د دوعایا خودا گوت: ﴿ رَبِّ إِنِّ لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَى مِنْ خَیْرِ فَقِیرُ نَ ﴾ کر و د دوعایا خودا گوت: ﴿ رَبِّ إِنِّ لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَی مِنْ خَیْرِ فَقِیرُ نَ ﴾ القصص: ۲٤]، ده مه کی دریژ پی قه نه چوو و هیشتا لی نه بوویه تاری خودایی

⁽۱) عن أبي هريرة قال رسول الله ﷺ :((بَادِرُوا بِالأَعْمَالِ فَتَنَّا كَقَطَعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ، يُصْبِحُ الرِّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُسِي كَافِرًا، أَوْ يُسْبِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا، يَبِيعُ دِينَهُ بِعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا،))، تيمامي موسلم (۱۱۸) ڤهدگوهيزيت.

مەزن گوت: ﴿ فَجَآءَتُهُ إِحۡدَالهُمَاتَمۡشِيعَلَى ٱسۡتِحۡيآءِ ﴾ [القصص: ٢٥]، خودى كچهك كره رسقى وى.

و ئهگهر ئهو کهسی ته قیای نهبوو رسقی ته و د قهده را ته دا نه ها تبوو نقیسین، بزانه تو د ئه زموونا خودا بسه رکه فتی، خودایی مه زن ل دنیایی و ئاخره تی دی ژ وی باشتر ده ته یا کو ته قیای، و ئه قه ژ مه ردینی و دلو قانیا خودایی مه زنه.

بهلی نهگهر تو ژوان کهسان بی یین کو زورداریی ل نهفسا خو دکهن، ئیک ل دویث ئیک تو دی پی ل سنورین خودی دانی، ل دهستپیکی بهریخودانا زیده ئهوا کو بیهنا ته تهنگ دکهت و پاشی گوهداریکرنا موزیکی و سترانین نهدروست ئهوین کو دلی ته لاواز دکهن و ههر پیلهکا هات ته بخو ببهت پاشی پیگوتن و هزرکرنا زیده ئهوا کو دلی ته دگفیشیت و دئیشینیت و پاشی دهستپیکرنا ئاخفتنی و تیکهلیکرنی دگهل ههبوونا ئبلیسی و ههتا دووماهیی یا کو تو دزانی و من نه قیت بیژم.

و یا ژ قتی چهندی خرابتر، نهرازیبوونا ل سهر قهده را خودییه گی نهگه رهات و کهسه ک نهگههشته خوشتقیا یان خوشتقیتی خو دی بیژیت: یا خودی ته بوچی ئه قه ئینا سهری من یان ژی ما من چ کر بوو ته قهده را من کره ئه قه و ههتا دووماهیتی ژ قان ئاخفتنان، و ئه قه ئه و مه ژی هشکیه یا کو گهله ک ژ نه زانان ل قی سهرده می دکه قنه تیدا، و ئه و نزانیت ب قتی چهندی خودی دلوقان یا ب وی بری و ئه و یی ژ به لایه کی قورتال کری وه کی کو خود این مه زن دبیژیت: ﴿ وَعَسَی آَن تَکُرهُواْ شَیّاً وَهُو خَیْرُلِّ کُم اِن وَعَسَی آَن خود این مه خود این مه زن دبیژیت: ﴿ وَعَسَی آَن تَکُرهُواْ شَیّاً وَهُو خَیْرُلِّ کُم اِن وَعَسَی آَن

تُحِبُّواْ شَيْءًا وَهُو شَ بُّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعَلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعَامُونَ ﴿ البقرة: ٢١٦]، رامانا وی ئهوه: (و دبیت هوین حه ثشته کی نه که ن و ئه و بخ خیرا ههوه تیدا بیت، دبیت هوین حه ثشته کی بکه ن و ئه و بخ بۆ ههوه یی خراب بیت، خودی قی چه ندی دزانیت و هوین قی چه ندی نزانن)، ئه ش چه نده ژی ژ دلو قانیا خودی و ئه زموونا وییه بۆ مرؤ قان.

ئاخفتن دەربارەي حەژىكرنى و قەدەرى ب دووماھىك ھات.

يشكا دووي:

ئەو دەستەكين دسەرداچووين دەربارەي قەدەرى

بوّ زانین مهرهم ژ باسکرنا ئهڤان دهستهکیّن دسهرداچووی بتنیّ ئهوه داکو مروّقیّ موسلمان ئاگهه ژ هزر و بیروباوهریّن وان ههبیت و خوّ ژی بپاریّزیت، مهرهم ژی نه ئهوه کو بیروباوهریّن وان د زانستیّ ئیسلامیدا دهیّنه خواندن و تشته کی ریّپیّدایه چونکو بیروباوهریّن وان دسهرداچوونه کا ئاشکهرایه و بهرسڤ یا ژلایی زانایانقه ل سهر بیروباوهریّن وان به هویری هاتیهدان و دی دهینه دیارکرن ژی کا بهرسقدانا وان ل کیری هاتیه دان ئهگهر خودی حمزبکهت.

- ئیکهمین کهسین کو قهدهر رهت کری د څی ئوممهتیدا:

پیدقیه بو مه یا دیار و ئاشکهرابیت کو باوهریئینانا ب قهدهری کارهکی خورستیه (۱۱)، و ژبهر قی چهندی دناف عهرهباندا نه ل سهردهمی جاهلیه تی و نه ل سهردهمی هاتنا ئیسلامی کهسه ک نهبوو کو قهدهری ره ت بکه و بیژیت قهدهر درهوه، بهلی پا دهمی پهرتووکین فهلسه فی یین یونانی و پهرتووکین هندی چووینه دناف وه لاتین موسلماناندا، دهسته کا قهدهری ئهوا کو ب ئیکهمین شرک دهیته هژمارتن دهرکه فت، و ئیکهمین دهرکه فتنا وی

⁽۱) د لاپهرين بهيتدا دي پتر باسي ڤي چهندي هيتهکرن ئهگهر خودي حهزبکهت.

ل دیمه شقی و به صریا بوو، هه رچه نده ل مه که هی و مه دینی نه ث چه نده نه هاته دیتن، چونکو زانین و زانستی ئیسلامی ل ویری یی به ربه لاث بوو، به لی یا ل نیزیکی دووماهیا سه رده می صه حابیین بچویک وه کی عمیدوللایی کوری عومه ری (خودی ژ وان عمیدوللایی کوری عومه ری (خودی ژ وان هه ردووان رازی بیت) نه ث فتنه ده رکه فت.

و ژیدهرین ئیسلامی پتر ل سهر وی چهندی د رینککهفتینه کو ئیکهم کهسی ل سهر قهدهری ئاخفتی و دسهرداچووی زه لامه کی دوکاندار بوو خهلکی به صرا بوو و دگوتنی: (سهنسه وه یهی) و هنده کین دی دبیژنی (سیسه وه یهی) و هنده ک ژیده ر ژی دبیژنی (سوسن)، و د دویف ویدا مه عبه د ئه لجوهه نی هزرا وی ژی وه رگرت، و پاشی (غهیلان)ی دیمه شقی ژی ئه ف هزره ژ مه عبه دی وه رگرت.

ئیمامی ئهوزاعی کو ئیمامی خهلکی شامییه دبیژیت: ((ئیکهمین کهسی ل دور قهدهری ئاخفتی (۱) زه لامه ک بوو ژ خهلکی عیراقی، دگوتنی: (سوسن) ل دهستپیکی نهصرانی (۲) بوو پاشی موسلمان بوو، پاشی جاره کا دی بوو نهصرانی شه.)) (۳).

و ل دەستپیکی ل دەڤ وان گومانا ل دور قەدەری یا ب ڤی رەنگی بوو كو ئەوانا دڤیا خودایی مەزن کی ژ خرابیی دویربیخن، و ژ ئافراندنا گونههان

⁽۱) ئانكو دەربارەي قەدەرى ئاخفتى و دسەرداچووى.

⁽٢) مەسىحى، فەللە.

⁽٣) الإيمان بالقضاء و القدر، محمد بن ابراهيم الحمد، ل١٦٩٨.

پاقژبکهن، و خهلکی هوسا تیبگههینن کو خودی ئه پهنده نه ئافراندیه و یی ژ قی چهندی پاقژه ئه قجا ئهو رابوون قهدهر ره تکر و گوت قهدهر نینه.

و د وی سهردهمیدا ئه و صهحابیین ماینه ساخ ئه و گوتنین پهرستگههی و غهیلانی گوتین ب توندی ره تکرن و خهلک ژ وی چهندی دانه پاش، و پتری وان ههمیان ژی ئبن عومه ری و ئبن عهباسی و ئهنهسی کوری مالکی و جابری کوری عهبدوللای (خودی ژ وان رازی بیت).

ههروهسا پشتی غهیلانی دسهرداچووی و مهعبهد ئهلجوههنی سهروک و گرهگریّت موعتهزلیا دهرکهفتن وهکی (واصلی کوری عمطائی و عهمری کوری عوبهید)ی، ئهوان ههمان ئهو گوتار گوتن ئهویّن کو غهیلانی و قهدهریا گوتین و دناڤ خهلکیدا بهلاڅهکرن.

و ئمو کمسین قمده ری ره ت دکمن زانایان ناقی وی ده سته کی یا کریه قمده ری (القدریة)، و همروه سا ناقی وان کریه مهجوسین ئمقی ئوممه تی؛ چونکو مهجوس دبین نهقی گمردوونی دوو خوداوه ند همنه: خودایی روناهیی کو ئافرانده ری باشیی و خیرییه، و خودایی تاریاتیی کو ئافرانده ری خرابیی و گونه هانه، و نیزیکی ئمقی چمندی قمده ری دبین ن خودی مروّث کربارین خو دئافرینیت، و ب قی چمندی ئموانا دو و خوداوه ند دروست کرن و هم قیشک بو خودی دروست کرن د ئافراندنا ویدا، دوو خوداوه ند دروست کرن و هم قیشک بو خودی دروست کرن د ئافراندنا ویدا، نمه خودی و ان ب ئمقی چمندی چافلیک کرنا مهجوسیان کر.

ديسان وانا ب ڤێ چهندێ زانينا خودێ يا بێ کێماسي ژي رهتکر.

و وه کی کار قهدانه ک بق دهسته کا قهده ری و داکو ئه و چهنده قهده ری دبیّر ن ره تبکه ن دهسته که کا دی ده رکه فت کو دبیّر نی جهبری (الجبریة)، ل سهرده می به نی ئومه ییا هنده ک که س ده رکه فتن و گوتن کو مروّث یی مه ژبوره ل سهر کرنا کاری خوّ، و چ د دهستی ویدا نینه کادی ئه و چ تشتی هه لبریّریت و چ تشتی ناهه لبریّریت، و ئیّکه م که سی ئه ث گوتنا نه به رئاقلانه گوتی: جههمی کوری صه فوانی بوو.

١- قەدەرى (القدرية):

قهدهری دوی گهفتین مهعبه د نهلجوههنی و غهیلانی دیمهشقی نه، و ههروهسا دوی گهفتین واصلی کوری عهطائی و عهمری کوری عوبهیدینه، و نهو دبین : هندیکه مروقه یی نازاده د حهزکرن و ههلبزارتنا خودا، و حهزکرن و شیانا خودی چ کارتیکرنی ل سهر وی چهندی ناکهت یا مروف دههلبزیریت، و ههروهسا دبین : خودی کریارین بهندهیان نه نافراندینه بهلکو مروقان بخو کریارین خو یین نافراندین ب حهز و شیانا خو، و دبین : نهو گونههین دهینه کرن ب حهزکرنا خودی ناهینه کرن.

و دناف واندا هنده ک نهزان ههنه هوسا ددهنه دیارکرن کو خودی نه و چهنده نهزانیه یا کو مروّف دی کهن (خودی ژ قی چهندی یی پاک و بلند بیت)، و حهزکرن و شیانا وی ب وی چهندیّقه گریددهن کو چ کاریگاریا خوّل سهر کارین مروّقی نینه.

و ئه ش چهنده دسه رداچوونه کا ئاشکه رایه و خهله تیه کا به رچاقه و مه به ری نوکه یا دیارکرن کو خودی هه می مروّف و کریاریّن وان ییّن ئافراندین و ههروه سا هه ر تشته کی مروّف دکه ت ژی ئه گه ر ب حه زکرنا خودی نه بیت ئه و چهنده ناهیّته روویدان و گهله ک به لگه ژ قورئانی و سوننه تی ل سه ر قی چهندی هه نه ، هه وه سا به ری نوکه مه به رسف ل سه ر گومانیّن وان دایه دیارکرن (۱۱).

٢- جهبري (الجبرية):

وه کی کارفهدانه کل دری قهده ریا جهبری پهیدابوون به لی پا ئه و ری د بیرباوه رین خود دسه رداچوون و گوتی: مروقی چهلبرارتن نینن و چ حهزکرن و شیان نینن هه تاکو وی چ ئازادی و کریار ری نینن هه ما کا خودی چه وا قهده را وی نقیسیه دی ئه و روویده ت، هه روه کی پهره کی بالنده کی له هه وا، ئه قبحا کا هه وای چه وا بقیت دی به ری وی په ری ده ته وی چهندی یا وی بقیت، و هه رتشته کی روویبده ت ر خرابیان ری خودی ئه شد چهنده یا قیای و یا جیبه جینکری ل سه ر مروقی بو نموونه وه کی: دریی و کوشتنی و ریبایی و هه تا دووماهیی.

⁽۱) بەرى خو بدە بەشى ئىكى - پشكا سىي - بابەتى چوارى ل سەر دروستكرنا كريارىن بەندەيان، ھەروەسا بەرى خو بدە بەشى ئىكى - پشكا سىي - بابەتى شەشى، ھەروەسا بەرى خو بدە بەشى دووى - پشكا ئىكى - ھەر پىنج بابەتىن وى.

ئانکو خودی شی تاوانباردکهن ب زوّرداریی، و هوسا ددهنه دیارکرن کو خودی مروّث یی ب هنده ک تشتان راسپاردی کو د شیانین ویدا نینه، و بهری وان یی دایه هنده ک کاران کو نه ژ کارین مروّثینه، و همروهسا ئهوانا حکمه تا ژ فهرمانکرنا ب باشیی و پاقه لیّدانا ژ خرابیی ژی به تالکر.

د لاپهرين بوريدا بهرسڤ ل سهر ڤێ چهندێ ژي ب هويري يا هاتيهدان(١١).

دووماهيك

⁽۱) بهری خو بده بهشی ئیکی - پشکا سیی - بابهتی شهشی ل دور باوه ریئینانا مروقی موسلمان کا پیدقیه یا چهوا بیت. ههروهسا بهری خو بده بهشی دووی - پشکا ئیکی - بابهتی ئیکی و دووی و سیی و چواری و پینجی ژی، داکو مهسهله ل بهر ته ب تمامی روون و ئاشکهرا ببیت.

و ل دووماهین دی بیژم ههر خهلهتیه کا د قی په پتوکیدا ههبیت ژ خهلهتیا ده روونی من و ئبلیسیه و ههر خیره ک و زانسته ک و چاکیه ک تیدا ههبیت ژ ده څ خودییه و پاشی ژ ده ف وان زانایانه یین کو ههر ژ زاروکینیا خو ب شه ف و پوژ زانین کومکری و پاشی ئه و زانینه ژلایی زانستی شه پشتراست کری و هویربینی تیدا کرین و بو ماوی چهندین چالان قه کولین ل سهر کرین پاشی ژی ب شیوه کی ب ساناهی ئه ف زانست و زانینه ب حمزکرن و قهده را خودی بو مه به رهه فکری داکو مروقی موسلمان مفای ژی وهرگریت، و پاشی ئه و زانین پاراستی و ههلگرتی، پاشی دناف مروقاندا به لا قه کری، داکو مروق بو خودی پیکا وی بو به ساناهی کری.

سوپاسی بوّ وی خودای بن ییّ کو ب قهده را خوّ ئه ث کاره بوّ من ب زانینا خوّ نقیسی و حهزکری و پاشی ئافراندی، و سلاّ ل سهر وی پینه مبهری بن ییّ کو چ پینه مبه ران پشتی وی پهیام ژده ث خودی نه گههاندی.

ژېدهر

- پەرتوك:

- ١. الإبانة عن شريعة الفرقة الناجية ، ابن بطة.
 - ٢. الاختلاف في اللفظ ، ابن قتيبة.
- ٣. الإيمان بالقضاء و القدر، محمد بن ابراهيم الحمد.
 - ٤. تفسير ابن كثير.
 - ٥. تفسير القرآن العظيم، ابن كثير.
 - ٦. تەفسىرا ب ساناھى، تەحسىن ابراھىم دوسكى.
- الدرر السنية في الأجوبة النجدية، عبدالرحمن بن محمد بن قاسم العاصمى النجدى.
 - رسالة فى القضاء و القدر، محمد بن صالح العثيمين.
 - ٩. الرياض الناضرة، عبدالرحمن بن ناصر السعدى.
 - ١٠. شرح العقيدة الطحاوية، خالد بن عبدالله المصلح.
- ۱۱. شرح كتاب التوحيد من صحيح البخاري، الشيخ عبدالله غنيمان.
- 11. شرح كتاب السنة للإمام المزني، عبدالعزيز بن مرزوق الطريفي.
 - ١٣. شفاء العليل، ابن قيم الجوزية.
 - ١٤. صحيح الجامع في القدر، مقبل بن هادي الوادعي.
 - ١٥. صيد الخاطر ، ابن الجوزي.

- ١٦. العقيدة الطحاوية، أبي جعفر الطحاوي الحنفي.
- ١٧. فتاوى نور على درب، محمد بن صالح العثيمين.
- ١٨. فتح الباري في شرح صحيح البخاري، ابن حجر العسقلاني.
 - ١٩. القدر، شيخ مصطفى العدوى.
 - ٢٠. القضاء و القدر، الأشقر.
 - ۲۱. مجموع فتاوی، ابن تیمیة.
 - ٢٢. مسائل الإمام أحمد، إسحاق بن ابراهيم النيسابوري.

- وتب سایت:

- www.dorar.net -
- https://binothaimeen.net -Y
 - https://al-maktaba.org -٣
 - www.almunajjid.com £
 - ٥- وانا شيخ صالح آل شيخ

https://www.youtube.com/watch?v=86tBl05Dl Hs&feature=youtu.be

٦- وانا شيخ عبدالعزيز الطريفي

https://www.youtube.com/watch?v=nnCFV23h

ناڤەروك

بابهت

پتشهکیا نقیسهری	-
كارى من ل سەر ئەۋى پەرتوكى	-
پێشهکيا پهڕتوکێ	-
بەشى ئىكى: نياسىنا قەدەرى	-
پشکا ئیّکی: هوشداریه کا گرنگ بهری کو ئهم بچینه دناث بابهتی قهدهری	-
دادا	
بابهتني ئيكني: قهدهر نهينيا خودييه	-
بابهتی دووی: ئەری راستە كو نابیت ئەم ل دور قەدەری باخقین و بخوینین؟	-
پشکا دووی: پیناسا قهزا و قهدهری و کهنگی قهدهر هاتیه نقیسین .	-
بابەتى ئىكى: قەدەر چيە ؟	-
بابهتتی دووی: قهزا چیه ؟	-
بابهتی سیی: پهیوهندی دناڤبهرا قهزا و قهدهریدا	-
بابەتى چوارى كەنگى قەدەر ھاتيە نڤيسين	-
پشکا سین: به لگه و باوهریئینانا مرؤثی موسلمان ب قهده ری	-
بابهتی ئیکی: پیدقیه مروقی موسلمان باوهری ب قهدهری ههبیت و ئهث	-
چەندە روكنەكە ژ روكنێن باوەريىتى	
بابهتی دووی: به لگه ل سهر باوه ریئینانا ب قهده ری	-
بابەتى سىتى: قەدەر چەند پلەيە ؟	-
بابهتی چواری: دروستکرنا کریارین بهندهیان	-
بابهتی بتنجین بهشتن تهقدری (قهده رکانین)	_

- بابه تی شهشی: یا ل سهر مروّقی پیدقیه چ بکهت ده رباره ی قهده ری و باوه ریا وی یا چهوا بیت ؟
 - بهشتی دووی: هنده ک گومان و ئاریشهیین گریدای قهدهری
 - پشکا ئیکی: هندهک پرسین گریدای قهدهری
- بابه تى ئىكى: ئەرى باوەرىئىنانا ب قەدەرى درى وى چەندىيە كو مروق كريارىن خو ب حەزا خو بهەلبرىرىت ؟
- بابه تی دووی: ئهری بکارئینانا ئهگهران دژی باوهری ئینانا ب قهزا و قهده ریّیه ؟
- بابهتی سیی: کرنا گونههان یان هیلانا ئهرکین شهرعی ب هیجهتا قهدهری.
- بابهتی چواری: کهنگی دروسته مروّث بیّژیت نهث چهنده قهده را خودی بوو
 - بابهتى پينجى: حهزكرنا (الإرادة) خودى
 - پشکا دووی: هنده ک ئاریشه پین ده رباره ی قدده ری و چاره سه ریا وان.
 - بابهتی ئیکی: چهوا خودی دقیت تشته ک روویبده ت و حهری ناکهت؟
- بابه تن دووی: قهده را نه کهور و قهده را هه لاویستی یا گهور، یان ژی ژیبرن و نه گهورینا قهده ری، کیمبوون و زیده بوونا ژیی مروّقی.
 - بهشی سیی: مفایین باوه ریئینانا ب قهده ری و دهسته کین دسه رداچووی
 - بابهتی ئیکی: مفایین باوه ریئینانا ب قهده رئ
 - بابهتی دووی: ئهو دهسته کین سهرداچووین د بابهتی قهدهری
 - دووماهیک
 - ژیدهر
 - ناڤەروك